

هنا من الله

סופה

מעדיב

ח' בסיון, תשמ"ז 5.6.1987

ששה ימים ועשרים שנה

מזרן מיוחד

במינה תמצא עכשיו מברר חדרי שינה מושלמים, במגוון סגנונות ואופנתיים וצבעים מקוריים. מתוך מברר חדרי-השינה, טאח עמינה להציג לראשונה את "המיטה האמריקנית" (Foundation) היחידה עם ארגז מצעים מתרומם. להשלמת חדר השינה מציעה עמינה: שידות, ארונות, ופינת אישור תואמות. והעיקר הוא כמובן המזרון: מזרון "פלאזה אסטרום" המעצב בדע אמריקני ובו "תמרכו הבריאות".

מזרונ עמינה - היחידים באשור ובחולצת אגדת הכיחופקטורים הבנילאומית (מרפא עמוד השדרה). (I.C.A.)

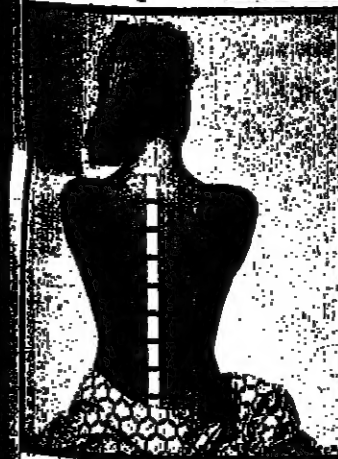

מזרונ עמינה וריחות עמינה ב-6 תשלומים שיקליים שונים.

אפשרות ל-12 תשלומים באמצעות כרטיסי אשראי. **יערואדום - VISA** (רק ברשת חנויות עמינה).

לחשיג ברשת חנויות עמינה, רחוקות רחוקות מורשות וברשתות חנויות תגדלות.

אם חשוב לך הגב...

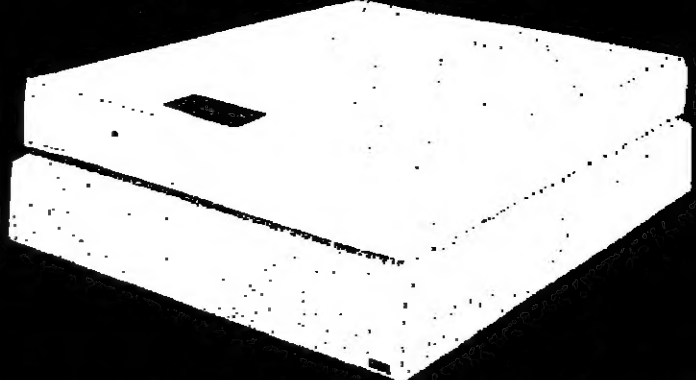

עבדינה

המזרן הבריאות

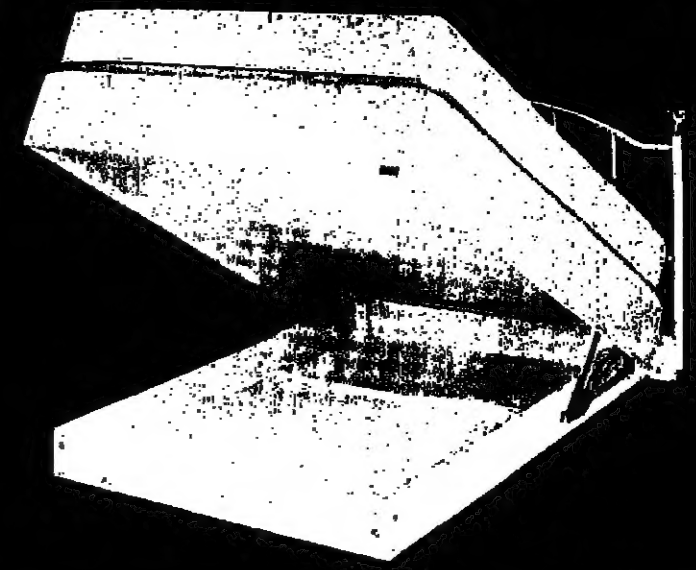

מזרון פלאזה אסטרום המזרן הבריאות

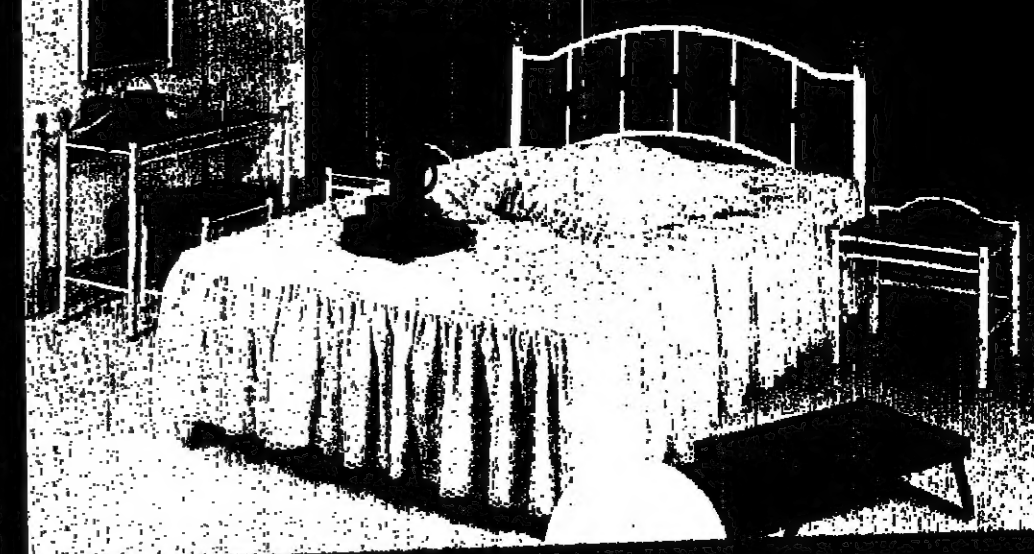

ניתן לקבל במידות:
190 x 90 ס"מ
190 x 140 ס"מ
190 x 150 ס"מ

מעולב במיטה אמריקנית עם ארגז מצעים מתרומם

זהו חדר השינה המושלם של עמינה

עבדינה הדיחוט שהוא בריאות

سوف شفع ٨/٧٥
كاهن معارون

בנק לענין שלי

הבנק הבינלאומי הראשון

הבינלאומי פתוח עד 2 אחר הצהריים.
לזה אני קוראת בנק לענין שלי. בבינלאומי אני יכולה להגיע לבנק
בזמן, בלי לחץ, ולהפקיד את הפדיון היומי עד 2 אחר הצהריים, מבלי
לחפסיד יום ער. הבינלאומי עומד לרשותי גם בימי שני ורביעי
משעה 4 אחר הצהריים עד 7 בערב, כאשר הבנקים האחרים סגורים.
פתוחות חשבון גם בבינלאומי.

פומל

את ואני ובירה מכבי

הכנסת 1984

תרגישי בנוח, כך הולכים היום בעולם

מליני נשים בכל העולם יודעות להעניק לרגליהן את הנוחות המתאימה.

גם את חשה היטב את המחיר שמשלם גופך בסופו של יום נפרך.

למען ברוך נוצר הסנדל הנוח בעולם, "שול". פיתוח ומאמצים של שנים הביאו את "שול" לשלמות בהתאמת סנדל לכף הרגל.

עיצובו המיוחד נועד לתת לך אחיזה רגל מקסימלית ויציבות נכונה לכל גופך. בזמן ההליכה תזכרי הסנדל בנקודות בכף הרגל המעורבות לכל הגוף יציבות נכונה ורגישות משוחררת ונוחה לאורך כל היום.

כבית, לשעות הפנאי וגם לעבודה. לבי את על "שול". כל גופך יודה לך.

סנדלי שול

עכשיו במחיר מיוחד לתקופה מוגבלת - 99 ש"ח.

לכי על Scholl כל גופך יודה לך

את סנדלי שול ניתן להשיג ברשתות המסחריות ובחנותי הסנדלים. את סנדלי שול ניתן להשיג ברשתות המסחריות ובחנותי הסנדלים. את סנדלי שול ניתן להשיג ברשתות המסחריות ובחנותי הסנדלים.

סוכפסוז

ח' בסיון, חשמי"ז 1987. 5.6.1987
© 1987 כל הזכויות שמורות ל"מערב"
This Magazine is a Supplement to
Maariv International Edition

קוביא יקריי

קרב, אור טליק ב' ביוני, שום דבר לא מתנהל לפי התכנית. מה קרה כשהמלחמה כולה מתנהלת שלא לפי תכניתו? רמול אור ויום שמלחמת ששת הימים פשוט התגלגלה. בסוף מאי '67, מסתב האווירה שהתארגנה נגד כל צרה שלא תבוא לאורך הגבול וסוף החם, התעורר המפקד כל בוקר בתחושה שהשמיים יורדים עליו געור כמעט מטרס. אבל כשפרצה המלחמה הוא נצטוו להגיד את שירותיו אל מעבר לגלגל, לצפון הנדה המערבית - מחוץ תחילת פחות צפיה במלחמה שכולם ציפו לה. היה האיום הפנימי והחיצוני והקשה לעיכול מסיק, אחרי עשור שקט. וכמובן האיום הסורי הקבוע מרמת הגולן, שנמצא בתהליך הסלמה, שישלול את המצב ביטח. מי היה מאמין, בראשית אותו שבוע, שהחיות הסוריות תיחדק לסוף התור, אם בכלל יגיע תורה. אני זוכר את דוד מסיא במסוק מנבי יושע-למטכ"ל, עם ראשי היישובים מלל תלנ, במסע לחץ לתת את המקורה לעלות לרמה. המקורה שיוצא ב' בטלה, ואומרים שלבסוף ניתנה ויצאה אל הפועל רק היות לציוף מקרים מאד מקרי.

בנקר היום הראשון הייתי בין החיילים שנקראו לחזור מלשכת המסדה, אחרי שבגע של היסוסי הממשלה וגמנים ראש הממשלה בדין, אם להלחם או להמשיך לחזר על פתחי אומות העם. יצאנו לשביל מירושלים השלווה, עם הכנה נפשית לספוג הצבא אווירית מצרית בתל-אביב, והגענו לקריה תחת שמים נחמדים עם חדשות הראשונות על ירושלים המופתה. אילו נלחם את אחוז קומץ מעסקיה שעוד חשב ופעל בסגנון תש"ח, ומשאר הדפוס תלוש מים ואף חיכנו להוציא עתון מקומי אם יאז המצור, ובשעה שהיונו במידדף בהי' ג'וין אחרי היחידה שהתמנה לכבוש את הרמה הסורית, היו הצנחנים של מטה מתקלים ועולים לירושלים, מפני שצניחתם המתוכננת לא-יעשה כל לא ויהיה נוצרה. הם הלכו "על ענף" לבגנת התחמושות, כלי פחית מודיק על הצפי להם. כשקלטנו כעבור יומיים, למרגלות ענף, את שידור הרדיו החי מהבית המערבי, הוא נשמע רחוק ושיטני יותר משידור הטלוויזיה מהיור כעבור שבועיים.

המלחמה כמו במלחמה, אומד הפתגם, ובמסוף זה, משהו עסקה ומה שגרמה. משהו בסגנון של פעם ועכשיו מבלי להתחשב אך ולמה הגענו למה שהגענו. תמונת מצב. את המלחמה לארבעי '67 מסמך תא"ל (מיל) דן דון (מקור) במסמך ראשון של טיפוס מרתק על קרב אור, אכזרי, עד טיפת חלק מלחמה, שהיה לו ולטייסת שלו מעל שדה תעופה מצוי נידח מהמלחמה הראשון. רק בנס חזרו חיים. אפרים קישון משהו את חלפת מבחני עם נאצר. ובמערבי האמצע - מיקבץ תמונות האנשים ששינו את המפה, וזכר לאלבומים שגם שיו את המדינה את צה"ל. התצלומים המפורסמים מהמלחמה כשלידים כמה מלוחמים היום. רק מבוגרים יותר. סימה קדמון מוגשת כמה מחברות "שית לוחמים" לשירות חזרות. הם מציאים על נקודת המשיקה, לא אהבים להגיד "אמרנו לכם" אבל כזה זה יוצא בערך, ענין עם אותה התלבטות ובתוספת של אכזבה. יאיר למיד קולט עית מסוג אור. של ילדי התנהלות עפרה. ילדי השטחים - שעמוס לב מסוף מנשה משל עם הכן הראשון למתנהלי חבדון - אשר נלחם מבוגרים יותר ולא מכירים מציאות אחות. החורים מורים שלא היו להם "חלומות משיחיים" לפני המלחמה. מיכל קפרא מלכת יממה בקלקלית, העיר על תפר הדריקום בין יהודים וערבים. בצומת החשבון והפתח. השתיקות של התושבים ושללוקה מדברות יותר מכלום. תלמה אדמון כותבת על המגניפה הזאת שכבר אי אפשר להפסיק - תרבות הזמר והלהקות שהמלחמה היתה לה כמו גשם מצנח סטירות. מירושלים של זהב לעיר הבטלים. המולקור שפרח להופעה גם אם התוכן נעשה אחרת וצמי מפני שלא היתה זו המלחמה האחרונה. בפתח המסוף מגניבת יעל מרמלז את תמונת החברה הישראלית בשעה שש לפני המלחמה. עירב הלידור הלאומי שנכפה בתקופת החממה, קשרים מובנים רק בקטן כמו שחיינו, ואולי כמו שאחנו. יעל מרמלז מלכת הלידור, במה כבר אפשר להשתנות בעשירים שנה, שכן רק מנחת חזון שהקובץ לזרז המדבר.

בשעה חצות הראשון בבוקר, ילדה מיה ג'עם

ששה ימים ועשרים שנה

נקודת שחיקה. שיחה חזרת עם משתתפי "שית לוחמים". סימה קדמון. עמ' 10.

שש לפני המלחמה. החברה הישראלית בראשית '67. יעל מרמלז. עמ' 6.

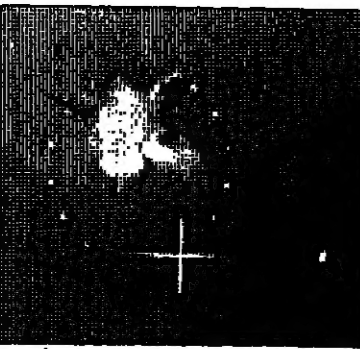
שובך יונים. ילדי השטחים מדברים. נולדו מבוגרים. יאיר למיד ועמוס לבב. עמ' 13.

את המגניפה תזאת אי אפשר להפסיק. מורה ודורות. תלמה אדמון. עמ' 46.

קלקלית. היום אתמול מחר. יממה בצומת החשבון והפתח. מיכל קפרא. עמ' 18.

עטלמים על גדרות. מרסום ראשון של קרב אור, אכזרי, דן דון (מקור). עמ' 24.

האנשים ששינו את המפה. עושים היסטוריה בצילומים. או ועכשיו. עמ' 31-36.

עורך: צבי לביא
עריכת: דניאלה בוקשעין
עורך: גרמי יודם נאמן
מעצבת: יעל חודן
גרפיקה: נעיר גרילשמן
מודעות: אורי דגן

"החלונות הגבוהים". איילי איינשטיין, שמואל קראוס וג'וזי כץ (בצילום). סוג חדש של שירים ישראלים.

מירדוק ודב סגל. ח"א של לילה מסיבות סוערות, כיסוי בעורי וזכילות שוק תחילת החגיגה, מועדונים ודיסקוטקים.

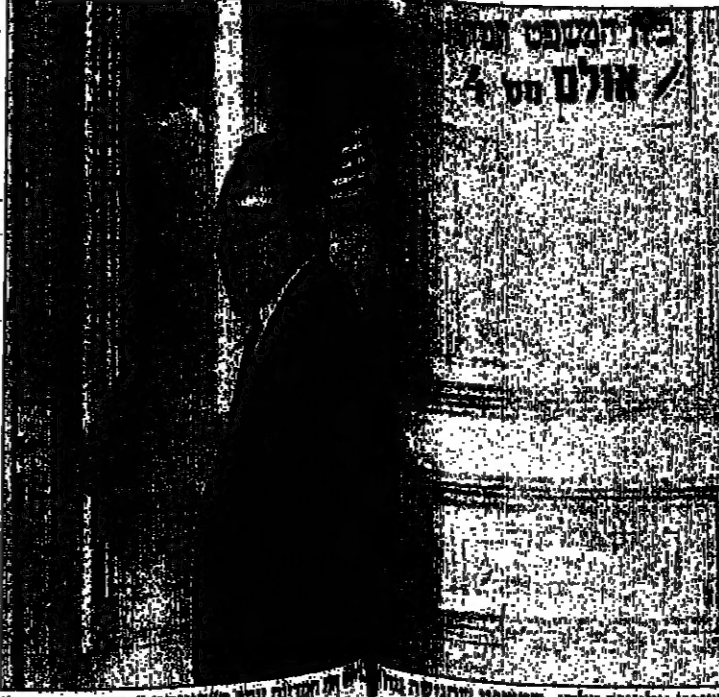

דניס יבין, אז בדיוק. חזקנות חכי מופלדות - "יום כישור". במקום הסלנווייה שטורם נלדד.

שש לפני המלחמה

גם ב'67 רצח העם ממשלת אחדות נאמרה. על השלטת שבדיי השוטרה. "נולדתו מסיק לשטן". בנימין זאבן, אהרן שניידר.

השופט אליעזר מלך. המשפט שהחיש את ריגוריותו של מלך. ריגוריותו של מלך. ריגוריותו של מלך.

דני סאלי ומנסי רייס-דייוויס-שאל, יומא וזר מנאגלית תרוללת לח"א. שניסותה או לצאת מנאגלית תרוללת לח"א.

החברה הישראלית ערב
ששת-הימים לא היתה
שונה בהרבה מזו של היום,
אבל המימים נשתנו, וזה
עושה את ההבדל. היתה זו
"חברה לא מגלומנית,
שחיה בפרופורציות של
עצמה", ולא רק בתחום
הכלכלי, שם שלט המיתון.
אותן הבעיות היו קיימות
גם אז, אבל בקטן - קיטוב
בין עניים ועשירים,
תחושת קיפוח בקרב ערביי
ישראל, קיטוב עדתי.
באביב '66, כשהטורים
הפגיו את ישובי עמק
הירדן ובגמל אשרוד שבתו
פועלים - בן"א שחו
ורקרו ושילמו הון כדי
לשמוע את אורי זוהר
שואל אם הוא יפה.
אזרחי-כנ פרצה המלחמה,
ודבר לא נותר כשהיה.
מאת יעל פרימלמד

מלחמת ששת הימים, שיערה המגוון מאור היה אסון
מאחורי ב"בנות" האופנתית ונשאר כאמצעות ספרי.
פירודיקה. לעומתה קיבלה את עולמות אחרת שבו
לבית. הורי בעלה, רב סגל, בשמלת. ערב ארוכה
ונוצחת המסיבה בערבה אצל החמות מסני שבדיק או
לשדר לבני-חוקן סגל וריסקוסק שלהם - "סדרדיק".
למבין, ודבר-אגב לא היו בעיות כאלה. המאב "מגיס"
- שא קרא לו גם ריסקוסק וזיה משותף לה ולבעלה
רשי שאל - עמד על תילו וזיה המסקס חכי הם בעיה.
בשתי המסיבות הללו וקרה חצי חליאביב, או לפחות
כך היה נראה וזי שם אריק לבא, שאן, כמו היום,
שיחק את מלך. סיאם תפרח: כ"המלך ואני, אני
אבימניץ. שאן קוד חייך יייל, ויעל אביב ואסתר
עשירים - מי לא
אבל העזרזשות והמיתות על אותו טיב נערכו
ב"חילי תרבות", מי שהיה שם, לא ישיכו. על חבמה
עמר אורי וזר: שאל כמו תמיד אם הוא יפה ורצון
(המשך בעמוד הבא)

הזאת לא תהיה

יש לתני קביעה מבצע!

שיהיה סדר ביופי!

3 יחידות קרפרי
נותנות לך שי!

Carafra

על שניים ממוצרי ג'ונסון תקבל
ספר קלטת להנאתם של ילדיך.
אלה מוצרי ג'ונסון במבצע מיוחד

2 שטנפ (375 סמ"ק) 17.79 ש"ח לאוג.
2 תחליב (285 סמ"ק) 14.99 ש"ח לאוג.
2 אמבט לחייוס (450 סמ"ק) 19.59 ש"ח לאוג.

קו מצוי קוסמטיקה.
 מחוץ 50 ש"ח (מוצרים)
 התקוממות בתיות (ורודה),
 הסיני 5 שקלים ותקבלי
 חרונות ויפניה.
 חמלי להציג בסדר מומתי
 יפניות, עפרונות אלפור,
 תבניות בשם, קרמים
 תיכל לצמר נמו
 איי הסודנית - 5 - 14 ש"ח

מחפז עד 9 בלילה. ברב-מכר ובקניון – עד 10 בלילה!
כל החנויות פתוחות כמוצאי שבת!

A black and white cartoon illustration. On the right, a large man in a suit and glasses holds a large jar filled with eggs. He is also holding a small, round object from which a single drop is falling. On the left, a woman with a crown and a young child look up at him with expressions of concern or surprise. The man has a small, mischievous smile. The drawing is done in a simple, bold line style.

[illegible][illegible][illegible]

מושיבין, פרומצ'נקו, רוקאטיו והחרים שעולות על
הידר שותם עשירים. איש אל התרגם מזה אף
התחילתו של המהפכה ביותר באותם ימים של
שיטאליים המקבילים הכילות מחול היו מהפכני
מתפלגים מכס עליהן. מאותו מום כילו המהפכה
מאמריקה לשלוח בגדים של לדידים שגור, פלי
שקדוברים כיראל יאלצו לשלם כדי להשיגם
ההכס.

ה"סוכנאר" של אותם ימים, אל דחיקים וחת
ה"קטנסה 1300" שהרכבו כביר, במפעל "א. גלי
תעשית" התחילת "67 סיפרו מדעות גדולות כי החר
הקטנסה דיר "1500". כי עקבקה ההכס עז החר
"יועיס" היעזית, מהדיר החדש של הקטנסה ה"א
9855 ל"י למכונות כל ארצות מלהכיס, 9855
למכונות כל פלושה מלהכיס. המאנשיים כגא
הגדילו להגיע ל"סיאס 850". אלה שדיר להם כגא
פוח כחצו רחצו רחצו מבכיות פוחי - והאנצו וס
"סיאס 600". השיגיות ה"קטנסה" בידור ה"א
דוה"א" ל"י ל"סיאס" מהלל". כפי ש"סיאס
הפרומצ'נקו, רוקאטיו" מלר הפרומצ'נקו ל"י
שוחות של הפרומצ'נקו אליהם של ואמנא
לקח בחור ילדיו, חביו עז השחרור קצוה ומסדיר
ומוודר וילדיו, חביו עז השחרור קצוה ומסדיר
בדו קבוק זוכית' של ביהר "גולדסטאן" והחבר
הנצו כגא ו"ל"י ל"סיאס" מוה"א, והחבר
מכירה לא נשאר ארישים.

תל"ארכיו ויו הלילות לבנים וישי' ומי של
רצו - יכול אלו למלות כל עי כלות והשפת השני

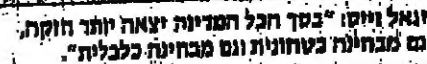
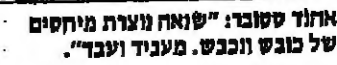
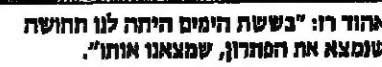
אנשי הודין הקליטו בבית-שואן ילדו שאמרה "אני רעבה", והדברים נדמו כמליצת הכנסת. ילדו מוחזקת שיהיה צותייעת לרלכת לבייט'ס כי כולם יודעים שהיא עניה. שוב געשה האדון. אבל כחייא היו מי שבידו ער אורי'ה'סן, ובמסעדות ובמסעדות א"א אשר היה להכניס סיכה.

هذا من الأصل

מאת סימה קדמוז

משרת חדרה
כשהיה בכיתה "א" כתב צניקה חיבור על סיפורו של ס. יזהר
השבו, ואמר שם, בן השאר "אלו כולם היו מפרישים פקודות
(תמשך בעמוד תנא)

॥ अक्षरार्णवः ॥

סינדר הגליל התוסס הטבעי היחידי

סינדר הגליל משקה 100% טבעי, סחוט ממזיב תפוחי הגליל. 100% טבעי, כי מה שיש בו זה תפוחים.

הז'אנר של הסינדר

נקודת שהיקה

דברים שבורים, אך כשהיו חייבים להתממש - נוכח האדם עד כמה הוא חזק מכל אלה.
צביקה סלע, 20 שנה אחרי, עדיין מאמין ש"מתנת" לויתן לערבים ולמסור, יש בכל אדם יצרים חזקים מאוד שעלולים לעלות על פני השטח בשעות מסוימות של חייו. אותו אדם ייבון כיו לבין עצמו על איכות אנושיותו ועל איכות מוסריותו. כל שהערכים טמונים בו עמוק יותר, כך גבוהה הסבירות שהישיבה יתן אנושי והיצרים שאנחנו מכירים עליהם לא יבואו לידי ביטוי. הסינדר בין מה שנראה כמתורה בין הערכים המוסריים, שם תוצאה של חינוך, לבין היצר החייתי - היא נקודת המפגש המסאלית של כל אחד מאיתנו. ואני לא בטוח שלכל אחד מאתנו יש נקודת שכינה כזו. וגם אם היא ישנה, היא נבדקת רק במצב קיצוני מאוד, מצבים של קטאסטרופה.
השואה, לדעתי, היא רוגמת למצב כזה. אפשר היה למצוא משפטי-עולה שעשו עבודתם בגורמות של הנאצים, עם ספרות של הנאצים ומצד שני, אנשים בתוך המהגות שהגישו ענה לאחיהם ובהם מצאו את משמעות קיומם עד מותם. מקיים כאלו אפשר גם למצוא בשעת קרב. אחרי ברוח ולא עורר לחיבה מצד והשני יסכן את חייו כדי לעזור.
אני שואלת אם הוא יכול, במידת האפשר, להתחייב למדינת ישראל כאל קולקטב זכמנט רטרנספקטיבי לברוך אם נמצאו ב"נקודת השכינה המסאלית" הוא. אם קולקטב, נבחנו במצבים שבהם היצירות החברתיות לרוביו בכל אחד מאיתנו, נבה על מערכת הערכים המסריות.

"אנחנו כוח נאיביים היום"

צביקה מתלבט הרבה לפני שהוא משיב: "אם בדקים בערכים שלנו, בערכים של חוק, של תנועה לאומית, אם יודעים לנפשות הפועלות מאחורי המדינה האלה - שום שינוי מהותי לא חל בתפיסת העולם של העם היהודי, באהבת הארץ של אלה שנשארו, ביחסים בין-אנשים, ברמת שמירה על גורמות ועל חל יתרה מואת, החרו שאנו מגדלים, ואני רואה את זה בעיני בקיבוצים, הם אנשים בעלי איכויות מוסריות ואהבת המולדת הארץ האומללה הזו לא פחות מאשר דוד החלוצים. אנוני פחות נאיביים היום. לרוב שלי יש בעיה שהוא איבד את החלום האינטלקטואליים. כי הוא נתבע. אבל הוא לא נעשה יותר מזה. או איבד את אנושיותו או ערכיו או הכבד לחיי אדם משהישיב תמיד היו בחברה היהודית, קבוצות שנה יותר אחרי כוח ופחות אחרי מוסר. אבל היו גם קבוצות הפוכות. כסך הכל הארץ וה מייצגת אנשים מאוד אנושיים ורגישים, שמכירים למח כשיתן שוב ושוב".
ולחשוב בשבילה
אני לא חושב, עונה סלע. "למעט אולי התנועות המשיחיות, כסופר-ליר, תאיכות האנושיות משתפרת פה ולא נגרסת. חסדק מדינת ישראל, לרבות, הוא 'להוציא דוד שהוא יהודי בשם העמק של המלה, איש רגיש לעצמו ולחולתו, איש של מוסר ביחסים הבינאשיים והקבוציים, כולל מעשים שהוא יחיה איתם עד יום מותו".
ובחמש: "תחושה שלי, כשאני משוחח עם בני ה'ה' ועם חברי, על רגשות של צבא כוש, משעבר, הוא שבמקום להאמין מתעסקים כאן במחשבים ומעצרים. אבל אותם צעירים מגלים את אותה רגישות אנושית ואותה נחישות לבצע את הפקודות, עם יכולת הפירה הרבה יותר עמוקה והכחיות מבוגרת. הם עצמם לא נחפשים למכשירים, לעריצים. הם עושים מה שצריך מבנה אותם ויצרים לא באים אצלם לידי ביטוי. ישנה אצלם הפירה גמורה בין ערכים, מוסר, לבין התפקוד שאותו הם צריכים לבצע. הם פחות כבי חיסון כנגד סיטואציות קיצוניות כאלה.
אני שואלת אותו אם היו לו ציפיות, תלמות, או בקצ' 70? לגבי איך צריכה להיראות המדינה האם יש לו היום אכזבה.
"העם היהודי, הוא אומר, לא בנוי למדינה. הוא לומר איך לבנות אותה. זה דומה לתהליך של לידה צמיחה, התפתחות וגיילה וחינוך. הוא יכול להיות בסוף מונגולואיד, אלו מונגולואיד, או שיש יסלה וזהו חברה איכותית ואנושית. מעידת המספרים יש, לדעתי, בכל תהליך של צמיחה. 'היום מוקדם מדי' לנסות ולהעריך תהליכים חברתיים ומדיניים על רקע של צמיחה גיילה והתפתחות. נטיעות להקים שותפה שלטו המדינית, או שיש חברה הישגית או חברה שאיבדה מוסרים אנושיים - זו ראיית רבנים כאוסן לא מבוגר. היום מוקדם מדי לשפוט אם זו אכזבה או איש גדל. החלום שלנו צריך להיות איך לגדל את ילדנו ובנינו כדי איום על הקולקטב או היחיד, איך לא להכניס אותם לסיטואציה של (תמשך בעמוד 14)

צביקה סלע: באופן עקרוני הוא נגד לחרוץ (צילום: ישראל סלע)

(תמשך מועמוד הקודם)
והנהנים לפי מצפונם וכוסר הכתנתם, אי אפשר היה לקיים צבא. אנשי רגש ומצפון חייבים להסוות רגשותיהם ומצפונם ברגעי מלחמה וקרב ולקיים את הפקודות במלואן, ועם זאת לנהוג בהגינות, באנושיות. כ"מ, בשליחה עם חביון, אומר: "אני מאמין שיש מקום להפירה - בין מוסר לבין פקודה. באיושה מקום זה ניתן לשיטוט של האדם שהוא לרוב בורר במצבים כאלה, והוא חייב או להלחם בעיקר עם עצמו, ולא במקורות שהוא קיבל".

צביקה סלע, מפקד משטרת חדרה, יוני 78: "באופן בסיסי לא השתנה אצלי שום דבר בהשקפה הזו. אנוני נמצאים במסגרות שבונו אנשים חיים ע"י ערכי מצפון ומוסר, וכעת ובעונה אחת במסגרות של חוקים. באופן מהותי אין סתירה ביניהם, למעט במסגרות חוקים ודאידדופון שבהם אדם גורש להחליט בין מוסר ומצפון לבין המציאות".

סלע נותן דוגמה למצבים קיצוניים כאלה: "למשל, מחבל שרצה לשים חומרי-הבלה בבית-ספר התוצר עם חומרי החבלה, נסצע וטובא להקירה בבית-החולים. תוך שעתים-שלוש צריך לדעת אם הוא הציח מסענים גוססים, חיוכו, או אם יש פעילות מחבלים גוססת באזור בית-הספר שמתכננת לבצע פיגוע. אתה צריך להוציא ממנו את המידע הזה תוך שלוש שעות, בהנחה שהחשד לא רוצה לרבו. או שאתה פועל ע"י חוקים, משתלח לא לשבש חליכי הקרה מקובלים, או שאתה חוקר בדיעה שאותה יכול להחיל הרבה ילדים. וזה דוגמה לחוק, גורמות וערכים מול מציאות של בית משפחה".

צביקה סלע באופן עקרוני נגד לחרוץ. כל המחוקקים בקייטיגולוגיה וחכיו, לרבות, שהיגה לא חורירה בשום תחום שום מו של משיעה. "שיקל הרע"ת אם לחרוץ או לא, הוא אומר, "הוא ע"י חוק בלבד. לא ניתן לאדם לנהוג ע"י תפיסתו וראייתו. אם כל אחד מאיתנו יהיה לו שיקל רע"ת מתי צריך לחרוץ, נאמר את המונח המשותף, האנושי והחוקי. כולם כמשים לחוק. לא רק איש הצבא, או איש המשטרה, כל בני הארץ.
אני שואלת איך דברים אלה מתישבים עם משהו אחר שכתב בכיתה י"א, כמו: 'האדם החייתי תמנן כארם פורץ בתנאים מסוימים, ומניע את האנשים להתלכד לגוש אחד סביב הקרבן השכיר. ורגע לאחר מכן מתברר כי אנוניויו כיושר, בבנות וכי היו

צביקה סלע, יוני 78: "הדוד שאנו מגדלים, בעיקר בקיבוצים, הם אנשים בעלי איכויות מוסריות ואהבת המולדת והארץ האומללה הזו לא כוחת ואשר דוד החלוצים".

"העם היהודי לא בנוי למדינה. הוא לומד איך לבנות אותה. כמו תהליך של לידה צמיחה, התפתחות וגדילה. והיצור הזה יכול להיות בסוף מונגולואיד"

אבישי גרוסמן או חילום "כיוון" ותהליך תוכוחו הוא חורבן (צילום: ישראל סלע)

ילדי התנחלות עפרה, ליד רמאללה, נולדו מאחורי הקו הירוק. מישוהו היה צריך להסביר להם שהקו הזה הוא לא המקום שבו נגמר הרשא ומתחיל מגרש החניה. עפרה, בשבילם, היא לא הצהרה פוליטית, גם לא שאלה קיומית, זה פשוט בית. הילדים האלה הם הגשמת האהבה הכמעט סטיכית של אנשי גוש-אמונים לארמת הארץ. רובם לא יודעים את זה.

מאת יאיר לפיד
צילומים: עמרם גלמי

בטוח האזור, המשבר האחרון הוא לטובת גוש אמונים. עיר עכשיו הם היו לכווים בתוך אש ליה אוטטית מפחידה הם גראו, מרחוק, כמו יחידה אחת בדורות מלכות פחות או יותר, עיריה. אפילו שם התנועה תרם לאשליה. לא איגור, לא התאחדות, גוש משותף חסר סרקים, אחד, לא מניע עכשיו הם שוב אנשיים. הם רבים, מועים, עושים פרצות מפחידים אחד לשני. איכשהו זה הוזיר אותם לטורציות הכבדות.

בוחה וגורל של התנועה, מלכותחלה, היה בכך שמדובר לא בציבור חרדי, אלא באנשים שמרניים בשפת וולין, ששידורו כחולל בכל היחידות, שאומרים "בוסאומק" כשהחיצון של חיות נתקע להם בין השיניים. הלום המשיח לא הופיע להם להורות שאם הבירה היא בין בית עם רשא לבית בלי רשא - או עירי ביהודה ושומרון, ועם רשא, יש ביניהם רבים שלא ותיישובו מעבר לקו הירוק רק מפני שאלוהים צילצל אליהם בזיוג ישרי, אלא גם מפני שהאמינו שזה הדבר הנכון לעשות מבחינה צבאית-מטונית טהורה, ואם יזכר סריר חשב והפך, הם חמינו אותו להתארח אצלם לשישישונה, כדי שיסביר שתיים-עשרה שנה עברו, מאז עלו המתנחלים הראשונים לסכסטיה (23.7.74), שנים בתו אסוף הגוש כמה נקודות ציון שכבר נבנו: להטטורית המסורבלת במקצת של האזור: סכסטיה, ימית, המחזרת, ליל הכבובקים, רשימה חלקית מאוד. אבל מעבר לראמות קיר עוד כמה דברים מתנחלי הגוש בנו לעצמם בתים (חמשן בעמוד חבא)

חו סגל והתנחלות עפרה.
תמיד קורה פה משהו.
השקט הוא רק מסבך.

שובך יונים

האזור האחרון

(המשך מחפזת הקודם)
הרכיבו אנטנת גבוהה כדי לקלוט גם את ישראל (את ירחם הם קלטו ממילא), שחלו בגינה ורדים וגרדיניות. הם הטיחו אפלטון לשבילי העפר והם הלכידו ילדים. הרכה ילדים.

אחרי דור הראשון, אחו והלחם, של המנהלים, בא דור שני. רגוע יותר, מרגמטי יותר. דור שהביא בחשבון גם את הנזק, כינוני האוויר ומספר המטרים הרבועים בכל דירה. רק כשאתה הולך כשבילי התיישבות עפרה, מסתכל על האלכסונים המטורים שחצו הרוחות כסלעים שמסביב, מוח את ההגיון הארכיטקטוני שבגני רעפים אדומים מול שקיעה סגולה, אתה מבין את המעורר של רביאל וייס. הזמן אינו מועיל נגדה, ככלל לא הילדים של משפחת סגל ומשפחת לוריא ומשפחת מצור לא יודעים שהם נרים בשמחים. הם גולו מה, הם לא מכירים שהם מרגשות אותה למעלה "בית". הם אפילו לא יודעים שהם הורקו איננו הקו המפריד בין הישא של החרים שלהם למגרש הציני.

הבחירה בעפרה כמקום המפגש עם ילדי הנזש אינה מקרית. היא הגיונית. וזו התנהלות הקצוזה. מפה יצאו חמישה מאנשי המחתרת, מה גם עובר ורכ יואל ברינו, מנהיג הפלג המחתר של הנזש. עפרה הוגדרה יותר ממקום אחר, כ"שוכן הימים של גוש אמונים", אבל בין שבעה מקימים אפשר למצוא את יוהרה ציוני, אסיר עולם בשל פעילותו במסגרת המחתרת היהודית.

"חמור קורה מה משה. השקט הוא רק מסביב", אמרת ליאורה סגל, מוכירת היישוב. סגל טועה. השקט אינו רק מסביב. כשייכרתו עם הבן שלה ביקשת ממנו שיעבור מקום, שיישכר ליד, לא הצלחתי לשמוע אותו מה הצד השני של שולחן קפה ממוצע לחלוטין. הוא לא ילך שקט במיוחד, אורי סגל, הוא פשוט רגיל לחולים שיהיה אחר משלי. הוא לא היה צריך את פעם לרחוק מעל רעש של מבטוי, או רחוב הזמנה או שכנים בבית משהו עם קירות קרסן צבוע. הוא רגיל בילה.

שיחות עם עפרה ילדים. שבע עד שבע-עשרה אחרי יומיים איתם אני מוכן לערוך לכך שהם לא תדרכו. הם גם לא יכולים לדמות. החרים שלהם יכולים, אולי אפילו תיכונים, לפתח טריטוריה כפולה. הם הברים בארנון שרופה להשיג משהו. למקשות יש מקדור מרכז במשור הות כשאתה אומר "שטחים" במקום "היורה ושומרון", הם בולעים את הרקוב ככלי שהגורלות הוות. אצל הילדים זה אחרת. האזור הזה, בשבילים, אינו חלק בלתי-נפרד מארץ ישראל. האזור הזה, בשבילים, הוא ארץ ישראל. תל-אביב מבינתה היא עיר רחוקה, בעצם בארץ אחרת. החרים מסביב, הנוצצים אנדרט, אבן בשמים בצבעי כנעניים, הם לא נתיקדומים ולא פרק מתוך מפתח יהושע אלא מגרש משהו ענקי, לא מלוטש. הם כבוע לא יצאים מכאן. אין להם כשביל מה. הנהיה יפה ומבודדת.

הליברל

לפני כמה חודשים סאל אורי סגל, 13, את אבא סל. ירדתי אם הוא בעד התיישבות מעבר לקו הירוק. אחר-כך הוא לא הבין מה מצוין בזה. אולי שם רבר. הוא יושב על הספסל, ילד רזה, אברים ארוכים, לא בתואמים עדיין. מכנסיים צרים כחולים, משקפיים. כשהוא בנסה להתרבו במשהו הוא כולו משקפיים: "אני לא כביר ערבים איתו. יש לי חבר, אחי, שיש לו חבר ערבי. אנדריקה. אני לא זוכר. הם מברכים ורבה הוא נהנה. פעם היינו כסיל עם המורה שלנו לגאוגרפיה ונבטנו ערבי אחד וסאלנו אותו למה הוא גר מה בארץ ישראל? או דא ענה כי זה הבית שלי זה הגיני. אם הוא גר מה באר שנה, או הוא יכול לגור מה. לא מספיק לי שום מה. הם, בשבילי, אנשים שגרים מה. כמו ירדתי הם סתם ששים רושם. אי-אפשר לשמוע על מה סתם אחרים. מעט ילד אחד בניה אחר שהוא רוצה להיות חילוני, או כולם ריביו איתו הזמן וניסו

16 מוסכמות

ילדי חזן בעפרה: תל-אביב מבחינתה היא עיר חזקת.

אורי סגל: "אם הערבי גר בה מאה שנה, אז הוא יכול לגור בה."

לא מודיע לי שהם בה, כשבילי, אנשים שגרים בה. כמו צרכנים, או אנגלים."

התגוררה היא, אני לוקח פאות, ובמקום בורר אז האשפוז הבי שטות - "ערבי". נילי "במקום הנכונה". הילת "המחנה התיכון, אביב". אורית חושבת רגע. לא מיה, לא בוקי משהל בסוף היא אמרת: "אם". יעל: "אני לא יכולה ככה. אני צריכה לחשוב". הם מתחילים, כבר מן ההתחלה, לרדוף לא נות המנהל סעה צריך להגיע קצת - "מירבה". נילי: "דגל". הילת "שלנו". אורית: "שואה". יעל: "עם מאוחר". עכשיו הבנייה שלי המוכה. כולם מרגישים מרי אני יורה - "כנהא".

נילי "מסורתי", היא צוחקת. יצא לה יותר אנטיסמי ממה שהיא תכננה. הילת מולת לנילי, אומרת: "סתם משוגע אותי, אחרי-כן היא אומרת עוד שניי-שלושה משפטים המנהל לא מרובה. לאורית ולילי יש יותר מנין לחשוב". אורית: "דיברתי, חלק נכונים המעשים לא". יעל: "לא ער כיר כר".

מבא היא שכל העסק הזה עם האנטי-אציות לא תואם את בעיניה. סתם רחוקים איתן לפניה אני סולה מהלומת טיס - "שלמית אלוני". נילי: "היא אומרת שהיא ליברלית, אבל היא נבר דתיים". אורית: "אשה שלא חושבת כמוני". הילת "צריך ביטחון רחי לניניה. היא מבחינה". יעל: "כמה הילת".

האקסטריות

באיזה שהוא שלב אנתנו עוברים לשחק באקסטריות. אני נותן את התגורה וק עונות. הילת כשן, אורית מנור ריעל מיר - בנות 14, תילי אליצור - 12.

יחזן בנה, שואט את אחיו יחזן.

אחר שהערכים הם כאן כל זר אחר בארץ הזאת. שידעו מי השלים. נראה לא היה מתנגד לילד שובב? נהא כנא בחור ער באשאלה.

מכר למשחק, זו לא היתה שיחה פוליטית. זו היתה שיחה על בגים. כשנה שעברה השרידו את הילת. כניס לחדר, בנות לחדר. הבנות הביאו את חמם שיעור לה להשאר את הבנים בביתה. זה לא היה. אנתנו עם הבנים בתנועה "רבי עקיבא", משחקים כל הזמן. אז כשבילי מה והפרידה במילא אין לו קצת עם הבנים אנתנו לגמרי תופשית איתם. המלה הזאת, "תופשית", מתיישבת לי בראש טעם לא נעים. זה כן תוכניתו לסקס או לא התוכניתו ללכת. אני מה לשאול, ולא נעים לי. התבאזתי שאלו נהגו לי יותר ויותר אירכות מרגע לרגע. מרחק המשים החדל של אבא-מנור מסתכלים עלי עשרות מ"ר קוד בטסט מאיים. אני מנסה זמר עבה כמו חזיה מנור צבוק.

אין מרבות איתם על כל דבר, גם דברים חכי, הילת "כמה". אורית: "כל דבר". יעל: "משה קנה. מבטא שוב: איזה מין דברים הילת כל דבר". יעל: "אבל, כלום יחד מנור שנתנו ילדים". נמאס לי גם על מין הילת "אלא מה".

אורית: "אבל רוב דבר בתי קלוח. לרבר מותר. אחרי של לק שיעור על מין עם האחות. הסכירו להם על המורים והחרים והאבקקים והאבוסים. לא אמרו להם שם דבר על ירדא לבס לרבות עם זה קצת, כי אין חור. אורית: "ירדעים שאפשר לסמך עלינו. אנתנו עשויים על עצמנו". יש כמה זוגות בין החרים מנעק. אחי המעלות אפשר לראות אותם לפעמים עומים לידים שם חסוי. "מקומות רומנטיים כמו מ"י מילא הם לא יעשו כלום. אחרי עוד כמה המעלות נעתי לתוצאות הבאות: לחזקתי ריחם זה מסלם לא יפה. אבל עלול לקרות. נשיקה לא באות המנעק. אפשר ללכת לטסט בחדר בירושלים. תל-אביב כמילא אני אחר לא רוצה לנסוק. נילי, נשק: "אני אי פעם לא הייתי שם".

(המשך בעמוד 17)

ילד-שטחים, נולד מבוגר יותר

הושפט תור נולד בכ"ג סיון, תש"ל. לרבריו, אין הוא יודע מהו האריך הולדתו הלועזי. זה היה לפני 17 שנה, במימשל הצבאי בחברון. יהושפט תור הוא מראשוני הילדים שנולדו בשטחים. בשעה שילדים אחרים שוחקו תופסת, הוא ואה את אביו נאבק בערבים שהקמו אותם בדרך למערת המכפלה. כשילדים אחרים גיו גילו הלכו ברגל לבית-ספרם, הוא נסע לבית-ספרו עם ליוני חמש. כשילדי מרכז הארץ עשו שיעורים, הוא צעד בתלונות של חללי "בית הדסה". אין הוא יודע דרך חיים אחרת. יהושפט תור, לשטחים ילד.

כשהיה בן שנה וחצי עברו חוריו, אילן ויונה, לקריית-ארבע. הקומה קצרה גרה כל המשפחה ב"בית הדסה", ויהושפט כבר זוכר את הימים הזה: "במאד מיוחדים, עם החושך שליחוח". שמונה חודשים ישב אביו, אילן, בבית-הספר. הוא נסע פעם בכביש וראה קבוצת חיילים מותקפת בידי ערבים. החיילים הסתתרו מאחורי מבוכים, ולא הגיבו. אילן תור ירה. כנראה שעוד אורחים ויו. שני ערבים נהרגו. אחרי שמונה חודשי מעצר קבע בית-המשפט שלא ניתן לחזקתו שהערבים, צעיר וצעירה, מתו מכדוריו של אילן תור, והוא שוחרר.

היום יתשפט הוא חלמדי ושיבת "אור עציון" ליד אשקלון. הוא חושב שגדל באווירה מאוד מרתקת. לא, לא אווירה תופשית, הוא אומר. "ברור שלא יכולתי להשתובב חמשי בתוך חקטבה, לא בגלל שאני מוחד, אלא מתוך זהירות. היתה בעיית כשיצאת מן הישוב. המיד צריך ליווי. אבל בתוך הישוב והגשתי תופשית-חמשי".

יש לו חבר שגדל סוסים בקריית-ארבע. לא ממן הסוסים הודעלו. "אני חושב שערבים דרעילו אותם". כשהיה בן 14 יצא עם חברו לטוול סוסים מחברון למחנה-הגלן דרך חקטבה. "בזואי שאמי דאמתי", הוא אומר. "אבל חילוני מוויינים, וצלצליה אליה מן הדרך. והיו הבנים שעיילום מחזקים את חקטור עם הארץ. גם הערבים שבבתי-הספר עברו קיבלו אותנו ביראת כבוד". כן, הוא חושב שגדול בשטחים פורשו לחיות מבוגר יותר. כשהוא מדבר עם צעירים בגילו שגדלו במרכז הארץ הוא אינו מוצא אצלם מדידת לבביות וחלומות שלט. "מה יש חרבה יותר מערבות", הוא אומר. "זוין גם את השטיות שיש במרכז הארץ, כל הדיסקוטקים האלה". נרק מהצטערות במרכז.

אין הוא חש בו. "אני פשוט מצביע על ההבדלים בינינו", הוא מתוין. כשישתחרר מצה"ל יאני מקוח ללכת לסיוריה". הוא רוצה לחיות בבמה, "באיזה שאן בו די יחידים, אבל לחיות גם ליל או נגב. אולי סיני".

"בעטא, אני מקוה שתוא יחזרו אליה". גם במלחמה? "אולי כן, זה מצב מאוד מסוכן, שיני בידים. אפילו כן, זה מצב מאוד מסוכן, שיני בידים."

יהושפט תור: "למי מה שואל רואה עכשיו חשכנים עוד ואכלו אותנו" (אילוס). עמוס לבב

מוסכמות 17

מלחמת העולם השנייה

קלקילידה, אתמול והיום מחד

צומת החשבון והפחד, חמש דקות
מכפריטבא. עיר אחת שקמה
מהריסות, שרה בכמה קולות. סוג
של רשומון. שונאים את ישראל.
אוהבים ישראלים. את מחפשי
המציאות שמסתערים על מרפאות
השיניים, מוסכי הרכב ושוק הירקות.
לא החילים שניצבים על הגג.

מאת מיכל קפרא
צילומים: ראובן קסטרו

אש עיריית קלקיליה, הממונה מטעם הממשל הצבאי, קודא לגדה המערבית יורדה ושומרון. לא רחוק ממקום מושבו, מדבר ראש העירייה המורה על כיבוש. עיר כבושה קלקיליה, הוא אומר. ובתוך, בין השניים, עומדים הסוחרים בשוק המפורסם ומדברים על המימשים, ערימות מימשים שנעדרו לחדר היהודי. הם יודעים שכלי המגע הקטנים הזה אין להם פרנסה. "הכתבי שהיהודים יבואו, שאנחנו אוהבים אותם יותר מתעבים", הם אומרים לי בתחילה.

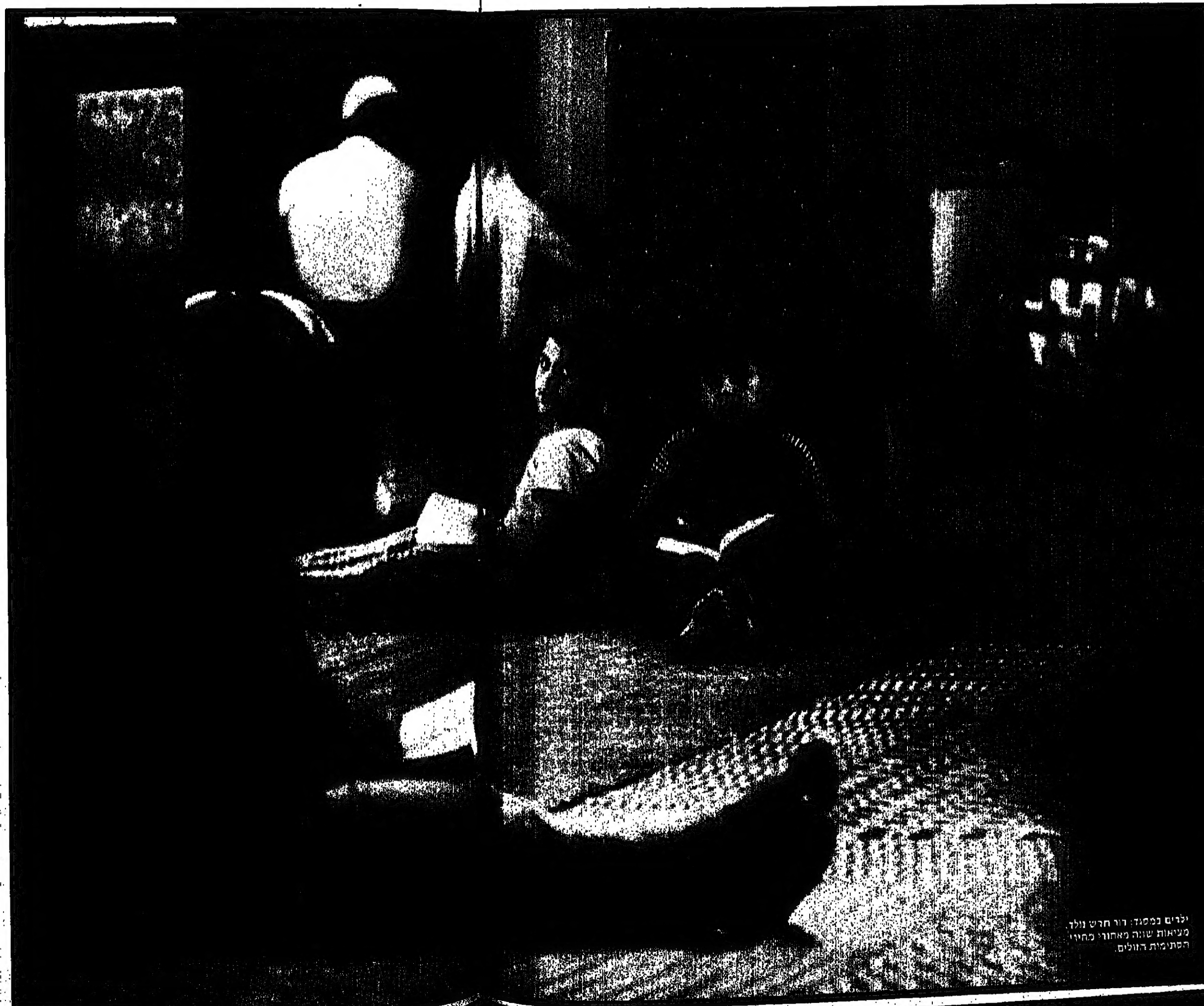
סוג של תפוצה אחת סוג של רשומון. עיר אחת ששרה בכמה קולות. לפעמים מוייטת, לפעמים נחלת כמו שמן מוכר לאוון הישראלית, ולפעמים קורעת את עור התוף. שעתים לאחר שעובדו את העיר נחלק בקטקס תבעה על מכונית ישראלית.

עשרים שנה עברו מאז שלח חוגיק - אליהם ואב שחם, מפקד החטיבה שפעלה בגזירה במלחמת ששת הימים - את החודשת הבאה לראש עיריית כפריטבא "גליל יריד", הרגע אני בא מעוון. כבשנו את סופין קלקיליה, טולכום ושויקום. כלנו נעים מורחת. כל סוכי. מאז נולד בישראל דור חדש הישר למחירים הווליים של הירקות והמזיות בשוק של קלקיליה, לדומאי השניים החייכניים שלה ולשירי החלל לרדקיום המפואר בין ערבים ליהודים בעיר. גם בקלקיליה נולד דור. מציאות שונה מאחורי מחירי הסמיכות הווליים.

לא קל לטייר בקלקיליה של משה. לא החיצונית, המתחננת, שמוכנה לשייר את הימנון הלאומי הישראלי בעבור קילו עגבניות. המינהרות התזקיקעיות הללו הסומות בשכבה עבה של פח. "פה זה חוק צבאי לא חוק דמוקרטי כמו אצלכם", מסביר לי בעל חנות. הנסיון לצטט את שמו, עולה בזה. אין צאנא. "למה לא" תודה שאלה שתחזור על עצמה. והחשובה תמיד "ממחרים" ממי קפחתיים "מהבא".

ספק אם מאות אלפי היהודים, שנחזו לשוק של קלקיליה בשנות, נתנו רעם לחיילים העומרים על גגות הבתים. כיצד חשים תושבים. כיצד חשה האשה שרצתה לעלות לחלות כביסה. קלקיליה כגובה נמוך לא מעוררת שאלות כאלה. חשבו יותר המחירים הווליים שגורים פה המוסכים הצבעי הרכב, והערים.

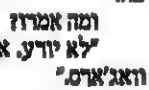
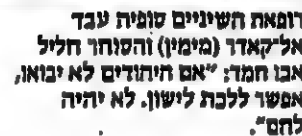
(חמשד בעמוד 21)
מלכיות 19

ילדים במסגד: דור חדש נולד.
מציאות שונה מאחורי כחיו.
הסמיכות הווליים.

האזן מן האל

"בשביל מה הלך הצבא לעקור עצים באמצע
 הה'?" שואל ראש העירייה אבר'ם סג"ר. זה הממונה
 על הממשל "אזמני" לך, אם אתה מבקשים יפה היו
 יתביישים עושים את זה לך. לא אחת לא רוצה מה
 או בשביל מה עשו את זה ככה בלילה"
 נכסיו צריך מטרות שיטתן חשודה הבה כסף.
 הבה בהטחון אין פרק מילול לסיפורי בעל מרס
 נכסיו ותחאון אין לו שולח שורות עצים.

רצה עשרה מוסד ויועץ אומן. זה לא היה בקובץ
דף הראשון שנוקדה בסביבה, אבל זה הראשון של
דף שני. באותה עת אומן: "זה שדק את הכתב
עוד לא נתמס. אין הוכחה שהוא מקליליה. כל
המקובלים והקוראים מקליליה נתמס והתאגיד
שלם אין המעשית של מקליליה. הוריה שלם
ו, וגם כל המבוכים והקנים היו נדו. אבל תמי
הן דוחים את הילדים. הם לא מאמינים שבכנות
אבסורדית והנכבדים רצו להשתמש בחלווה
(תמסל צמוד תבא)

ג'מס, אחד מבעלי חדרים, מספר שבבוקר הדיעו
לו שהלכו לו שלוש שורות עצים. "איך אנשים לא
יבטנו על זה הכל הלק. גם הטימטון הלק. אני לא
עשיתי שום דבר רע בשביל לקבל עונש כזה. הלכנו
למימשל וביקשנו שיתנו לנו חזרה את האדמה, לא
בשביל עצים אלא בשביל ירקוח. אולי יעשו לנו סו-

ומה אמרו?
"לא יודע. אנונימי מפתחים שלא יעשו לנו אחריכך
והאג'אים."

מ שני צידיה של המצבה המאולתרת של עפרה מוס'ל ניצבים בדרות בנובה שלוש מט' רים מאחורי הדרות עימות ציים עקורים. הדבה ויעה הושקעו בעצים הללו, שעכשיו שוכבים על הארץ. קעבד מאחורי מדר שוב פתח אין בדרות. "מה היציגיון" שואל בעל פדרס, "אולי זה בשביל מתחילים. בשביל להציע אתם."

ממלחמת העצמאות ועד אולם החקוקה, ששמש כנציגו של הייחיד, שבאספות את חוקי המדינה וכן תרעף את מנהל עובדי הממשלה וכן על משרות אחרות. עובד הממשלה היה משרת אדמות, שבוטל מעמדו על ידי חוקי 1948. למרות זאת, עובדי הממשלה היו רשומים במסגרת הממשלה, ונחשבו "אנשי ציבור" לחוקי העבודה, ובמסגרת ההגדרה ברשימת עובדי הממשלה, שהיווה את המעמד המיוחד. המעמד של עובדי הממשלה נקבע על ידי חוקת 1950.

[illegible]

לג' ג' אדר ה'תת"ס עומדים שלושם חיללים צעיר
 רח' ומשקמים על ה'ד'וב. שלטון צבאי לא מבקש
 ורח' טאן בעל בית לעלות על ג' ביתו. בעל הבית
 ע"ס כזה מלכות. ורא' לא מדרה בשמן ודרוס מהצ'
 לא לא ללכות. "אני לא רוצה שמעו" יעצור אותי לחד
 ע"ה. ורא' אומר.

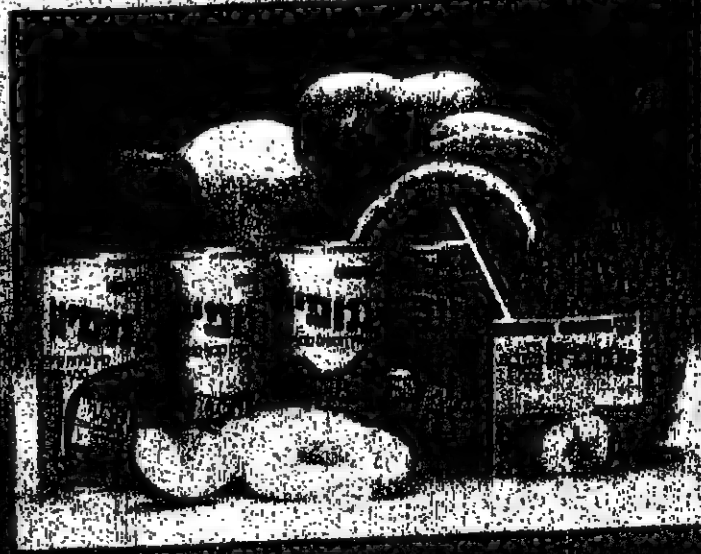
למה יקצו אותך
אע"פ שאתם יודעים בכלל מה שקורה שם את

[illegible]

אך הנהילים משקיף עלינו במשקפת בעל הבית
אמר: "אך אדם יכול להיות מדי-ישראלי",
גם "כשחיים מסתובבים על הגג שלך". גם
לדבר, סביר להניח, לא יהיו תומכים נלהבים של ישר-

[illegible]

לא ידע לא רוצים.
 לא למה לא התעקשתי
 ומה יקרה לי זה צבא לא
 לא ידעתי של עפרה מדוע וכל התפרעות
 האנשים שלא בעקבותי וזאת וחלילה הצבא לעקור
 מה עפרה

[illegible]

אלהם העונות ותניחו אותם
לחמציא...

[illegible]

שרעבי הסטריאו לדכב

שי
על כל קניה
קסטת דיסקו משגעת
למביאי מודעה זו

הכל בי 5 תשלומים

רדיו טייפ דודסטאר 9000
אסליוור + מנבר
40 W, 12 תחנות קבועות,
אנטנה, חסר ל"4 דמקוליות, תאורת לילה ועוד...
100x5 ש"ח

רדיו טייפ קרין
דגם מורק העתה איטומטי
לשני כיוונים, 12 תחנות קבועות,
מנבר 40 W, 40 דמקוליות, תאורת לילה ועוד...
120x5 ש"ח

רדיו טייפ בקר
דגם גרנד פרי
דגם 12, תחנות קבועות,
אנטנה, חסר ל"4 דמקוליות, תאורת לילה ועוד...
270x5 ש"ח

רדיו טייפ
מיוניר דגם 6030
דגם 12, תחנות קבועות,
אנטנה, חסר ל"4 דמקוליות, תאורת לילה ועוד...
270x5 ש"ח

מחלקי קסטות
אורגנליים
לכל סוגי הרכב

רדיו טייפ דודסטאר RS 2480
אסליוור + מנבר
40 W, 12 תחנות קבועות,
אנטנה, חסר ל"4 דמקוליות, תאורת לילה ועוד...
80x5 ש"ח

ספילור אחורי כולל התקנה
30x5 ש"ח

רדיו טייפ בקסוניק
AM-FM-ST
אנטנה + התקנה
50x5 ש"ח בלבד

סט רגעים מגוונים
150x5 ש"ח

דיושוח תנויות נוספות במקומות מרכזיים לפתיחת שוברים נוספים פרטים: 03-250331	03-374942 03-250331 03-764087 059-77441	המספר 22 דוד מ"ת 126 השומר 114 תעשיית אילת - 059-77441
---	--	---

ראש העירייה המודת חארי אמין
אליאסר (למעלה) ודוד
אבוסינייה (למטה) שני מליטות
בראש לשון רק עובד התושבים.

שלחמניק, ונחלק עם בעל כספת, סמל לדרקון.
שני חובבים ענקיים. אינו אהבה. אינו תרומה. ליר
הוג הדולאמי המהפכני עומד בתור צעיר מקסימי. המי
כש שלגו מצטלב דרכה עיינות יש בשל.
גם פתחי יר, עובד העירייה האחרון על השוק,
לא מפסיק למכור את אהבתם של הסוחרים לקונים
היהודים. את האווירה השלווה את המסחריות אחר
כך, בקפה הקטן שלו שסגור לרגל צום הרגאון, ישנה
קצת את הטון. ידבר מובטן. "אם יש לי ילד קטן, הוא
אמר, "ואני רוצה לתת אותו לכפר את האבא שלו
והוא רואה איך הצבא של ישראל, תיילים צעירים,
משפילים את האבא - איך אפשר ככה לגדל ילד?"

(המשך מהעמוד הקודם)
מחשש לחייהם נרתעו ברנע האחרון. עכשיו הם עוד
כועסים על רגילה וידי וחבריה שנכנסו לקלקליה
הסרייה בעצב ולדמיון. למען, להרעיש, לשבור, כש
ברקע שירת "עם ישראל חי", ועל הצבא שלא עשה
כלום.
למה לא עשו עוצר בהתנחלות אחרי ההתפר-
צות, למה לא הטילו קנטות, למה לא עשו עונש קולק-
טיבי, למה לא אמרו שזו הסתה לאומנית? שאל בחור
צעיר בחצי חור. זה נשמע לו בייח. ובציאות שם זו
באמת כרויה.
בשוק מסובך כבוד מטיק, מושכניק עם שם

מועצת אלפיימנשה תרמה פוני

בפתח המנהל האזורי של יחידת ושומונו
מסווח קלקליה בפתח שוליים. ראש מנהל
הנהל, סגן אלוף יוסי יהודה, אומר: "אני לא
מאמין אותה. כעיר מובלמשת. היו מקרים
חריגים, אבל בהשוואה לערים אחרות זו עיר
שקטת. אין בה בעיות. וחסות לאחור, קלקליה
וגם דוגלת בדיוקים בין ערבים ליהודים. למשל,
ראש מועצת אלפיימנשה ונציגים מיושבים
אחרים, הגיעו לעיר בעום הדמיון לבור את
התנועה, ראש עיריית קלקליה ונציגים אחרים
השתתפו בסיקס כיתר המועצה באלפיימנשה. הם
נאמו, ונוסף עליהם התנדבו לשלוח מבנות נוסות.
כאשר פתחו בקלקליה את קניחיות, אלפיימנשה
תרמו מוני. רוב האוכלוסייה בעיר שקטת.
שאל יחדיו: "המועצה חייבת ששים לא חיתת
קיימת בקלקליה. החלוצים שורקת בקבוקים
לאחר הרצה של ערבים מוסל ויל נחמדה. גיל
המדידים נע בין 19 ל-21. מלבד תושבי קלקליה,
היהודים של דאשי החוליה נאמנו. נכבדי העיר
ויה את המעשה".
אין אדם מסביר את התרומה
לדעותיו. זו התארגנות מקומית שניזונה
מהצלחת דודי הקבוק על רכב משפחת מוסר,
והכוללת לסוגיות חזרות לגורם נוס ונוס.
איה יחסים מתקיימים בין המושל
לדיושוכ?
"קיימת מתיחות גדולה. אצלי במושל יש זלזול
פחותה יום בשבוע. וכיום תור ראש כל חושב
לחובו ולשלוש את בעיות. התחלוחות שקיימת
כאן הוא מנאח של דודי ודיושוכ".
מה בעיניו סוד העלחות של דודי קיימ
דיוקא בקלקליה?
"ראש העירייה מבין לא עוסק בפליטות אלא

טייסת מיראז' ישראלית נקלעה לקרב אכזר
ובלתי צפוי מעל שדה תעופה צבאי
מצרי, הרחק מהבית,
כדסום ראשון מול ארבעה מינים ואש
רצחנית מהקרקע, ביום הראשון למלחמת
ששת הימים. מפקד הטייסת מספר לראשונה
את הסיפור המלא של חיטול השרה ומטוסי
האויב, עד שיפת הדלק האחרונה.
מאת תא"ל (מיל) רז רוזן *

[illegible]

י) ותחילתו (מיל) זו רגש נגדו נולד בימינו ונבחרו יחזקאל שרת 27 שנה כחיל האוויר. במלחמת ששת הימים היה ממפקד טייסת מיראז'ים. במלחמת התנועה היה ממפקד טייסת המטוירים, ובמלחמת יום הכיפורים היה ממפקד כליס חל"ק. היה ממפקד בתיים לטיסה ראש מחלקת התדמור על חיל האוויר.

[illegible][illegible]

המבכר בנבואה של 25 אלף דרום ליוויו דרום, ליוויו דרוקת חנה ופניה שלד. המבכר בנבואה של 25 אלף דרום ליוויו דרום, ליוויו דרוקת חנה ופניה שלד. המבכר בנבואה של 25 אלף דרום ליוויו דרום, ליוויו דרוקת חנה ופניה שלד.

[illegible][illegible]

וּמִסְכָּל לֹא מִתְחַסֵּב. מִסְכִּין וְשׂוֹאֵל אֶת הַחַיִּיטִים הַצְעִימִים שְׁלֹמֹנִי. קִלְוֹ נִשְׁמָע
 יְיָ בְּכֹחַ יוֹתֵר, אֲרִי אֲשִׁיר וְרֹעַ יוֹתֵר, אֶן אֲרִי אֵין מִדְּמִיין מִן שֶׁאֵין רִצּוֹן שִׁדְיָה.
 אֵיךְ אֵתל מְרַגֵּשׁ, מִלּוּחַ מִחֲסֵד וְחֶסֶד וְאֵם בְּרֹחַ לֹךְ אִישִׁית שְׂאֵתָה מִכֹּחַ לִבְעֵז
 הַחַסֵּד שֶׁלִּיךְ הָאֵם אִתָּה אֲשִׁית מִכֹּחַ בְּחֻבֵּיכֶם וְתִקְוָתָם שֶׁלִּי וְהַחֲיוּרִי וְהָאֵם
 הַחַסֵּד אִישִׁית מְרַגֵּשׁ שְׂשִׁימֹת וְתִקְוָתָם שֶׁתִּרְגֹּל חֲלֻחָתָהּ בְּמִלְחָתָהּ

[illegible]

הוא אמר לטוֹסִים הַבְּלֹחַ וְעַתָּה לַעֲבֹד הַדָּלָה, לִפְנֵי שְׂטֵיטָה לְמִסְתֹּן, נִעְצָר וְלֹחֵץ
וְתוֹת יֵדֵי לֵלָה מְלֹה, לְחִיצָה חֲתֻלִּית וְקִצָּה וְתוֹת אֲרוֹכָה מְכֻרָח מְיֻיָּה שְׁבוּרִית,
קִבְּחֵי אֶחָד מִשּׁוֹן הַמְּתָרֵחַ לַעֲבֹד יְרוּשָׁלַיִם, לִישִׁיבַת הַמַּשְׁמֶלֶה, בְּרִיעֵבֶר יִרְעֹנוּ כִּי
(הַמִּשְׁדֵּךְ בַּעֲמֹד חֲבֵא)

[illegible]

ימים קודם על חלום קשה לתאשים קשריה כל העוונות, תכיר חלילה
 מהם. מידת-החכם קבלה אישור לתועה ולרועה על המספר. יתן כמה שנית
 כל מהלך בתא לית, לרעה, להבטח, לתקשר, לתועה: מחול שנים אסיות:
 שנה אסית, שנה ורדוקה מלחמות בצעים, חלקים תבסס מרעים וסול
 יום-שנה: מרעים בצד שאל לוח העצמים קם לחיות, מתעוררים

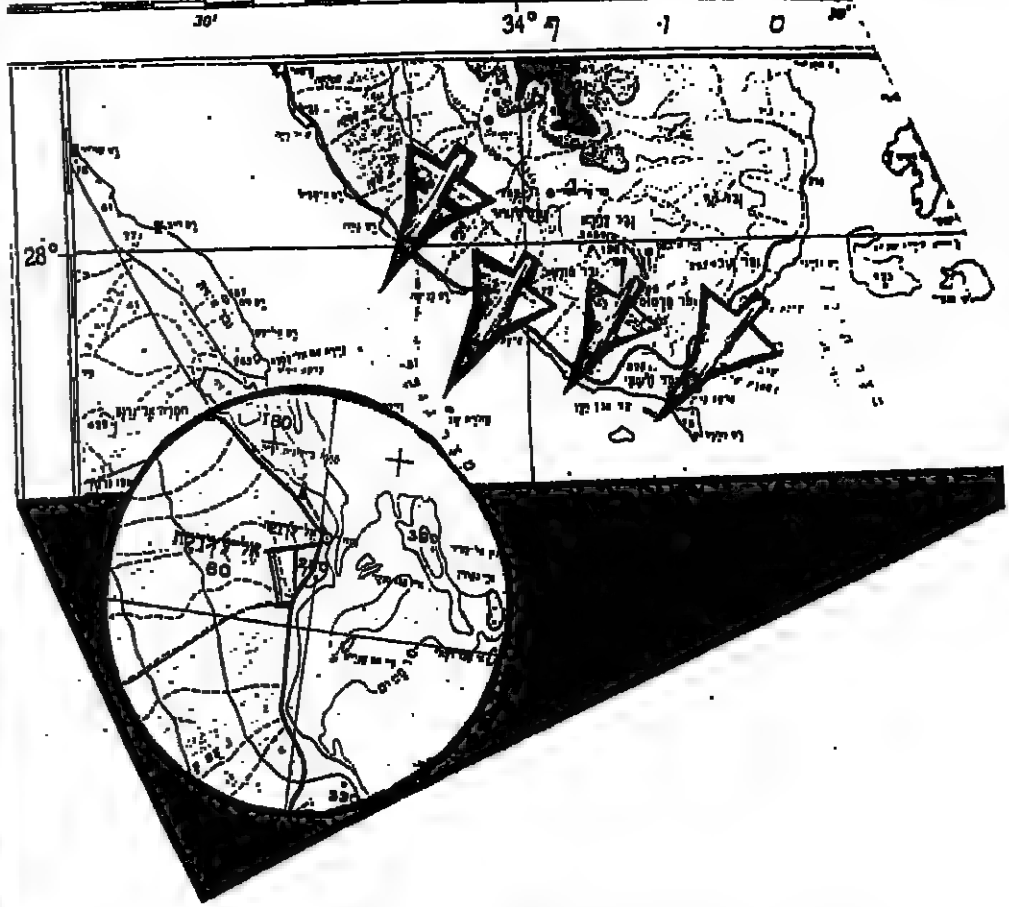
[illegible][illegible][illegible]

אכן, יש סיכון מסוים
 סתם איבד את מרבאה המדורגת גדול של המדורג, אין בידה. אם אנחנו נחמם
 להחליט את המעשים שלנו, שנבחנו, נראה שישנון את מחשבי עיני. אלא
 והערה שרוב כל האוויר המצוי בזה הוושל של המעשים המדורגים. אלא
 והחסי להערה המדורגים חייבים להחליט יש מספר מדורג. חסר את ציל
 והדומה, אלא הדוק ב-04:00. נחלק באותו זה בזה הנחת חשיבות, וכלל
 העיתות המדורגים יש לשים לב לכל דבר אלו, וכלל עזרים והעיתות
 והעיתות.

איפסו שטות. אבננו קצרים מזה. ונחצו כעו" 15 ידקות. עתם בכל הציר ור"א
אני יורד לנקודת התנחיה של המסלולים. חוהיה מנגשת היא סנידים של אבנים שוח
השדה, אחת אני מעיר ואחת במחנה מעפיר. לפני הנתיבות הללו, אז הם נראים
מרחקים ואפילו נבונים קצתה, אולי על שאתה דבא לקרב וזה נשארם מחוץ.

לפיכך נהיה באיור לא מבינים בדיוק מה חולץ כאן מבטרים מלווים ב"ש"ס

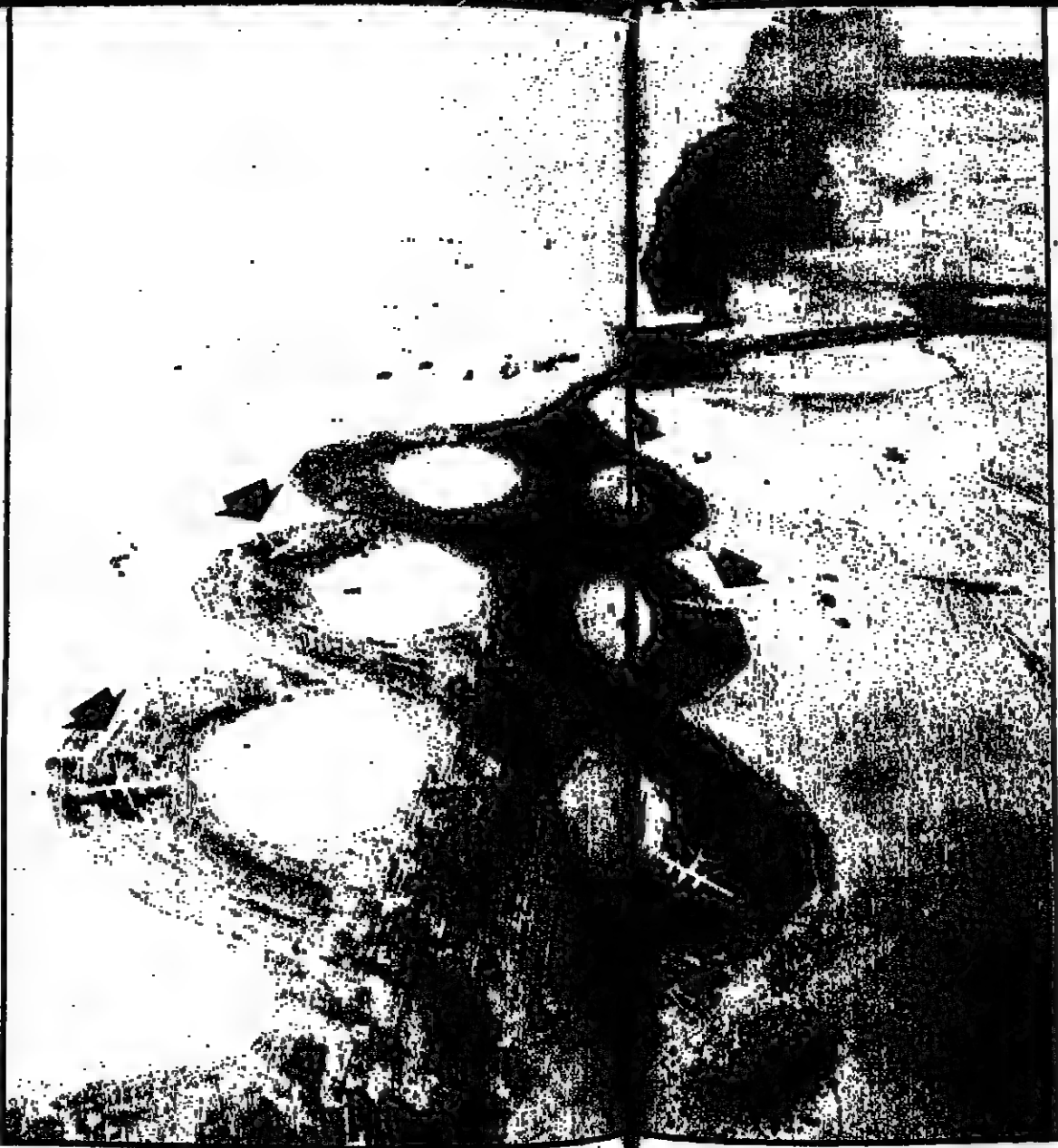
"כניסה חדת ליער הכפצה. יודקים עלינו אש וגז מכל הכנים האכזריים. סמכותה אימתנית של סרט מחתה. די מטר בלתי מכוון בצבעי ידוק, צהוב, כחום, וסגול. מהמבזה זה נראה כמו קדרה רוחחת, כמו חד געש מתחדר כשהרבה מלשח מעל פי הלוע. אין מקום לגסיגה. כדמים בביון אחד."

(המשך מהעמוד הקודם)

בה החלט על היציאה למלחמה ב-2 ביוני, אבל באותם רגעים הרגשתי שלביות הרמטכ"ל יש משמעות עמוקה. מי שצבר לחימה לממשלה ולעם על שטר הנצחון במלחמה, רצה להיפגש קודם עם הלוחמים שיבצעו את המשימות בשטח, לא המטבח ברווחים של קניני המטבח, אלא חש צורך להתחבר ללוחמים ולחוש אותם. עכשיו, באוויר, כבר חלפו מעל הר הגלבוע והערבה, חצית את הגבול מעל מספר אילת. מימינו מצרים ומשאלנו מלכות ירדן, כה קרובה אך לא מרשימה מהמבזה הזה. אפילו ערובה וברדור, את בשטח אויב, במלחמה ומסביב שטח ושלוחה איפה המחת, הסיכונים הפשוט, ההרפתקה בתג המים אין התעורר. הניכלים והתחייבות עדיין מנינים את המבזה הנאמן שכולל דלק ללא התחשבות. מבט המבזה למימנה מימינו מספר 2 - ארנון, צעיר, יהודי, פני ילד, קיבוצניק שקט. עדיין לא מנוסה אך אני כותב בו מחקר עליו. עם סוס כזה, אציל, מורשע, טוען ורוע, אני מוכן ללכת לכל מרחק. לשמאל מספר 3 - ר. רוביק, חכם, משכיל, יודע הכל, מועדף בגובה על ידי כל המוכנים אותו. לחם עשוי ללא דת, כזה, מוסרי, מצפוני, נשוי לצופית יהיה המרשימה איש טוב, קמור, חרוץ, כל מוסר סיסט רוצה שיהיה לו אדם כזה, משרה כסאיו, מעלה את דרכה האנושית והחברתית.

ל"ד בוקי, שכן שלי"

עשיתי גיחה בלילה שבת, למרחב המרחיק כישרי הכניסה, בלתי מנוסה, עליו חמיר. בריחותיו סחורות אפילו את הממטרות והעננים שבבני האדם. הוא שרר מכובד, בחל האוויר ויותר מאוחר התגבר לקדם סיס. בוקי לא השתתף במסע הראשון הבוקר, אבל לפני מחר משעתיים היה איתי באבירמור, וכעת זו לו הגיחה המבצעת השבת בדיוק. אולי, מולו, שיהיה הוא גרדיה, רבד שיחיה נחת יחסי למלחמה לטיט לא מנוסה. טיט לאורך החץ וקצת קול המים. ולפניו על פני טאבה ורובי התיים במחת חצי האי סיני בגרבים גבוהים, חרים, וקופים, גאים, בחולות מצפים לתשומת לב מבוהנת מבצעת חסיד. התעניינו יותר מחלקי המערבי של מני, ובאופן תלול מוא, לא הכרנו את הטיה והטת שמוקדתי לקניני קצת. משה רבנו שנה לכלול כאן בעשרת הדיברות את "לא תלחם, מתקנים לראש נצראני, מתחתי המטרה שחוראית לתקוף למני. 11. שלי ב"מצב קרש", ולא נכחתי, אסתי ב"מיסטר" כמספר 2 ברכיעי של בני מלד, משקי המימנה, למי אילת והתחלה חקלה במערב, הדלק של המסוט והלחמה. לחור לבטים, אחר מנור, בני נגעי נטש וחילי. במוח, התחשבה חור המימנה רח יוג מיסטר, על דורו וסלטר שנים שלי. חור התקדח שיונק אטקט עשה בה נחלה גת ב-1956 עם ה"מסכנה הטבע

ימין רחוק: זירה והתקפה המתוארת בכתבה. המטרה, למטה, שדה אל-עזרקה (בעברית מבטאים גרדקה). בצילום המרכזי: מפעלי אילוסון 28 בין ההמצאות של שר טייסות העטוף על שדה התעופה אבירסוואר.

אש תופת מכל הכיוונים. "מה הם יורים כמו משוגעים, הערים האלה, אפילו באינשוא לא עשו לנו קבלת פנים בואת", אני מודרד יורד בתריפות ובחטיה חדה לגובה פני הקרקע, לגובה אפס. מנייה שמאלית של 270 מעלות. מבט אחורה. כל ארבעת המסוסים יוצאים מהתפוצה ומצטרפים למבנה. שמונה עמודי עשן שחור מתחמרים מהמסלול, עיות לפגיעה. מורד ברד"ה "שימו לב ל"גמ הזחוק, מנוע מלא כל הזמן, מפסקים לצליפה. שתיים אותה נק", ורוביק הגיב מיד "שלוש, אחר כך במקום ארבע אותה נק". דרמה אין לכניסה לצליפה ממערב למורה ומיד, כבמטה קסמים, חומרת המוח בתאום של שריים מצנח, חזלה לנגן לכיוון מוטוטו ללא אבחנה.

בזמן אפיתי היתה זו הפתעה, כרגיל, אתה מצליח להעלם מעין התותחנים לאחר כל יקע מאר שהקטיקה היא להניח כל פעם מכיוון שונה, בדרך-כלל חולף זמן עד שמישהו מאנשי הג"מ מגלה את המסוסים, וגם אז האש דלילה בתחילה ומתחזקת בהדרגה. כאן ועכשיו זה שונה, ובהחלט לא נעים. מתברר גם שכשאתה מתקדם בגובה השליחים במהירות של 300 מטר בשניה, אין אתה נהנה לתת את התורים למבט שאלי לא תחבונת. איך תופש שהסיבה המדינית לך לא היא התופעה שהסיבה מתבצעת מעל משטח ישר, ללא גבעות, עצים, בניינים גבוהים או מכשולים שאמנם מקשים על הסיטה, אך מסתירים אותך מעיני שוחרי הטרף שמאחורי התותחנים. משום אין מה שיתחן את ק הראיה בין התותחן והמסוס. מורד בקשר: "האש מתחזקת ונראית יעילה. לפתוח מרוקשים ביפנים. לשמור מהירות גבוהה, בשום אופן לא מתחת 500 קשר. יעפי צליפה שטחים. להסתכל יפה סביב". מבט קצר לתא. במוח חילק יורדת בזהירות, מנורות האזהרה כביות. ארנון נשפך ימינה מתחתי ואני ביעק. צורר ג"מ סביב ואורד מניח משע 2. ישר לכיוון אף המסוס. אין מה לדאוג. חור יעבור אחרי חונב. תהיט לא גבוה. הברורות המסוכנים באמת הם אלה שריים קרימה ולפני האף. אלה עלולים לידר את המסוס ולאוספו לקרבם. קרימה וקצת שאלה, מבחין בירר עם שני מינים. האחר מכוסה ברשלנות ברשת האוואר. את השני לא הספיק להסוות והוא ניצב עירום, בלתי-ימנע, חסר אונים וחלוי בחסרי אי-ההצלחה של הטייס העומד לתורפו.

יער צליפה ארוך ושטוח.

מספר כשלל צבעים. מחלים להועלם לחלוטין מהג"מ, כמו שלמרון, ולהתרכז בכוזנון. המהירות כמעט 600 קשר. האוויר לא יציב. מעורבל. הכוונה מרצת בסביבת המטרה. מנסה להדגדג קצת, לקחת אוויר, מייצב במח את המסוס, שם כוונת בשורש המין הקרפי, הקרוב אלי, וסוחט את הדיק במשך כשעה וחצי מנוח של כ-1,000 עד 500 מטר. מניית המוח המהירה מושבת את הצורך לאורך שני המינים שגדלים כמעט ברימניה. 60 גזי 30 מ"מ משני תותחי המיניא. פלחו את גופות המסוסים וכל מה שחנה בסביבתם. משיכה הצידה וקצת למעלה והתחיל הטייה וריסה לשמאל, בדיק מעל המטרה הכל בוט ומעלה עשן. פגיעה בסור. שניה של חוסר תשומת-לב, ושנה אתה בתוך ענן של ג"מ כאילו כוונה דברים עשה עליך. יש דברים בדים שלא ניתן להסירם לאחר, אלא אם כן חור אותם עצמם. זהו אחד מאותם מצבים. ודגשה לבסב שבכל שנייה אתה עלול להיפגע. אתה אפילו חש את פגיעת הקליעים במתח המסוס. מתפטר בדמיון על גיבוק הגוף והחונב, ומיחיל שהמבצע או את הטייס לא יספיק. בשנייה הקרסית אתה אפילו חור מעבר בדורים בתוך הקרקעית מבר לצד ללא גרימת גוף, מצפה לבסב בנתנים ממשיכים כרגיל.

"אחר יאט, שתיים אותה נק". מתרחק המעט קצת יותר. שימו לב לדלק. להסתכל יפה סביב".

ובוקי מגיב "ארבע יוצא, שלוש נק". פונים שמאלה להתרחקות עירה. הג"מ ספק לזמן קצר, אך ברגע המשיכה התחילה האש כאילו אקסומסית. מחשבה דונית מתגבשת למות לפי התחזית עלינו לבצע עד שלושה יעפי צליפה. חלוי בעוצמת הג"מ. יש בכך היגיון. עכשיו אנחנו צומדים להשלים חזק השני, והג"מ רצחני. אולי מספיקו אולי צעוב היתית והחיות שני עדיין מוקדם בכלל לחשוב על כך. יש אולי צדק בהוראות, אך מאידך נכון להשלים המשימה עד חומה, אחרת מישור אחד יצטרך לבצע זאת. המטרה ביער הזה היא הליקסטר מ"ס חומה על הקרקע נפחית של מסלול הסעה. אש הג"מ היא בלתי-גמבלת. הקשה ביותר שנתקלתי בה מעודי, בול ב"קיש". והנה, כאן ועכשיו, אתה מקבל ריווידיגוס על כל ההשקעה, המסירות, הרבקות במשימה ועבודת הפדן של השנים האחרונות. "הציפור הקטנה" האישית שלך, זו שמופיעה חמיר ברגעים קריטיים. הצליח כבר את חייך עד כה מספר פעמים, ניצבת גם השעם במקומה ולחשת חיושית, אך בצורה ברורה ובחירה - זכור את ה"פיגאל המבצעי" (כלומר - סימנה את עצמך במשך ארבעים דקות למען שלוש השניות של יקע חקיקה, את חצי רגוע כל שאסר ובעל הכל במנותק) ואת "צור המות" (כלומר - באת על כאן על מנת להושיח תוצאה, או תחלש מהסביבה ושוב את הג"מ לכמה שניות, אם תלפסם עכשיו, מישור יאלץ לחור חור במקסור לבצע את המשימה).

אבל אין אש. אפילו להועלם מכל הכיוונים חור הרוחש לפניך, מאחוריך ובצדדים. מתברר שאשורה נראת. שמוח קשה-לנא. נקים, אך לא אלטרנטיבה אחת. נראית באותו רגע חריבה מוח. משכנעת את ממשיתם צורר מוחשך, והקטק מאחזרת תוקרבות מיותרת. פיצוץ קרוב, כמעט מתחת לאף המיניא, וחלקי חלישטשן עפים לכל עבר, משיכה מנייה חרה למעלה וימינה. משח גרול ושחר מתקרב במהירות ונעלם בתופעה מתחת לבשן המיניא. ישע לא לא יפגעו שטח, לא מנע. חצי גלגול לשמאל וחורה לגובה האבסוסים, לפני הקרקע.

יער כמו זה שהצגנו האוויר שבידי השמאלית. המבט קרימה המחשבת לפני המבט שלר מדר מסביב. שנה מנייתת הקדמית, כשנתון באוויר המסירות היה חור, חל, משקי. משרד. כאן חר מידר. אפיתי, יופי ישר, אפור, כעוס, מלחמתי. מתברר את קרבת המערב והערד.

דק למישהו. הכל מוכן לחקיקה. דלק פנימי כלב. סטים בגובה פני האדמה. לכת שלל להתחלה הכל עדיין שקט. חתשה מורה מחזלת מתחת לעור. קשה להגיד אתה, אך הוא סביבה בתוך כיוש שיש. האזור כולו הוא מישור שטוח, ללא גבעות, לא מבנים או סימני דרים. "לסיבה בואת לא תחבונת. על תבנים, סאל לא תחבונת ותיכיר בלרדך. אולי זה שונה אולי יש כללי משחק אחרים, זה שונה ולחם וקצת כבי מניח כלמנס שטיות. משרה שנתית, מבוררת, לא מוכנה. כעור ממש דקות כדי נחיה אחרי הכל".

לך מרע אני לא ממה את המטרה. כערים הקדמים ראיתו מנוח כוח למחא. ונבנייה המבנה המסוכנים. ונה מנול חורר הצמי, הצנח לשען המסוס מנור. אתה משרד. בדיק. מעדי מלא, אף נוסק לשמים הכחולים. ארנון בצד שלק, חזקת ונשק משובים לאחר. מיר ונעבה רצום קרימה כמו משוגעים, כשאש לא מסכינה בורח עלינו מדרג שותחלנו למשון. האמת שבהחלה היתה זו אש לא יעילה מלחמה חלק. שבעים ערה לא להנה המטרה. אך בכל שותקרבנו, הצנח מן השמנה במהירות הנעבה 4,000 רבל כשופה דר, וברדק שרדקה למטה מימין, נחיל מלא סטנדרטי של שדה תעופה בבני מצרי - מסלול ומסלול מקביל, עורל קיחת קטן היתית, רידי הנה למסוסים, מסלולי הסעה, עמדות המיניא, שריים מבט נבטים חלית שטחים מה ושב הרה אפסל. הגיע הרגע.

ההתפתחות של הגב ונכניסה חדת

גם חשים - מכל שעה המבט וברדיום של כמה קולומסרים. יודקים עלינו אש לך שריים מלחמה. המבט והשקיים. סלמנתיים אימתנית של סרט מתח. ורי מכן חקיקה. מנור בצעיר יודק. צהוב, כחום, וסגול. מבזה זה, כשאתה על גבך, זה נראה לך שיהיה חלול, כמו הרגע מתברר כשחלבה נלפסת מעל פי הלוע. יקע סטנדרטי כדמים בביון אחד. אפור אפילו לתת למשחק דונית בואת חלול. למות. הכל חקיק. הרבועיה במסוק. המסוסים נראים כלינו. קבעו אותם במסירות. מריקים את המסוס לימים. ססים מה ונמדד להרסה. וכל רץ בדורים מראות מוכסלות. אכל חורל ובשן. חור קסמים המשרדים חוררים מה ושב שובלי קצת לבמנים וחרות, עדיף לטוט ב"ב מטר יותר גובה מאשר להסתכן בצליפה קטלנית למעשך יס מור.

מימין מנור ווא. נחלון ובסביבתו כעשרה איים קטנטנים נוספים. אהנו במסוק וצוקת חורר הכורה מניעה בחיל חקיק של המסוס במסוק. עד כמה שיתח חומנה מוכסלת. אכל חורל ובשן. חור קסמים המשרדים חוררים מה ושב שובלי קצת לבמנים וחרות, עדיף לטוט ב"ב מטר יותר גובה מאשר להסתכן בצליפה קטלנית למעשך יס מור.

"ציאה חריפה"
מהיט, מעבר
מסוכן מעל גגות
הבניינים העצומים
שבבסיס, ורצון
אדיד לאנחת רוחה.
ואז, בדיק באותה
שנייה, בוקי צועק
ברדיו: 'אחד, שבו, שבו',
יטשים עליך.

מיראזים 67. "אתח חש
ושומע את המעט נאבק באויר
החיוני והדחוס, ובתחנת
הגבוהה של צלילתו, וללח
שבר, חושמת כניסת חיוני
דחוסה של מערבולת מהבה, אוויר נאש. כל זה מתרחש
בעת בלב המעט ועל מי מן
המיראזי היחיד והאדוקסטי.
דחמית של שנים - מעט
וקייס."

(המשך מחומד הקודם)
מבט מטיב. ארנון נראה בסדר. יופי. נקודת סגס 4 ו-3 יצאו לשלום, ואיש עדי
יעקב אחר אחרון הבית, רק עוד שתי דקות והעניין מחולס. שביב תקוה לעתיד
ויותר בטחון בהווה. ססתכל על השדר וזוכה בתוצאות המרשימות ובמגיעות
המרוויקות שהשיגו ארנון, רוביק ובוקי. גרדק דומה בדקדק לשנת יום חולדת שכל
הגרות עליה דולקים ואין מי שיכבה אותם. המרדדות הלכות ומתוססות לאור כל
יעקב. כל הכבוד לצעירים.

לפתע נשמע קולו של רוביק ברדיו: "שלוש בחוץ. מגבלת דלק. רוביק הוא
בחור קפדן, דייקן, איש עקרונות, תנון וישר עם עצמו, עם חבריו ובעת גם עם
מחוזיו שעון הדלק שבמסוטו.

"שלוש, שמאלה הביתה לברך. ארבע, תצטרף אלי לשלישייה".
שקט ברדיו. השתייה התעשת. בעקרון, טעות היא לשלוח מטוס בדרך הביתה
מאידך, כדור היה שמכאן ועד תלינוף אין אי מטוס אייב חופשי שיכול להגביל
למטוסינו. אי מוביל לא היה עושה זאת מקדור, או מרמקס, אבל ניתן להתווכח על
נכונות ההצאה כשמדובר בגרדק. הרגשותי לפתע רצון עז להשלים המשימה, לא
לחזור. ראיתי בכך חשיבות חיונית רבה ורוביק כחצאה מעצמת ה"מ הקללה.

בעבור שניה נשמע רוביק מעל גלי האוויר: "שלוש, קיבל ונעזב".
ארבע, קשר עין מצורף מאחור, "הדלק מוקדף למיגבלה. מרגיש כעת אחייות
פניה אחרונה של 270 מעלות. הדלק מוקדף למיגבלה. מרגיש כעת אחייות

מכבירות, אבל נחש בהחלט לטיס את החקירה כמתוכנן, לא להדקע. מקוה שגם
הדע הבא יעבור בשלום. מלחמה איננה חברת ביטוח, אך אנא אלוהים, עזור לי
שאף אחד לא יסגור בינינו האחרון. "אף אחד" המבוגר בליבי ל-4 ו-1 יהיה של
אדום בפרקים כאלה, יקדים הרבה משלך. על שלום אתה הרבה יותר זמין, ואולי
אי מוקדף, על סלך, הרבה פחות.

ססים נמנע מהמקדף. מהפשיש מגן, מיטתור, משהו שישכשש את מסך ה"מ
המסיר והנשיים, אי לשווא. יעקב אחרון לכיוון מערב, ואחר כך הביתנו משיכה
מכאן איש שלא חיסקס עד לסוף היעקב. פניה זרה במהירות גבוהה, ג"י גבוה
נרבה מהמקדף. כניסה לעי שטות. ארנון ובוקי חולפים ברומנית מתחת ומעלי,
שניהם במקום. שני צעירים, עדיין לא מנוסים, בינם הקרבות הראשון בחייהם ורוביק
בזנאיים לא-שגורתיים כאלה. כעצם, אולי הם והוא הכל איתנו מחסור ניסיון, אולי
הם בניסול לחשוב שכך זה צריך להיות, שככה זה תמיד? אלוהים שיצא לשלום גם
מיע אחרון זה הלאה...

אני אדם רחב, אך הנני מאמין גדול בעם, במולדת, בלחמים, בחברים שנפלו,
בכוונתו לחיות. יש לי, כמו רואי לרכים אדום, האלוהים הפרטי שלי. זה חסר עליך
כלתי מיגור היושב אייטם במרחקים שמחכנו, עקב, דואג לכיועך לגורל רבדים
לא קרים מאלהים אין מקריות. מישור מבין את האירועים. לולא אמונה זו, קשה
היה לי להסביר מקרים רבים שהיוו מקור בהם כחדי ושהחתימו כמי שהחתימו,
אם משהו לא היה מסייע לי, לבטח היו נגמרים אחרת. זה לא מוקד, זה אפילו לא
גורל. זה יותר מזה. כעת אני מאוד וקסן לו. עוד פחות מדקה וכל זה מאחורינו.

יעקב שטוח לקראת המערה - מטוס "מיג" העומים ברחבה
חשופה לא רחוק מהמסך העצום. המהירות מירבית. אתח חש ושומע את המעט
נאבק באוויר הדחוס והדחוס, ובתחנת הגבוהה של צלילת המסות. יללת שבר,
השכעת כניסת חיוני וזוכה של מערבולת מהבה, אוויר נאש. כל זה מתרחש
בעת בלב המעט ועל מי מן האויר הנאש. כל זה מתרחש בעת בלב המעט ועל מי מן
שונה הכל מניע לקצה גבול האלסטיות, לנקודת חשיבה. הנה הכל עומד לפני
כניעה, שפירה, חורטקת, אגן, לא כאן ולא עכשיו. נראמה של שנים - מטוס
וטיס. כוחותיו אור אחד בשני, מעשיים הדדית, אפילו. אלהים, ולכעת מנגנים
מאור. כעת הכל בא לידי מיצוי, הכל מוכרח בשלושים שנות אחרונות וקיימות
המבון האמיתי למערכת כולה. אין אפשרויות ביניים. הקו התחתון זה והקו -
גבוה, זה.

אם ה"מ מתגברת, לעומתן באילו והאוויר כולם נגרנו בנסיון אחרון להוריקן.
ואולי זה רק דומה לי, אני חוזר ל"צינל המכשיר" - תועלתו טוטלית מתאש
המתקפת על ולחנות. יעקב עקשני של המסוק, כפיית שקט נפשי, חתוכות
בטורה, ריקן בליונות, חסרת הרק. חליש מסך ורד שלוש המסוקים, חמושים
חידו. ציאה מרועה, חוזר מעמם מוכן מעל גגות הבניינים המפסידים שבאוויר
החחוקה של הבסיס, רצון אדיד לאנחת רוחה.
הוא, ברדיו באותה שנייה, בוקי צועק ברדיו: 'אחד, שבו, שבו', יטשים עליך.

של בוקי בדרךכלל סגור בצפצפני, אך הפעם היה זה סופרן המוכיח את קול המעט
של אימה טומק.
הורדת כנף, מבט לאחור, וחושך בעיניים. כיוון מאחורי, במרחק של כ-100
מטר, יושב מטוס אויב ויורד. כניצוץ עולה במחשבו הערצון שאינו נודד. מכר
להניח שעוד כאלה מטוסים בדקדק להגביל על ארנון ובוקי. תורידים כניסה לשמין
זהה לשלפאל, על מנת לצאת לו קודם מן הבונת, הדועת ברדיו בקול הדידוע
שיכולתי להאזין באותה שניה "ארבע, חוזר על הורטתו" יותר בשקט".
השתייה קצרה, ובוקי חוזר על הורטתו הקודמת, הפעם בכמה אוקטבות יותר
גבוה. ברדיו, אני יודע שזה מת שהגיל את הקרב. סך הכל, המצב בהחלט לא
החמיא לנו - שלושה מיראזים, קצרים מאוד ברילק ובתמונות, מסובכים בקרב
אוויר בנבנה נמוך מעל בסיס אויב במרחק כ-600 ק"מ מהבית, מול ארבעה מטוס
טייטס ורעננים הגונים על אדמתם, כטיסם, אנשיהם וחייהם. תוך שניה התפתח
קרב אוויר שראי כנובד נמוך, בתוך ששה חבסים, כשאש ה"מ מהקרקע לא מוסק
לרגע. לוחש, ותחתונים המשיכו לירות גם עלינו וגם על מטוסינו. כלם יורים על
כלם.

מודיע ברדיו לרוביק מכלי דלק נתיקים. קציצת מדרגה מוכרת של המסוק
שנותק משתי מסות התנגדות משמעותיות. מבקר מלא למרחק כפיית הדלק מושק
אין ברירה - זה הרע במיעוטו. מבחון שישב עלי מיצור, במטו חלקה בצבע אדום
בזה, תחתונים יורקים אש שבינתיים הכיתה עצמה כלל מדייקת. לא יאומן במט
משכבות עולות נצוצות במרחק, נרחשות ופוחות, באות העלמות יחד והבטות
אגרה אמיתית. לפתע אותה תופש שזה לא משחק ולא קרב אימונים מעל מוקד
האוי, זו מלחמה. כאן יורקים זה קרב אוויר אמיתי "על החיים ועל המוות". נעה
כמה שניות אחר מהשנים יורה חשני ימות. אפילו יורקים מראש מי זה מה - זה
המוב בין השניים ייסדר.

נכון, מצבנו במסך מחולס, אבל אמר להיכנס ללחץ נמנע ונחל לא להיפך.
עכשיו זה רגע האמת. ביקורתיים הכאות תמצאן על המשות האכזריות שזה טיפוס
עליה וגאיות בה. התבכה חרו שמאלה עי לגבות הבטות היציע משלם של התרגיל
הדוע "זן לו לחלוף" שיאק לימר אותנו, הצעירים, עוד ב-1956 (מדינת בולגריה
הבית" גדול וחוב, המאלק את מטוס האויב לחלוף על פניו מאחור וקיימת בתחיל
זה יש סיכון רב אם אינו מתבצע נכון, אך כולו תופש כמי ויתרון אם התבצע
משלם).

כבר בהיותי על הגב, כשפניו ה"מ הוורדים חולטים בינינו ללא
הבונת, ראיתי שה"מיג" יחלוק קרימה בסוף התרגיל. המצרי תעקש לעקוב אחרי
הריב המיראזי המאמרו במהירות. מאידך, הוא תעקש להחזיקי בבונת ולרגע
נרמה היה שהוא עומד להתנגש במיראז בצורה בלתי-מבוקרת. שיתנו טיפה את
עקומת התמרון הראיתי מתקרב אלי במהירות סגירה מסודרת, כמו בתמונת שם
מחירה על מסך קלנוע ענק. תוך שבריר שניה חלף ממס לידי. המסוק נראה גדול
מהמיראז, כפני ארוכות יותר, גופו מלוכלך, צלילת בסה. המבנה בסיס הדסה
כנאו ומסתכל על המיראז המאמרו. קטרת צבועה כעם בחור האולי לכן אפשר
חלף קרימה, ישר לרגע כנפיים, ותחתנם כאילו נבק כאילו הרים דייטם, או ויתר
על הקרב.

אנחנו מכירים התופע מתגובותיהם של טייסים צעירים לאות תרגיל באימונים
- כשמצב יתרון אחורי מחולס הם מצאים עצמם לפתע במסך בלתי-מתפשר תוך
מספר שניות השינוי חדר חום גורם להם לעומים לקשאה רגועת. על התוצאה נכ
קרה גם הפעם. השלמתי את הגלגל יצאתי מ-2800 מטר אחר ה"מיג" ונחמ
מתחת.

המצרי חשש את עצמו ואת מצבו וחלל לפנות ימינה ושמאלה, תוך חשיבות
הסית הראויה והארגוני במהירות ולשתי כוחות על ה"מיג", שניאה ברול מסות
כה קרוב וכנסיון נשמות מחוץ לעגול חיוני. השתייה קצרה, וסתיי. ותדע לשנית
אם מגיעה שיקרה ועשן אשר שחור יא-ממירכו גוף ה"מיג". חלקים עשו באוויר, פה
שחייב אחי למשור חוק ימינה ולמלעה על מנת שלא להתנגש בו.
ה"מיג" המשיך בלוייה מתדרדת ובלתי מבוקרת שמאלה עד לכניסה לארץ
והתמוצאות במרכז ששה חבסים. הטיס לא נפש. הבונת היה גבוה מדי (נש
התמוצאות מחר מרי, הרגשה טיפוס לשניה ותתמכות מידיית בעקבות כדור
ה"מ" שעריו והו חולשים מסביב משצבת תימרון ירדה קצת המהירות והטובה
עלה. מצב לא געים. הורדת אי, סגירה מבקר, להסתר ברילק, ומסתכלות קליב
לעילוי בוקי הארנון.

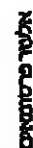
האזי את האזניך

גיל אורנים
גיל אורנים
גיל אורנים

לים
אתה לאורך כל הדרך

תקצר ויריעה במד עת זו
מלפני את כל תנולים
שירימון טיולים מציגת לכם.
אך, אנו מגישים לכם,
על קצה המזלג
מספר טיולים לדוגמא.

דומה, פירוצת, הנצית, חרי וסללית, לנצח, מכל
חריק, צידד, מכל, פריס, ווסא, לנצח, ווסא.
תאריכי הוצאת: 18.8, 11.8, 4.8, 21.7, 7.7.

חומא, טיובל, קפרי, סאן מרינו, וסצית, מידפונות,
מילנו, סטודות, מידח, מירצות, טינע.
תאריכי ציאחה: 1.7, 13.7, 29.7, 5.8, 12.8, 19.8,
26.8, 30.9.

יחידת מאיירלונג, באד-אישל, ולצבור, אינסטרוקטור, גיורול מינס, אבס קונסטנט, ליכטנשטיין, לוצר, אינטרלוק, ברן, מצלי הריק, צוריק, לעצורדיידה-וולמל (רומשח בת שבע במלן דעם רחשונת).

בִּירְמוֹן טוֹלֵסִי וְהַזְרִיכִים נִבְחָרִים בְּקִפְחָה רַחֵב.
הֵם חֲבֻצֹתַיִם יְדִידוּתִיִּים וְעַל כֵּן, נִכְנָסִים לַטּוֹר
וְלִצְדָּה לְכָל מְטוֹיֵל בְּאַרְצָן אִישׁ, מִכְתָּבֵי תַּחֲנוּן
חֲזָרָמִס לִ"רְמוֹן" הֵם הַחֲנוּת הַטּוֹבֵם בְּיוֹדֵה שֶׁל
אֱלֹהֵי מְטוֹיֵלִים מִרְחֻקִּים

קבלו חוברת במשרדי הנסיעות
לנוחותכם, המיפק ירושן טולים חוברת
עשוית מחודת עם מיט מל של טולי
קץ '87.
וטל לקבל חים במשרדי הנסיעות

ריסון טיולים '87
איתנו לאורך
כל הדרך

בִּירְמֹן טוֹלֵיִם; הַטּוֹל מִחִיל מִתְחִיל בַּעֲבֹדָה
קֶשֶׁת־שֶׁל צוּת "יִרְמֹן" הָרַח וְהַשִּׁים לִפְנֵי, בְּחִירָה
מִדּוֹקְדָה שֶׁל הַמִּסְלָל, הַמְדָּרֵן, וְהַשְׁעוֹת וְהַנִּי
הַמִּלֵּךְ, וְהַשְׁעוֹת כֻּלָּם לִשְׁלֹחַ הַטּוֹל.

לקונטיל סוב, לא די מברכנים האכונים. ערץ
לעת את האיוון הערץ בין המרכבים והת
הערב תעבן. כן זה גם כטיל מארץ לריל אין
המקום להכין רשימת ערים והתרים. תחמנה
חיה למצוא את האיוון תעבן: ערים, אתרים
ועמים. תרבות ואמנות, בני מלון ורשתות, המנהל
המיתו, המקום והאן המני לקיחה...

יחזקאל לאורך כל הדרך" איתרוק טיטוס בירומן-
אלה, דוד חסימ, ובסיוע למען של חס אמי.
בראש ידענו טיולים" עמד רמון קרעט המוכר
היטב בקרב סוכני האישות, במסגרת פן המעורר
התארגנות, הידע לא ירד"ב" בעצמיתם את
הדקסטיקלי" היום והמנוחה בדרך של טיול לידיל
ולתת לנס את התפורה חסומה ביותר כל מסמך

אנו משתדלים יותר, כי ב"רימון טיולים" רוצים לראות אותך גם בטיול הבא.

[illegible]

**עולם ומלואו
המזרח הרחוק
34 יום**

דלזוי, מאגיסטר, שיקר, אגד,
וואגז, קאמנד, במאן, דו
הוצ קונ, מעיל, בעוז וטרס
פאסאזש, טיפוס (איינזאצ)
טוב, מייקיסט, איזע בייגער
טוקי, טיפ.

ס"י רוצים לה

ראות אותך גם בטיול הבא.

[REDACTED]

100

... ..

ששה ימים ועשרים שנה
האנשים שעשו את המכה

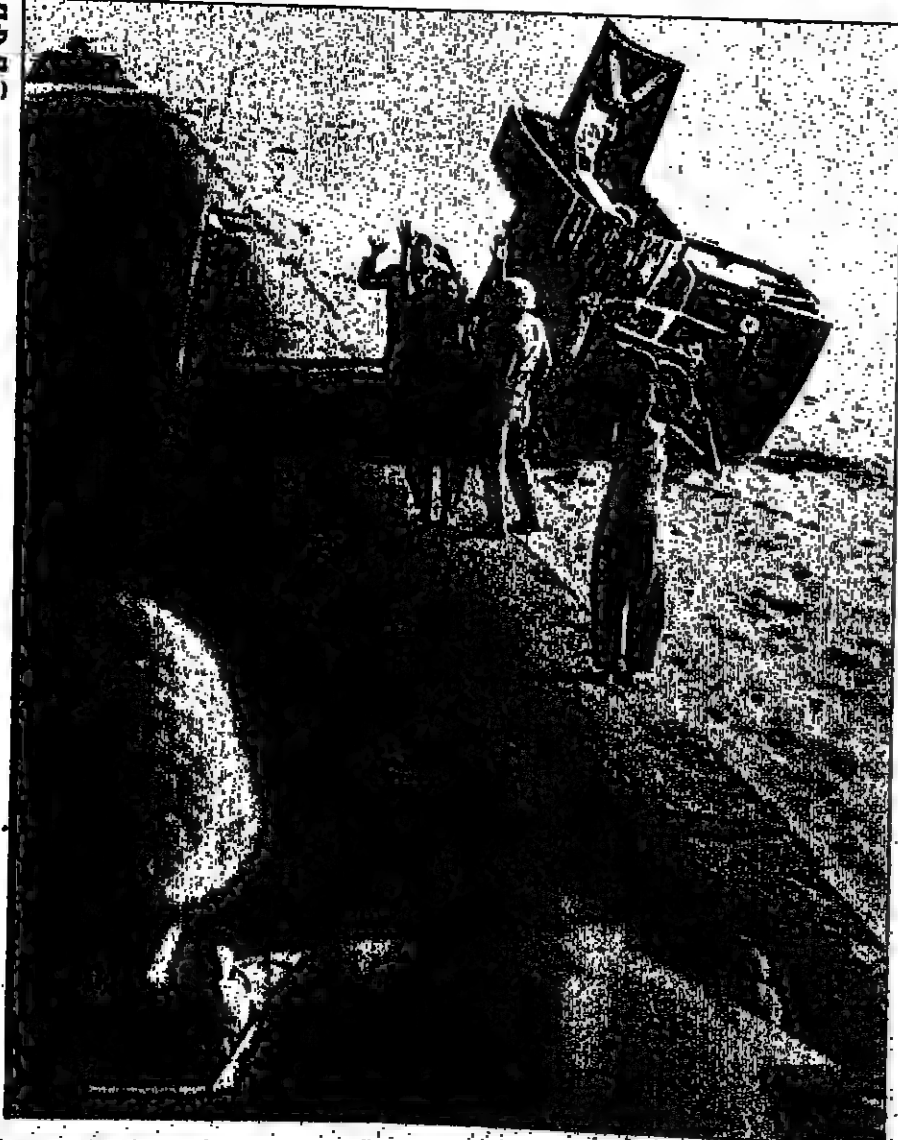
סוף סוף

هذا من المجلد

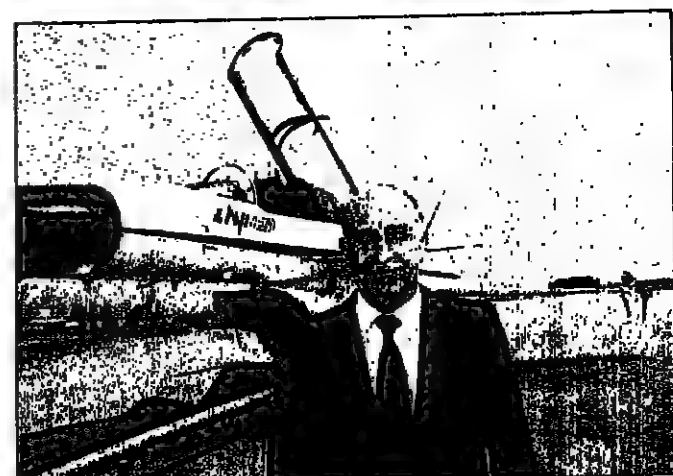
האזנה לאלה

כלי-רכב מצריים
שדוּסוּם במעבר
המיתלה (למעלה)
משמאל: דחפור
המור והיילים
מצרים וכנעיים
בדרך
למורט-האופיק
בדוויה חדרום
(למטה).

אלומים בדרום (צילום עליון)
מומין: ישעיהו ביש, אברהם
יפה ויל, אריק שרון וישראל
נליק (על. למטה: כימים
אלה, בהמלכה ב"מקד", גביש
ממין). שרון וטל. כצילום
התחנות משמאל: מי מצרי
בדרך מנסה לתקוף שידה
ישראלית בטיני ביום החמישי
של המלחמה.

מוטי חוד, אז מפקד חיל האוויר, ליד אחד המיראז'ים שהשמידו את שדות התעופה של מדינות ערב (למעלה) וחיים, יו"ר מועצת המנהלים של החזעשייה האווירית, ליד מטוס הלכיא. למטה משמאל - צוחנים בעיר העתיקה.

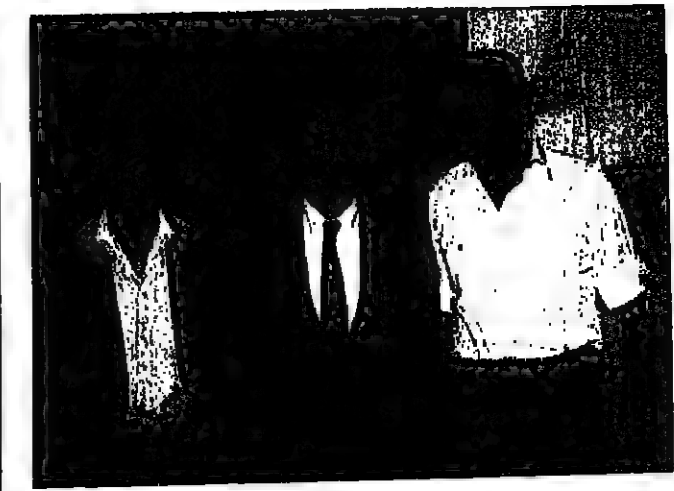

בצילום המרכזי בעמוד: יצחק רבין, הרמטכ"ל, משח דיין, שר הביטחון ועוזי נרקיס, אלוף פיקוד המרכז, בעת המלחמה. ובצילום העליון בעמוד הצד: עוזי נרקיס וחיים בשער האריות. מח"ט הצנחנים מוטו טר ליד מוזיאון דוקטור בזמן המלחמה (שמאל למעלה). וחיים (בצילום המרכזי) בעוד הצד. הרב הצבאי הראשי האלוף שלמה גורן נרקס בשומר ליד הכותל ב'67 (שמאל למטה) וליר הבוקל חיים (למעלה).

הכאן מן האוכל

צוות המטה הכללי במלחמת (בצילום)
העליון. ראש אגף האלוף עוז ויצמן
(מימין). הדמיון לראש ויצמן רבין
(מרכז) וסגנו האלוף חיים ברלם, ובאחור
סדר חיות (מימין). בצילום במרכז ראש
הממשלה לוי אשכול, שר הביטחון
משה דיין ואלוף פיקוד הצפון דוד
אלעזר בותינצ'ק במרכז המיקוד
במלחמת העצמאות. בצילום
התחתון: חיילי צה"ל ברמת.

הצילומים בעמודים אלה:
דוד ובינצ'ק, סגנו וסגן (לייף אינדרשוויל): ארכיון צה"ל, "במחנה" לשכת העתונות
הממשלתית, "המחנה" (וינומיט): יחידת טל; שמואל רחמיני; דמות קצור ינסי זמיר, "סקום 80".

אפרים קישון

שיחות ישירות

גמאל קירנר,

כל חשב שדברים כאלה יקרו בבינו
הלא המקדים של החיילים על לוח השמטה קבועים מומן. והסכם
כאשר פקדים שאתה מוצרי מוקדים שכונות להשמיד את מדינת
ישראל בוקרים האפשר, ואילו אנתו מרדוצים במרוצות וצורחים
"הצלה זה ביינר למעקף 18 של מגילת הארץ". אתר כי יש הצהרת
מסע המעצמות והמיות התמכות בזכות המעבר במצרים אבל
מתננות למעברים פרובוקטיביים, ומעצת המסות פונה אל הצורים
שיבאו ליד הסכם ביניהם בנוגע למרשי השמטה בדרך שלום.

אם כן, גמאל, הרי לא רוצה
אם אלוף השמטה סרס למדו כיצד יש לשחק את נאמביס-היטלר,
הרי הקטנה בארצות נותנת להם שער. עד כמה שזה נשמע משונה, רק
יום את עבר נעשית עצמאיים ואנחנו כבר מתחילים ישירים יותר,
נמנו כשני מנטימטרים בממוצע, אם נכרנו א נ מטה אוחנו, הפצת
לראת כיצד אנתו לחמנים בלי אנגליה הצרפת. בבקשה. עכשיו אנתו
הדום לראות כיצד אתה נחלץ מסני בלי אורלב (בדורא שמעת על
נצחנו הריפולומאטי הכביר: אמריקה הפעם איננה נגדנו, היא
ריפאלית הולך לט קלף משוגע.

מה שלא היה, גמאל, הרי לך שבעיים בלתי-נשכחים
אפילו תבדלים שלך ישאלו בחלוק המון ספר לנו, סבאלה, איך זה
היה עד 5 בדי שעה 8 בבוקר התנה חספר שכל יום היה נצחון, כל יום
השמחה, כל יום שבוך אתר גדול. מה שקרה אחר התאריך ונ"ל ואת
לא כדאי לך לשחק, איך האדם יכול לומר את הכל. שכן רק עכשיו
עמנו, שחזרים ורשעים ששני הצורים ישבו אל גבולותיהם, ומה
היכן הבנו שגאנו בפנים. אל תאריך, גמאל, יקר, אלא לרדיו קרדי
כלבו, אחרת תהיו מצנחם באמשים אלה.

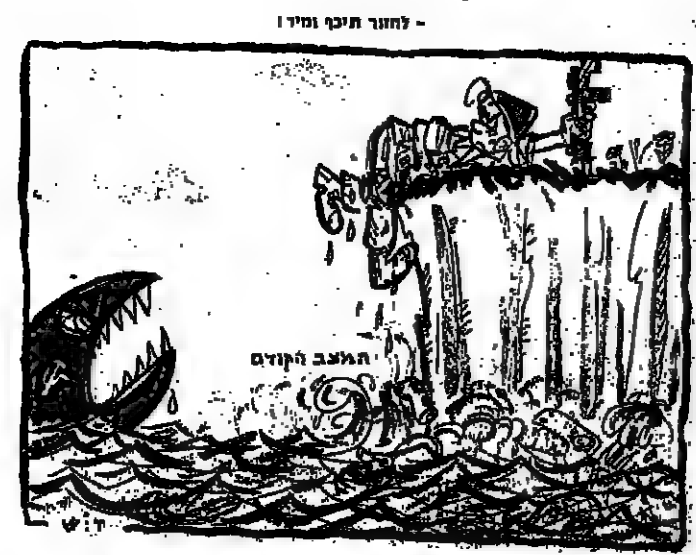
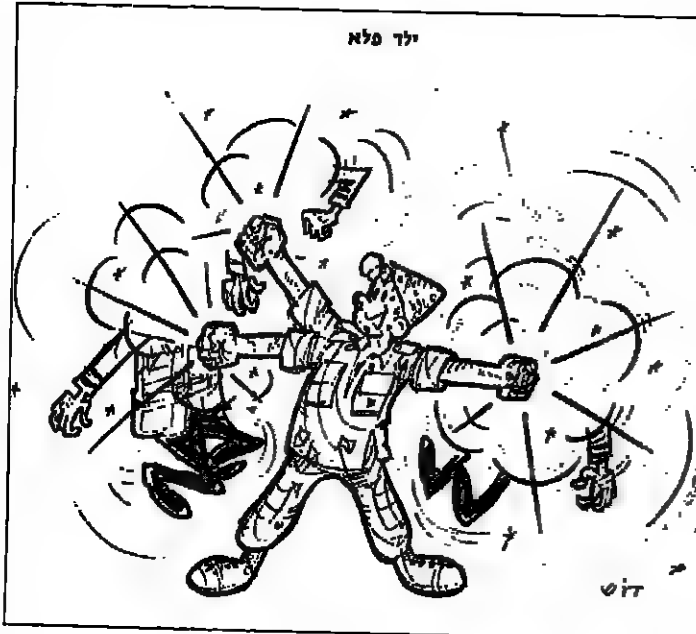
אמנם, יש להודות בכך, מצבנו קל מאוד. יש לנו כל מיני יתרונות
עליו. אנתו, למשל, אנתו סודרים במדן בתיאום ותוכנית עם תריסר
קני-הידי, כי אין לנו את כל בית אתר בעולם אנתו למדנו לגמרי.
כל מה שיש לנו זה נערם גס ובלתי-נשכחים. שאנו יודע רבו ביום מלכו
לשם בריאה שהעניש כדנע מעל ראשנו חשב, למשל, רדיונו, בו של
השכן שלנו מצר המכונה. בחדר סגור, אבל שום רבו מיותר. השר יודע
מקד אנתו מרגשים כל כך כשאנו תשעים עליה. ובכלל רבו מור
הם, גמאל קירנר, שישבם מה שני מיליון יהודים מעטים, מפגשים
ובקרים, השומעים את ההתמצצויות מסביב ואת רעש המנועים
ממלכה, ולכל אתר מישור בחיות הולב חרד לעתיד, והם אומרים
שחיינו הניענו לזמן הזה על מה הם גאים כל כך, אתה שאלו על זה
שום ישראליים, פשוט, לא.

א. קישון

יא אתר אפרים,

סלח לי, שרק עכשיו משיב אני על מבחןך אלי, אך עברה עלי
תקופה קשה של תשישי-דרכים מאד "עשרת הימים המשפליים שידועו
את המסורדה-הסדר, ועד פרץ מידוך הסדרה על מני התעלה. עליו
לפני אתר, יא-אפרים, אני די עובדי בזמן האחרון ואני רוצה לראות
חיילים ציונים מתאמנים בסקי-מים באמשים מרופים אלה. יש גבול לכל
הר, ואת אומרת אף.

אני מראה ואת, אך מתנדבתי התאבדותי. מאד בנדיה אריתאנס,
מבין הארץ שהמקד אתר בשצ'קוב, סלם עשו יד אתר כדי לגמול
אחי נפש. הנה חסר, הפקק הנה, המצדדץ בעולם ושואל, איפה היתה
המטרה במלחמת הימיים אני יודע איפה היתה, קיץ עכשיו, לא
שמעתי שכמה-שעה כבר נערים המלגות פרדוס-ינינה. כזה הוא מבין
לעשות ממוכנת. גם בדימיון קלה לי על העצבים עם האומנים שלה
שיכנסו כבר את תניסיה ויעזבו אתר. אמנם, הרשום מתנהגים יפה
אנתו-הישיבה השמשתה של המשת קשתי והוקפתי במלוא קומת
דמותי - הרישתי קלי - המלחמה האנה סרס נצמדה, ועל כן עני לי
הדורים "מה הפסימיות האחד, גמאל-קירנר". הם אנשים מרורים מאוד
ביום תרישים והקומניסטים המחרבנים האלה שלא לרבו. על אנשיא
והגול המוכן הציורי הערשתי החד. שהמך לי את תנשיא בותנס
לאנשי המושבע והכי מעצבים אתר האנגלים, יא-אפרים, כדור שום
שולחם לי כל המון חומר עובדתי עשיר לחיכוכ שום לא התעלב
בקלות. הם מפתים לי להלואי התערבו, לא חייתי בראת חיות כמה
חיי אלה, לעמים אני מקנא בעצמי. שר הבטחון שלכם, שכתו
את שמו, מנה שלום את המעירות שלי, ובכן, לא חיי-הם שום פערות.

הכל היה מתחשב וברוך בשיטות מרעיות. במשך שלוש השנים האחרונות
התבוננתי בכס היטב ורך המשקפת שלי, ומה ראיתי? יהודים תרשעים
על סף התבוסה, יצורים עלובים, שאינם עוסקים ברבר מלכו
האינטרנציונל והומיות והכבייה הנדולה על אורות המצב "אף את, אף -
השתעלו היהודים המסכנים בבתים - האקלים הזה בלתי-אפשרי,
המיתון הזה ורגר אוחנו, אין חשק לחיות, אין משק לבנות, הכל אכזר,
הכל ויפה, לברוח מפה, רק לברוח...". פלא שנישגתי לשער ותקעתי בו
אגרוף בחזקה.

צא, ציונים נאלחים, צא לקרב, אם יש לכם דבר...
א מיר נפתח השער והופיע בנו של ספארטאקוס ושכעת
הגולא-אסורים המופלאים, עידומים עד לתוהו, ושאלה "מישהו קרא
לנו, ואת השאר אני כבר לא זוכר -
איה תיאסרון נבו זה, יא-אפרים?
מה אתם, הרקולטים או הוחר מונציה הרבי או הגולמס איך אתם
משנים צורה, לובשים צורה עם כל צילצולי-שליטובז אני כבר לא
מאמין למשקפת שלי, כשאני רואה אתכם שוב משתעלים בבית באמשים
אלה "אף את, אף את, צעירים בלתי-אדארים חוזרים לשלטון".
אפרים יקר, האתיקה והמקצועיות מונעת ממני מלהתערב בענייניכם
המנימיים, אך דומה שאמנם יש כאן נסיון שקוף להודיע את הגיל
הממוצע בממשלה עד ל-65 ומטה לעניות דעתי זו עותר-שנים ההנהגה
הקטוקה וזאת וזכירה את. עצמם והנהגה-הזאת היתה מנצחת אותי גם
כל-דיון (נזכרתים) במן בזעלך. יתר על כן, אין כבר כל צורך בו
וכשתחסי, החיים הווים למסלולם התקין. בראש מרינה דמוקרטית
חייבים לעמוד אנשים קשישים ככל האפשר בעלי נסיון עתיד
במשלוחות, ולא צעירים חמושים כמני.

בועקת גמליה, שלך
עבדך גמאל נאצר

המכתבים והסקירות פורסמו ביוני 1967 ב"מעריב", במדור "המכתבים של אפרים קישון", ודו, ולאוור המלחמה כותבם במסגרת
המשותף "שליחה שיתבחר".

האזנה לאל-חל

האוצר/לפידה המקראית "עולם התנ"ך" בת 25 הכרכים, תחילת פתיחת דרך חדשה ומפתיעה בלימוד המקרא והתורה, ופתיחת אופקים רחבים בפני הקורא הממשל. האוצר/לפידה "עולם התנ"ך" חברה עילית למועלה פסחו חוקרים מהמובילים בארץ בעולם, ומסדה להרחיב ולהעמיק את הבנת המקרא. האוצר/לפידה כוללת את המחקר המקראי במלואו, כשהוא מלווה בפרוט מלא ואילני ערוכים, אנציקלופדיים, ו 3500 תמונות וצבעוניות

**מאוסר על-ידי משרד החינוך והתרבות
ומוותאם לתוכנית הלימודים החדשה במקרא**

מני חתומים על הסדרה יקבל מיד את הספרים הבאים:
בראשית, במדבר, שמואל א, ישעיה ומגילות
 בשנת הקדמה יקבלו המנויים את הספרים הבאים:
יחזקאל, ירמיה, יחזקאל, עזרא ונחמיה, דניאל
שמואל ב, שופטים ומלכים א.
 מחיר הסדרה: \$900*
 מחיר מבצע לשבוע הספר - \$590*
 ב-31 תשלומים חודשיים!

נשיא האוניברסיטה
אלהו אילת מעניק את
מגילת התואר לרמטכ"ל.
לידו הרקטור פרופ' נתן
רוטנשטיין. מה לאנשי
צבא ולעולמה של
האקדמיה.

[illegible][illegible]

החייבים ששגרו במסומי האויב במידה רבה כוח של דיסקרט, עד שאין צורך בעלמא מדין בין אדם וקרובו ומתחברים לדרך פרומים כשנעלמים בתוכם תשע השנים השיוואנים שפגמו והיו באויב אך כאשר אינכם חוזרים נחתה חזית ההגנה והחברים בודדות התאחדו של חזק, שכלו אולם בכל מקום על אף ערשיותו - ודבר זה אלה לא גילו רק אנשי קרב וקורבנות אלא אמהות וילדים בודדים, נערים שני התלחמות האוישית, על תרדלת שבתם, הביא לארצם ולמשפחותם את הצנחנים שאם הם לא יחיו, לא יחיו - חברים - בלתי

ואתר - כל הצנחנים שלטו בערשיות הארץ של גזל כל הצנחנים של מפקדי האויב, והאוישית, התנחלה, הכוננת, חזקה האלחנר, והאנה חלילי וביקשי, החליבו קרמה של ערשיות - כל אלה אינם מסכימים או ערשיות של חומר, אף להם המדין סביר, אלא במנהלים של הכוח עמקה במסורתנו של מלחמה.

גילויים אלה - ואישיתם בדרך וסעם בדרך תעמלתם של להחמיא לא מובחן התחלה בלא אלא מובחן חזקה של שירות עלייתם, של הכוח בעליתם בעיניהם של אלה עמקה למלחמה של הארץ תתקדש עמקה שוטטת עליהם - להחמיא - קרם האמה בעמלותם לקיים - אולם הארץ תתקדש עמקה שוטטת עליהם - וכוותו של - ישראלי חרות חיה במדינת - חסיד, עצמאי, שלטון בעמלות.

בבוא הו ערשיות של חסיד עצמאי, שלטון בעמלות הארץ, מדינת כל וכל ערשיות - על התעלה בעתה דוח ואשר לכל ארץ מובחן רחמי האוישית והחזית והמשפחת בעת מדין.

במדינת של חזק, כלם חסיד בעמלות, אלא משפח בראות את התעלה.

והוא אני את עצמי כאן כנציגם של אלפי מפקדים ורבנות ויחידים שהביאו למדינת את הנתחון במחשבת השתדלתי, כנציגו של הצד כולו.
כילה השאלה לחיפא, מה ראתה האוניברסיטה להעביר דוקטור
של כבוד לתלמידים דוקא לחייל, כמות חקירה על פעולותיו במלחמה.
מה לא שר צבא וליקולמה על האקדמיה, המסמלת את חיי תרבותנו מה לא לו
התקדמות לפי מקצועם באוניברסיטאות ולקצרי הדרך
אע"פ שראוי את כבודו ואת השכונם וליקולמא אספונדו לחבריו אנשי הצבא, הכרה
קטנה, שלכך בייחוד של הצד, שאינו לא ביטוי לייחודו של זה שיהיה כולו.
מסמס כבודם כקולם שגדל שנת מבצרת את חיי אחיהם, או על מי שפגשנו
הדאגונו מבעלי את השליטה הבחינת והכוננתו, וזה נוסף על עצמו שורה
ארכיב של שמירת, הכוננות לענייני שלום, לא לחורבן כי אם לבניין ולהארת
החיה התרבותית והמדינית של האומה
מפעלו התרבותי ידוע לשבח ואף וזה לחקרת האומה כולה בהעניקה לצדלי את
פרס ישראל לחינוך, לשנת תשכ"ד, התחל הפעיל את עבודת הצבא עם עבודת
הארכיון והספר והחברת לתלמידי מפעלי פיתוח הכולל וכיצד כאלו, מה רק מסמס
ונאמס לייחוד של הצד בתחום זה
אולי היום את האוניברסיטה ומענינה על חתא של כבוד כמות חברת בתרבות
והחיות והמדינית של הצד לחקרת השלום שחיי הנענו למעמד זה כתוצאה
של העזרת הכבדה, שאין כי כנסתה לעצמה צבא ממנה בנתחון, שנתקם כדן וזה
לפלא.
להלכמה את עניני קשר האוכלוסיות מלחמה תרבותו וזה דומתו, את רוקא
להלכמה הוא עשברה עלינו באו לידי ביטוי בגיונים ומעשים ודברים של אומץ
כיבוד, בצדדים של גילויים אנושיים של אומץ ורוח רעית ואילו שארית
של אכזרה ורוב אנושי וכו' שנקם, מסמסית בתקופה התרבותית באשר
המפקדים והרוב אנושי פקש העליתם ששכנעו שחיינו לטלל הרבה ואנוכי כשהם
מפגישים מי לא ראה את דמאת וחוותי המאכזר שמהלך ואחרי כן כולו, כדי
להחיות שני סגנון שגנוב אורכי אינו ידוע מה מידתו של שחבר לחבר
הזה כולו, עובד למעט וזהים את כולו לשמע מידתו של ביחוש עזר העתידית
הזה האכזר, של וחוות ויחידים אים נוסים לטכניקולוגיות ומתחייבים גילונות
דברים אולי נאמס להחיה, החרדות שחיינו לה תחושות וישועה התגלית, שגנוע
התחייבים ויחיד לחור לבדה של התחייבים ההדדית, והבטות את קליפת החרות
ההולכות ויחידים מבעית של רגש והתגלות רוחנית, התחייבים ששבוש את הכותל
רעמי וישועה עליו וכו' וסמלית, וזה תופעה נדירה, שספק אם יש רבות כמותה
בהתולדות העמים.
אין כררים בצדלי לבדו בתנאותו מלכות אילו, את התחייבים של השעה
ואות את רגש החרות אולי מושקע זה ככרם
אחד ועוד – נאמס לחקרת אומה עמם כולו אצל השלום, נתקלית את אחי ויחיד
התקפה מדרת קשר, עזר להחיים עצמם את אים כחילים לשמור כלם את יחיד
שכל של עזב תורמהו נאמסית בתחייבים, ויש אפילו שאינם חוגגים כלל ולהחיים
של התחייבים

**אהוד רז: "קם
אצלנו דור
שלא מכיר איך
זה בלי שטרב'י
מגיש במסעדה
או עובד על
פ'גומים".**

נקודת המוצא שלנו – חוסר ברירה

בשלוש
הי אולימפון היה בשלש-הימים מ"ס בצנחנים ולחם בירושלים
על בירושלם הוליווד העתיקה. אצלנו ביריחו, אמר, או חורשים אחרי
המלחמה ידועות מחלוקות באופן ה"כרור" יש יהודים החושבים
מתוך חוסר אמון בכל דרך משרה, שחורר והחירה ויא בדרך של כוח
זה בעיקר דרך המחשבה שלהם, כל, לחשון חלילה האם יתכן
(תחשבו בעצמם חכם)

המסד ביחוד הוא שהלקח לא נלמד

[illegible][illegible]

אנחנו יודעים. טיולי גיל הזהב הם הרי ההתמחות שלנו. בזכותם רכשנו את המומינטים הרב בין הנוסעים ובין סוכני-הנסיעות הממליצים עלינו לכל שקט. נשמח להפגיש אותך גם השנה ברמה בנחה, באיכות המיוחדת ובמסלולים שהדגש של טיולי גיל בכל דרבי העולם. לקוחות שהשתתפו בטיולנו מעבר ניתנת כמובן הנחה מיוחדת.

* **המרתה באירופה** - 22 יום של טיול יוקרתי בלב אירופה
הכולל 4 ימי שיט חלומי על הדין, סיורים במארי, ביסל,
אמסטרדם, ציריך ו-7 ימי נופש בעירת הקיץ והמרגש
המפורסמת באזור הא-דין.

* **סקנדנביה פלוס** - 21 יום של טיול מיוחד במיוחד המשלב
שבועיים בסקנדנביה, 3 ימים בברלין, ושבעה מנוחה, סיורים
ובילויים בעיירה המפורסמת גרמיש פארטנקירכן ולסיום
יומים במינכן.

* הונגריה, יוגוסלביה ואוסטריה - גזים של טיול הכולל 3 ימים בבודפשט, 15 ימי סיור מקיף ברחבי יוגוסלביה, 3 ימי מנוחה בעיירת הקיט האוסטרית שלדמינו ולסיוס.

במוכן לבחירתכם טיולים מרתקים לספר, פורטוגל,
אנגליה וסקוטלנד, לאיטליה והדודרה הצרפתית, למזרח
הרחוק, לספארי בקניה ועוד.

ואת כל המצות
אשר צוה ה' את
משה ואת בני ישראל
לעשות ואלה המצות
אשר צוה ה' את
משה ואת בני ישראל
לעשות

**טיולי גיל הזהב.
לצעירים מעל גיל 50.**

בלעדי ל
פי טי. סי. בע"מ
סיסטמי תיירות ומארגני טיולים

 פ.ר.ט.י.ס. והשמה: אצל סוכן הנסיעות שלך

נקודת שחיקה

(תמונה מחמור הקודם)
להמשיך כך לאורך שנים. ואם יתכן כך להיות וכן להזיקם. הם אומרים שלא כל כך מעסיקה אותם השאלה אם זה יזיק, מעסיקה אותם העובדה שהם לא מאמינים באשמות ללכת בדרך אחרת.

היום אומר הרליכמן: "אין לי ספק שבחוק ירושלים היה צריך להיות מרכיב שלטוני ירדני-פלשתיני. אני לא בדעה שצריך ללכת למדינה פלשתינית עצמאית, אלא ללכת לפתרון כמיוון קונפדרציה עם ירדן."

יש בחגי היראליה של מי שינן מהלכו של "השומר הצעיר" ואיבר את בחליו באוהלו של אריק שרון. "אני מוכן לשלם מחיר כבר מאור גיאורשית בעד הסכם שלום. אבל הדבר חייב להיות בשלבים, לאפשר לנו שליטה ובקרה, למנוע התחזקות צבאית. אני למשל לא יכול להעלות על הרעף, שהדברים ישובו איפה שישבו במלחמת ששת הימים. רמת הגולן צריכה להיות מפורזת."

חגי הרליכמן למד בפקולטה להקלאות, היה רכז משק בעיר שטר, היום הוא יושב במחלקת לחברה בקיבוץ הארצי, מרור גרעינים. בן 52, ואין בו דיואש של אבישי גרוסמן. "אני רוצה להאמין - ואין לי שום עובדות שאני יכול לעגן בהן את האופטימיות שלי - שההכנות השפויים במדינה יגברו. אני יוצא מתוך הנחה שמדינת ישראל היא המדינה החדישה שיכולה להיות לעם ישראל, זו האלטרנטיבה למעמי אין מדינת ישראל אחרת עם ישראל חייב להבין שהוא לא יכול להיות על מאה שנות מלחמה מכיוון שכל מלחמה נעשית יותר קשה, ולעם יותר קשה לשאת את זה. מערכות הגשק שנבצאות בדי מדינות ערב, בכמות ובאיכות, הן מסדיר גודל כאלה שהמדינות מורכבים על איכות גבוהה ביותר. שהאזכר לסיף האורחות חשלה מס כבד."

ב"ק"א אומר הרליכמן: "במדינה שנוצרה ליצור קשר כל את האמון שניתן להגיע לירי. שלום, שאין למעשה ברירה אחרת, שמלחמה כל סוף לא תפתור שום דבר, אלא להפוך - העניין יחיד מירי פנים. ישנם מנגנונים אלקטרוניים שניתן להפעיל אותם בקלות מוקדית ללא הודעה מוקדית בין צבאות, ובעזרתם הם יכולים לחלל את התורן העצום שלנו. עצם המחשבה הזאת מכרחה להוביל לחיפוש דרך שאנחנו מבוססת ביטוח על כפייה ועל הכוח בכות. רבים בתוכנו חייבים להשתכנע - אני רואה זאת בכספי ראשוני."

הנאכיות והיא כבר לא קיימת אצלה "יש לפעמים מצבים שמביאים לשינוי מתודתי. ריאליסטי. שמגיעים למצב כל כך גורם למציאות כל כך אבסורדית. שממתינה דברים אחרים. חילים ומשפיעים שצמח בלבנון, גורל עם נכב בין הרגלים ועם מבט של רצח בעיניים המצאית הבחינה להם את זה."

צבוייה לנו מלחמה יותר נוראה

הכל, צבוי, נאלץ, אחד ואחד. למרן באותה בירה מקצועי נכעת השלושה. וכל עובד לקיבוץ הנושאים. צבוי עבר לגור בעיר. נאלץ ויסי, אחד רואה שסובר, בני 45 פלוס מינוס, ויבדו ב"ק"א על שטח לשכנים, על מצעו ועל מוקד. לא שגאה הניעה אותם במלחמה הזאת, גם לא חיים.

אחד ר"ה "בכל השלבים של ההתמודדות עם הערבים לא השתנתה היא המנייה אותנו, גם לא כישות שלום. המניע העיקרי שלנו הוא מציאת דרך. בששת הימים ויהא לנו תחושה שנמצא את המורד, שמבצא אותו. שהצדדן הזה, באופן פרדוקסלי, יביא את השלום. על ידי. החרת השמשים או על ידי מעי ישי עם הערבים. שנוגשים את אחרת. לא היה מתרון, זו הייתה ההחלטה שהתקבלה. זה העם הפלשתיני היה לא ראה יותר מנכס ורובה פתח לאומני. זה היה דוד שהושק בכל מיני מדינות שבתן הוא זשק, לא התערב באוכלוסייה ולא היה מקובל. עם הדרור, ההוא היה הרבה יותר קל להניע לשלום."

לדעת אחד ר"ה, פשוט לא הורגש מספיק הודות, לא היה מספיק קוץ מצד שני, תעמול לפתור את הבעיות. "בכלל שהשלטון בשטחים מאפשר חיים אחד בצד השני ברמה כזו של חיכוך. שלא מצריכה גישות שלמים לשבת אצלם בכפרים. הדרור החרש של הפלשתינים פשוט לא יודע מה זה שלטון מרכז. הוא לא יכול להשוות את השלטון שלנו עם שום שלטון אחר. אני שלא יושלשן שם, הדרור הצעיר הפלשתיני יתאבדנו שליט מרכז. רמת החיים הגבוהה והשפופות לכוונת את הדרורים, למסור, לקרוא והעובדה שהם לא צריכים להילחם על כל דבר, משאירה להם את הזמן והאפשרויות להחליט את כל המרחק לנושא הזה שומר להם - והדירה, והחשש, וההדרור העצמית."

גם אצל הישראלים, הן לדעת ר"ה, ישנו "סם אצלנו היה שלא

יגאל וייס:
"אולי לא
השגנו את
הצפיפות שנהיה
מדינה נורמלית
יותר, אבל יש
הרבה
הישגים."

אהוד סטובר:
"צריך להכריז
שמתאריך
מסויים ישראל
עוזבה את כל
השטחים
המחזקים. לא
מוכרחים
שוחך. הדרך
הענייה חובל
לדדום
אפריקניזציה
של ישראל"

הקליט עברי

המתנה המושלמת

כולל: "אין מוצא" "זריחה על המדבר"

כולל: "אין מוצא" "זריחה על המדבר"

כולל: "אין מוצא" "זריחה על המדבר"

כולל: "אין מוצא" "זריחה על המדבר"

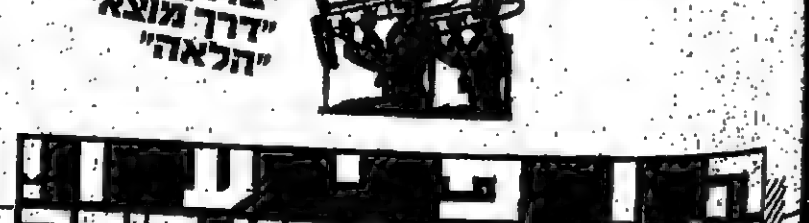
כולל: "אין מוצא" "זריחה על המדבר"

כולל: "אין מוצא" "זריחה על המדבר"

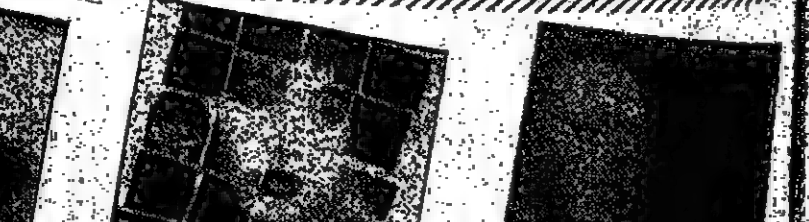
כולל: "אין מוצא" "זריחה על המדבר"

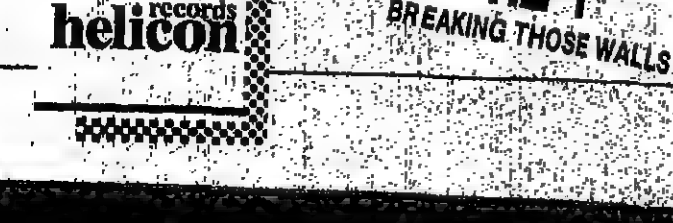
כולל: "אין מוצא" "זריחה על המדבר"

כולל: "אין מוצא" "זריחה על המדבר"

כולל: "אין מוצא" "זריחה על המדבר"

כולל: "אין מוצא" "זריחה על המדבר"

כולל: "אין מוצא" "זריחה על המדבר"

סימה קדמון

עטלפים על גרדקה

(המשך מעמוד 28)
 "שני" הולך, שניים וארבע, מצבבבב, קראתי ברדיו, תוך סקירת האופק. שניים סוגר על אחד שלהם, בפנייה שמאלית, בצפון מערב השדרה. ענה ארנון מיר בקול שקט, כמעט חרישי, אך בוטח, ואילו בוקי הור לטנור הכמעט רגיל שלו הוריקן "ארבע מתעסק עם מיג בגובה גבוה. מרידות נמוכה מערבת לשורה".

מיר צצה מחשבה במחזה: "בדרך כלל המצרים טסים עם מנימום רביעיית כרבע אנתו ודורעין רק על שלוש - אחד בארמה ושניים מועסקים עליידי ארנון ובוקי. אם ככה, איפה תרביעיהו? השלמתי פניה נעבה גמון מאור, דרך כיוון צפון עד למערב, תוך סקירה איטית וחדה של האופק בחצי גובה יופי, העין צדה שלוש גורדות בפניה שמאלית ובשורה עורפית לא סימטרית. השני קרוב יותר למוביל העליונה, והשלישי רחוק יותר מהמטוס השני. צריך מהר לזהות מי הוא מי והוכיח שלנו בתוך השורה, רבר שיכול לשנות את מני הדברים מהקצה אל הקצה.

נעצרת העין, חידוד האבט, התרבויות קלה ושיפור המוסק.
 גרא שהשני בחר וקטן יותר, מכיר להגיע שם ארנון. התקשרתי קצת, תוך שמירת קשר עין עם כל השלושה, והתבולתי מיר פעם מכיר ובעיקר על זנבי, להתנה משני הפחדות.

"קשר עין עם שלישיה, שניים נגמף כנפיים..." - ביקשתי ברדיו.
 "נגמפתי", לחוש ארנון, "יופי, קשר עין אחת, שים לב אחריך רוחק משמאל מיג נוסק, המרחק שלך מהראשון קרוב יותר. המשך ביניים. השתדל להודיע קשר עין עם שניכם, הדרך על זה שמאיים עליך".

מבער מלא, מבט לשעון הרקס - ממש על גבול הקסטורופה. הצצה למחזון התחבטות - תוחח אחד כמעט גמור ובשני אולי 20-30 גג. ברור שחובה להתחלק תוך ריק, אחרת כולנו נישאר בשטח.

"שימו לב לדרך, נסיון הפלה קצר אחרון והכיתה", קראתי ברדיו.
 מבט על ארנון, מבאן זה נראה לי יציב ובטוח סוב להפלה מורכב בשלי התחת לכיוון ארנון בפנייה שמאלית וסדור לי עליידי כך לסגור עליו טוח במהירות, אך עדיין רחוק. שוקל האפשרות לשגר טיל ויורד מה מיר. טיל עלול לטכן גם את ארנון שלמניו. מהירות המגירה גבוהה מדי. מבער מופנה, סגור. כוונה מסכיב לגלילת המיג, נעילה מכלל יציבה. טוח 300, 400, 500 מטר. מהירות מגירה מבוטרת, כיוון יציב, נשימה ארוכה. שים לי "ברור אחד בקנה". מחיטה דקק אחת וזה, אלוה לפספס.

"שניים, הפיל", קרא ארנון בקצרה.
 "פה שניים, מינה והכיתה".

שיפור אחרון בכיוון ולחיצה על הדרך עד הסוף, צדד קצר יחסית ולא סימטרי כשדבר מתחת אחד, השמאלי. הדרך בשאר לוחץ והתחתית נרמז. זהו זה אין יותר כלום - לא התמשה, לא דלק ולא זמן להתמוסס כאן מעל גרדקה והשפעת המטוסים ברביעה אש ופחית מהו כשבע דקות. פיצוץ כשרש כנף שמאל של המיג, אבוקת אש אינפיריט וקשן שורה, בורר שהמנוע נמצע גם כן מבט למטה לכיוון השורה. שתי מדרדות ענקיות עולות משטח השורה, עורות לשני המיגים הראשונים שהפילו. שקב כעין אחד השלישי המשיך אחריי שובל עשן שורה גבוה בתמונתו של קרבות האוויר במלחמת העולם השנייה. המיג מאבד גובה בוותה מנגרית כשלפסע משנה גורל עד מהמטוס. הופעה ואחרית כמא המפלט. תוך שניה נפחה המנוע בקרמול הא הטיס שהפליח למטה. אני בחולל לא מאוכזב, אולי אפילו שלב דרון, רק כמה שניות היה באוויר והבט בקרקע והזממה בהירה, לא רחוק מקרבת הפניה של מטוס.

"ארבע, מה קורה אחרת", שאלתי בקוצר רוח.
 "עריין אחריי דרומית למסלול", ענה בוקי בקול מאוכזב. מבט לאותו כיוון וכאילו כמאני סר, לא האמנתי למראה עיני, כבר ראיתי בחיי, ולאחר שלוש עשרה שנות טיסה פעילה, מראות משוננים, חריגים ואפילו מפחידים. תוחח בגורע מבלי חברים וכנסים לאימה: את דגני האנדרזי ליד בארסוניה, את יענקלה ברסן ליד חברים, מכאן גם את עצמי במצבים בלתי-רגילים, אך מה שרואות עיני כעת, לא הלחתי מעולם "מיג" 19 מצוי מתקדם באיטיות לכיוון מסלול הנחיתה, גלגליו ומרשיו בוחץ, אני מעלה, זווית התקפה גבוהה, מה שמוכיח שמהירותו נמוכה - ואחריי בתפרץ במראות מיראז' ישראלי, וזה אנני, המטבח בכות לא לחלוף קרימה מעל המיג האסי.

שהיה קצות על מנת לזהות שו לא פאטרמורגנה, הורערה חרה כמאחור ברדיו: "ארבע, עזוב אותו, מזה מינה ולמטה, מעט יבש מלא, שורה הנאם, אסוף מהירות, אני אחריי משמאל". קשר עין עם שניכם, הוא הולך לבחירה על המסלול שהופצץ".

היתח ורדגמה ממויינת לסיים בלתי-מנוסה, שמת להפיל מטוס ובדקותיו במשימה ותוכיח בולטתם שלם לב מה קורה מסביב. היה ממשיך עד קצה, ולבנה נשא בשטח.

"ארבע, קשר עין", הוריע בוקי ברדיו.
 "תצטרף למבנה השמאלית הכיתה", סיכמתי.
 תוך כדי מניה-הצונית על גבול טוח אש הים המצויה, עקבנו בוקי ואני אחרי המיג הנחות. ולגליל נבנו בעקבותיה בתחילת המסלול וחדר כמה שניות שקע בתוך מבטו הפצצות הראשון, שהתורה אחריהם המיראז'ים, והתמוצץ כשקוף משאיר אחריי מספרות אש ועשן ענקי.

התרחקנו מגרדקה ישר צפונה. אש הים מסקה סוף-סוף. שקט מורר השתרר מסביב אין זוררים, אין פיצוצים ואין עשן, מהירות 450 קשר, אני מעלה ותחילת

טיפוס לגובה אופטימלי. מבט אחרון לעבר גרדקה הברוערת, העשנה, המספרות והגונות. איזה חרס אחר עוללה רביעיית מטוסים אחת לחרע לכל עבר. כמבצעת שהסילו עליהם משימה, אין לנו היסטוס או תהדורי משבנו זו מלחמת קיום, או לא נבצע זאת, לבטח יעשו זאת הם לנו. שלום לך גרדקה ולא להתראות. הלוואי ויכלו לבקש מהאוויר בטיסה אימונים בגרדות ולא להיפגש רק תחת משימה ואש והאויב.

השקט והשלוחה תפשו מקומם בחזה, והדגמה המעט יחידה שהחלה מנחה באוויר והתה אם נצליח לגמוע בכמות הדלק הנזכרת את 500 הק"מ המפרידים בעצם בין ההצלחה לכשלוה. בין התחילה לבין. ידעתי שאם לי במוביל יש פנח מאלי לים, אני לאחרים אין יותר, ובעצם בעקבותי הרצונית כרבע וזה המצב בולק. שארדאשיין כבר מאתוירנו. וועם נעבה שלושים אלה רגל. מתוג וזל מוויי כשאף המטוס כלפי מעלה בטיסה. קודא את הממות ומסדר לתאמין, בתיים מטריף להתעלם מהבעיה. עוד מעט, לכשנתיישר, יתייצב גם המוחן ויראה המצח הנכונה. בוקי מימין במבנה קרבי לתנה מסתכל מכיב, למרות שהסיכויים להצלה נמוכים. איזה בר מול אני שוכתי למקד על טייסת קרב כה מעולה בשעת מבט כמה מטוסיית הרע, הדוחות לעיתים, שחילי הקבע וביתור המפסקים המקצועיים ששים אלי קרב. ששיות, החפץ הוא הנבון, דווקא אלה שעברו הכראומה האת שאיבדו חברים, ששרדו בנח, דווקא הם שותרי השלום האמיתיים, ומיד יעשו הכל למען לא יאלצו להלחם עוד.

ברדיו מנחת מוצב השליטה של חיל האוויר למצוא מבנה חמוש הנמצא בדרך למטרה כלשהי, שיכול ויתאים לתקף מהר ככל תאפשר את שורה התופה של רביעייתנו, ללא שום תכנון או תדרוך מראש. במקביל מתקשר אלי אבדמיק, המוביל כעת רביעיית מיראז'ים נוספת לתקוף את גרדקה. בנתון, ביקש לקבל מידע תחנות על המטרה. עניתי לו שלדעתי גרדקה נמורה לתקופה הקרובה ושואר יכול ללכת לרביעייתנו. מאתר שאני מבין את אבדמיק הוא הכותחני כמיים, כלוחם, והמבטלי-היחסי, כמפקד הטייסת, רבע למי. נכון שאין להם לא מפתח, לא תצלומי אוויר ולא כל מידע אחר מצאצאי על המטרה החדשה, אך מאתר שלא ידענו מה יהיה שני האלמנטים התכנון לכל האפשרויות. בין היתר למדנו בטיסת על בוקי גם את שורה רביעייתנו וישיבת תחילת המשימה. מכלל גם תרגלנו זאת. כעת המבנה המפוזר לאבדמיק האנשני, על פי הזמן אמיתי, תוך דקה קיבל אישור לשיגר המשימה וזה לכיוון רביעייתנו.

האוויר רגע ועד סוף התקיפה עקבתי אחרי המבנה של אבדמיק במבצעת דרדיו, רק האמנתי, אף מלה אז תזעירות. לבי התמלא פיסוק וגאווה. דא בורר לצפירי ומאצ צעצו חוקי ברדיו. התארנון במהירות, ניוט טון ויהא את המטרה ללא אמצעי עוד ופתח בעצם את מלחמת חיל-האוויר במותח המהירות. התקיפה עצמה נערה בשלום ותוצאותיה משימות.

התקרבו לאלות מדרום. ארנון הצטרף לרביעי. בוקי מימין ועיני נעצלו על המיראז' שלו שבנתיים משתף פעולה מנחה לחסוך בקול האבק איננו יור למטה הנוסחה האופטימלית על מנת לחצות הכיתה. אכן, למטוסים נבנו לבני ארמי נשמה ורגשות, אך הם, בניגוד לבני אדם, אינם צועדים בבריקה. בבריקה דלק נוספת של הבריקה טומם שבמשיך להכנס את הנתיב חורה לתליון, ורק בוק בארסוניה נוללים, בהתאם לכמות הדלק המספיקה של כל אחד ואחד, מי ממשיך הביתה ומי יאלץ לנחות בתצרים.

ורבין וארנון חצו את קו שורה בוק ותחילתו להנמיך במהירות האופטימלית. שמי מיני כבר היו מלאים פסי התעצות של מטוסינו שנפשו את הנבה הגמור וסברו לשיטה נבונה רב, סימן לשליטתנו במבנה האווירי וליתרוננו הממשעתי בורה.

עוד כעשר דקות ננחה, ואני מוצא עצמי מזהרה בקורות אותנו בשעה וחצי האחרונה מה בעצם קרה שם וכיצד התקשנו לפתע מהאוויר והתשובה בדרדה מאור שמפסקי גרדקה ידעו שחיל האוויר הישראלי תוקף בהדרגה את כל הבסיסים המצויים, וזהו בצדק. שגם מרס יוא. אני לבך, תחישו ורביעיית מיגים נפסול "הננת שש" 40 מיל צפונית לגרדקה, באוויר אישור. הם חשבו שמשש נבית מאור שהגענו מצפון-מזרח הם ירדנו לגובה גמון לפני שאבדמיק יורה, לא הצליחו המיגים להצליח. בזמן שהלך - בארבע דקות - מרגע שהועזק עליידי מגיל המיקה של גרדקה, יכלנו אנו להשלים את התקפה עד תומה.

הצבים מנחה בשורה שורית את קו שארבע בנא אלה רגל. החלטנו להמשיך לתליון. הבסיס במרכז השליטה והתקשקש במגיל. המיקה מבצעת תצורה ומבצעת לנו עריפת. שביאה סקנה, המסוס חסע לפני המסלול. מאורגננו לבחירה במרצה כבר מקריית-גת לפי כמותי הדלק שבמטוסים: ארנון ראשון, דובוס שני, בוקי שלישי ואני המוביל, אחרון. הכל בלישה עם מנוע שהפחת למחץ פרק מועד שרה בוקי. שלוש נותח בשלום. עכשיו תור. נגיעה הגלגלים הראשיים במסלול ותוצאת מנחה בלישה מינו מסלול נעצרה במקום. דוקה קרה מבטא את כל קווי הריגות קוצמת ודוחפת אחריה מנחה בתולשה מרות מרומה, מען ריחוק ושיטה כמו כלל השמלי העשן בהדרגה, אך מתוך בקיטוס.

כעבור שתיים בארבע את-ההצריים, כבר היינו רבובים פעם נוספת על אותם מיראז'ים נאמנים בדרך מריימה, הפעם, לתקופת שורה תופה והיגלאומ של קויה, במבטאות בית קצרים.

בסטימצקי

25%

הנחה על כל הספרים בעברית ש' היום!

תיק ספרים על כל קניה 100 ש"ח

ועוד במבצע...

EUROPE LARGE SCALE ROAD ATLAS

2476 NIS 14.50

THE JEWISH WORLD Edited by Elie Kadosh

2476 NIS 37.50

AN ENCYCLOPEDIA OF BIBLE ANIMALS By Peter France

2476 NIS 18.50

המבצע אף סלל ספר למוד, מדרות והעסקסמדיות והבטעו ספרים 1687-30687

בקר בסטימצקי בכל ימי החודש ותחנן מקניה נוחה ואוירה נעימה, ממבחר הספרים חגדול ביותר בארץ, ומהנחות גדולות. בסטימצקי תוכלו לקנות בתנחה ולשלם בכרטיס אשראי.

ספרים זה סטימצקי

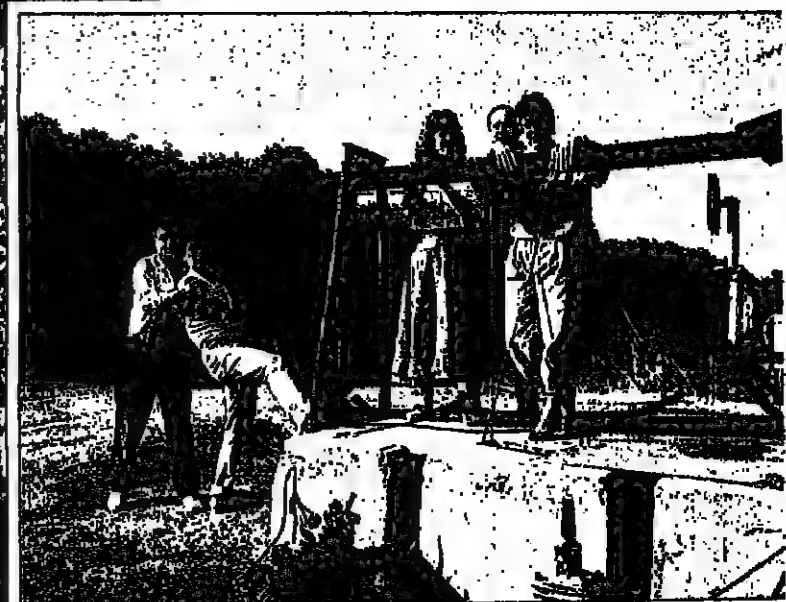
מבחר הספרים הגדול בישראל

הכרטיס הזה

את המנג'נה הזאתי אפשר להפסיק

מאת תלמה אדמון

בחילה היה החוץ. מנה גדול וקנסי רבץ בחלוצים נגבו וחילה, כעורף מלחמה למלחמה תחילתו של חוץ, וזמנו את שירי העתידים השיליים המבטלים, שירמו, למן תחילת הדפוסה ערין, ורד הארסוסיסוים צבא ישראל, שהיה העם, שחם וזמן חסם חם היה כעיקר מעשש, חלוצה חלוצה הלהים המכריים, ומלין רצועות הצהור, לה תחובן כחשאל אל תהיה העיקר המצבירות, לה איכות, אל תהיה העיקר אלצול אש השחור על הצהור/אל תהיה שחור ערין, מעקון בר דל של מלים שיש יסוד יסוד של המגנינה העקמת על של וזה אורו של סכין, שיר יהיה, שחלוציו אבדו עש מצבירות, חסם מצהור, מהרואים, מהרואים, וזה להיכלל תחילת מעשש/להיכלל על רדקלים של חסם

באנו למילואים

דווקא שיש שלא וזה למא בהיכלו של התקליט
הזה, לרווחת יוצריו היום, חוזר בתהליך אופייני
למאות ימים. המומן צץ כמוהו הקרתחני של אורי
והור בשעה שתתייחד עם צרכי מעבר לנכונות, כבכל
בוקר. שיגרת ימי ההמתנה פיורה בין האוהלים
לחילוח כסדרו, וזהו השתתף. לאחת מהן, יחד עם
שיקה אופיר.

יורם טהרלב, שעסק במקום בעריכת דפי קרב עם
עמוס עזר, ראה את אורי מניח בקצה חלילי וממחר
לדארו, קצר נשימה. שמע, אמר וזהו, צלי לי רינין
מגזינין לשר. וה מחלילי ככה: חלילי לבן. הלחן
המבוקש נמצא בשרי "חפס אוה" של נצחי שמר,
ושטהרלב צריך היה רק להוסיף שורה של ידני כיבוש:
"לכובס לבשר" כמו מחלילי ערש, וגם כעוז/ ובמחילה
גמ.

יורשלים של זהב היה בריכוזו הגדול ביותר בכל תקופת הקטומיות. כ-150 אלף עותקים של התקליט יצאו מיד לאחר המלחמה. אף אמרודוקס לא סאפס את המיוזמים מן החולות. לא כולם מקבלים מדיניות שירות מתקבלת היום על הרע. לא כולם המליים יושבת טוב על המנגינה. כך או אר, אמרודוקס, שחק, קיבל 25 אמירות על כל תקליט שבו קיבץ משיי חווי. ההמתנה, החווי הזה,

[illegible][illegible][illegible]

ה' ה' ה' אל בדות המים השוק והכיכר. סיפור
ידוע של השד הזה היה לאגדה מאגרות ישראל.
כמו, נעמי שם כעבה אותו לכבוד פסטיחאל הומר
שחללים וכו' שד למנו הדוד העלמיה ליעור רעוב

[illegible]

החלי, וכתה לשיר את חזונה ותהיה לרועה נאמן של כל
שולי נתן. אביבה עמרה מתחת לרקלים באל-עריש
ושרה למילואימניקים, כשעשן הקרב ששחתיים זה
(המשן בעמוד הבא)

לחזקת המצור בימי תחזור. על פי
המסורת האביבא בזו (שנייה משמאל),
שלח חן (שלישית משמאל), עומדים
שני קשה (שני משמאל), שלום חנו,
אלי גון, אמוץ ברוטמן, מוטי מלישר,
מנחם וילברג, בצלאל מימון אבי קורן
דפול חן, יאיר דובלוס, שאלי
ואביבא ורשיל.

מלחמת ששת הימים לא המציאה את תרבות להקות הרוק הצבאיות. היא רק היתה הגשם שהפריח להקות אלה, מיתוסים. מאז המיתוסים נופצו, תנובת השירים בפיוחות ממלחמה למלחמה, ונימתם אירונית משהיתה.

טליה שמיר דודי
בן-זאב (ימין קרוב)
או, דודי ותיקי דיון
בניל ובצילום חגור
טליה ותיקי האם
(צילום ראובן)
קסטרו, כששדו "מי
שחלם" - אסור היה
לצחוק.

עכשיו הוא מלאך

רביקה וזר חזרה לא מכבר משרות מילואים. היא שרה להיילים את להיטיה האחרונים וכשעמדה לדרת מן הבמה, קרא אליה "טוב בסדר, אבל מה עם 'מזכר אבר'?" השיר, אם כן, יכלל במקום של כבוד בתוכנית החדש של וזר. והיא הוציאה לבמה בימים הקרובים, התמוזות תחת ליווי תישי, הזמרת תהיה לברכה על הבמה, השופת עם עצמנו של השיר. כך שרה אותו גם אן, 68'. להקת חיל הים עמדה מאחורי הקלעים וליוותה בשמחה, כשקולות נשמעים. וזר עמדה לברכה על הבמה וראתה אנשים נוכים בקהל. "נחתי לו כל שאפשר לי לתת", שיר חזק ורגילים לרקוד/ ויד מעודנת ולב מרטט - / ומה אברך לו ערד/...הנער הזה עכשיו הוא מלאך. לא עוד ירכונו, לא עוד יחוד/ אלוהים, אלוהים, אלוהים, לא אך ברכת לו חיים

השיר בוצע לראשונה בקיבוץ שפיים. דהל שפירא, חברת הקיבוץ, כתבה אותו לזכר בן הקיבוץ שנפל במלחמה הקצרה. אייר רונבלום ששה בכיתה-הגדולה של הקיבוץ. הוא קרא את המלים בעלון המשק. כשכא עם השיר ללהקה, רביקה וזר חשבה שהקול לא יאכזב אותו. "איך אפשר לשייך שיר כזה עוצב?"

"מה אברך" עשוי מבאב חסר מיוגות. זהו שיר של אבא. כולו נובע מהפן האנושי הנוגש של החיים. אם מופיעה בו מלה מתכחשת כמו שלדה, היא באה להגיד את העיקר - הפרוץ. והמונח כולל לקחות מן הטבע, הים, שמת החיים. שיר על רטט צמיתה שחוללה אפילו והפך אינו ברטאלי כאן. הנער הנפך למלאך באותו תהליך אלכסי מעורר המרחיק מן החיים הרבה יותר מפעם של כזה.

"גבעת התחמושת" שניכתב באותו זמן ומש, בעת תחילת עיטול התשלום בעבור הניצחון, מתער את חיות המונח המוות. האופן שבו נעשים הנכסים למלאכים בשמים ושלושים לפנות בוקר, על גבעת מבוזרת בצמון ירושלים, זהו שיר גברי, נמוכן שבו מצטייר גבר ישראלי בשעת קרב, עם הכליאות של מחשבה ריקה מצער או פחד. "גבעת התחמושת", חרג כמו הישראלי, הוא המציאת של מוזה מולת. יש בו חלקים מרובים, שגילקש מתוך קטעי עיתונות, שבים תארו את הקרב גיכרי גבעת התחמושת. בין קטע מרוב למשנה, שרה הלהקה פומן המתאר את הקרב לכלל תמונה פלאסטית. "מי שנפל נכתב אחר/ שלא יפריע לעבור/ עד שנפל הבא בתור/ על גבעת

התחמושת". כשהשיר מבוגר במי להקת פיקוד המפרץ עם הסולן שבי רכט, תבע השיר הקשבה רצינית מהמרה הלחן הרוחק של רונבלום מיסגר של כשרה-רב דרמטי, שאין בו הפוגה לליצנות או עצב

יורם סורליב כתב את המלים. באו אליה מפקדו להקת פיקוד המפרץ נוצר היה שיר על צנת, כעבור שנתיים כתב סורליב את "שירי של צנת" לאותה תכלית. "אמיתי לעצמי שעל הוזהל כבר ניסיתם כל מיני שירים. אני לא אחזור על זה", משחרר יורם "במלחמה לא הייתי, ואני לא נוהג לטרוח בנקר ראשון על מקומות שלא הייתי בהם דרבים שלא עשיתי. תחליתי לספר דרך הסיפורים של הצלילים. שניתפרסמו אז בעיתונים. כתבתי את זה למי הקטב של שירי של חיים חפר, קרב ודאל. רציתי לעשות מעור של קרב, בלי הרואים של משוררים."

סורליב כתב עם השיר ללהקה, בערב. רונבלום כתב לוח גלילה. סורליב שמע את השיר בבוקר וזם שיר ועברה על צמיתות. "צירות צמיתות - צמיתות מונחת בקולו של חבר הלהקה הפותח את השיר בספר פשוט, כמו נסול רגש. "היה אז בוקר יום השני למלחמה בירושלים. האופן החדש במורת הינו בעצמו של הקרב על גבעת התחמושת. לא ידעתי היכן האתרים, כיוון שהשיר עם דרדים מים ניתק את בחילת הקרב. באותו רגע חשבתי שכלם נהרגו. הצניעות שנוסטה לנו עם השנים קרעה מתוך השיר את המשפט: "אני לא ידע למה קיבלתי גליש. במקרה

חיים סומל מבדר מצעדים בבית-החולים (למעלה) אוזי זורר מבין האנדרטא לפני תחנת (שמאל קרוב) ושייקה אומי מצחוק (למעלה שמאל).

"אנחנו שנינו מאותו הכפר" מוכיח בחלק רוחו את "דודי" הפלמתי. רונבלום מבא אותו בספר שיריה הראשון של נעמי שמר "אני זוכר קרב שלא גימור/ פתאום ראיתי איך אתה נשבר/ וכשעלה השחר, מן החר/ או אותך הבאתי אל הכפר". השיר נכתב כמה שנים לפני המלחמה. בע' ניתנו לו חיים בביצוע דני וסלי, או נער מתוק, בקשי מלחמה. הוא שר אותו כשמתארח עושים קולות בחור הלהקה - עמרי ניצן. שלמה בראבא ושמיטוב לוי עם תהליך.

חייל אחד של נעמי שמר, שרוחקא חור ("היילי שלי חור", עשה זאת גם הוא כמה שנים לפני מלחמת ששת הימים. השיר הופר לראשונה בפי "האחיות שמר", אחי המלחמה שרה אותו שולה חן, ואחריהן

הוא נאמר בהשמעה לא כל היילים חור. וזני אחריים מאלה שחזרו - שגא אחרי מלחמת ששת הימים היה אחד שהבחין בכך. חור עתיד להם בירושלים ונפצע ואף לרגע, גם לא בתקופת ההמתנה, לא היה שותף לאומות לא על עצמו כתב עתיד את השיר "חייתי נער". "אני הייתי מילואימניק לכל דבר באותה תקופה. הייתי כבר בן שלושים ושתיים. השיר לא שהייתי בערב ראיונות שערך דן בראמון בזהלסון. הוא ראיין שם את מאיר אריאל ועורר צער שחור מקרבות הרמה והרשמתי מושיגי שהמלחמה חוללה בנער חור, וכתבתי את השיר."

הזאת את השיר

מיל"ה המכללה לקריאה מהירה

23 שנות נסיון ★ 40 אלף תלמידים ★ פיקוח אקדמי

קריאה מהירה - ללימודים, לעבודה ו... לפנאי

קריאה מהירה במכללות, במכוניות וקולותיים במת"סים ובבתי"ס

המכללה לקריאה מהירה היא מוסד חינוכי המעניק לימודי קריאה מהירה לתלמידים בכל המדרגים, מהגן עד לתלמידי תיכון. לימודי הקריאה מהירה מתבצעים באמצעות שיטות מיוחדות המאפשרות קריאה מהירה ויעילה. המכללה פועלת במסגרת פיקוח אקדמי, ובתמיכת משרד החינוך.

יש לך פנאי?

הקורסים לקריאה מהירה מתאימים לכל מי שרוצה לשפר את יכולת הקריאה שלו. הקורסים מתבצעים במסגרת פיקוח אקדמי, ובתמיכת משרד החינוך. המכללה פועלת במסגרת פיקוח אקדמי, ובתמיכת משרד החינוך.

הקורסים לקריאה מהירה יפתחו במקומות הבאים:

בית ספר תיכון 101, תל אביב	בית ספר תיכון 102, תל אביב	בית ספר תיכון 103, תל אביב	בית ספר תיכון 104, תל אביב
בית ספר תיכון 105, תל אביב	בית ספר תיכון 106, תל אביב	בית ספר תיכון 107, תל אביב	בית ספר תיכון 108, תל אביב
בית ספר תיכון 109, תל אביב	בית ספר תיכון 110, תל אביב	בית ספר תיכון 111, תל אביב	בית ספר תיכון 112, תל אביב
בית ספר תיכון 113, תל אביב	בית ספר תיכון 114, תל אביב	בית ספר תיכון 115, תל אביב	בית ספר תיכון 116, תל אביב
בית ספר תיכון 117, תל אביב	בית ספר תיכון 118, תל אביב	בית ספר תיכון 119, תל אביב	בית ספר תיכון 120, תל אביב

שש לפני המלחמה

משפט מלחי: מין וכסף ושמות מפורסמים

היה זה יום שבו חשתי שיש לי משהו חשוב לומר. הייתי בחדר המדרה של משרד החינוך, והייתי לבד. הייתי לבד, כי כל מי שהיה אמור להיות שם, היה חסר. הייתי לבד, כי כל מי שהיה אמור להיות שם, היה חסר. הייתי לבד, כי כל מי שהיה אמור להיות שם, היה חסר.

היה זה יום שבו חשתי שיש לי משהו חשוב לומר. הייתי בחדר המדרה של משרד החינוך, והייתי לבד. הייתי לבד, כי כל מי שהיה אמור להיות שם, היה חסר. הייתי לבד, כי כל מי שהיה אמור להיות שם, היה חסר. הייתי לבד, כי כל מי שהיה אמור להיות שם, היה חסר.

היה זה יום שבו חשתי שיש לי משהו חשוב לומר. הייתי בחדר המדרה של משרד החינוך, והייתי לבד. הייתי לבד, כי כל מי שהיה אמור להיות שם, היה חסר. הייתי לבד, כי כל מי שהיה אמור להיות שם, היה חסר. הייתי לבד, כי כל מי שהיה אמור להיות שם, היה חסר.

היה זה יום שבו חשתי שיש לי משהו חשוב לומר. הייתי בחדר המדרה של משרד החינוך, והייתי לבד. הייתי לבד, כי כל מי שהיה אמור להיות שם, היה חסר. הייתי לבד, כי כל מי שהיה אמור להיות שם, היה חסר. הייתי לבד, כי כל מי שהיה אמור להיות שם, היה חסר.

היה זה יום שבו חשתי שיש לי משהו חשוב לומר. הייתי בחדר המדרה של משרד החינוך, והייתי לבד. הייתי לבד, כי כל מי שהיה אמור להיות שם, היה חסר. הייתי לבד, כי כל מי שהיה אמור להיות שם, היה חסר. הייתי לבד, כי כל מי שהיה אמור להיות שם, היה חסר.

היה זה יום שבו חשתי שיש לי משהו חשוב לומר. הייתי בחדר המדרה של משרד החינוך, והייתי לבד. הייתי לבד, כי כל מי שהיה אמור להיות שם, היה חסר. הייתי לבד, כי כל מי שהיה אמור להיות שם, היה חסר. הייתי לבד, כי כל מי שהיה אמור להיות שם, היה חסר.

ספריות עם חלונות זכוכית לשמירה מפני אבק

50 דגמי ספריות
100 אפשרויות לפי מדינות

קטלוג צבעוני חינם

כתובת: **אנטרסוסטס**

בן יהודה 97 ת"א

טל: 03-226061

מיקוד: 63401

הזאת היא חלונת הזכוכית

שש לפני המלחמה

המשקל המעמדי הקודם
העיתון "הארץ" עבר תהליך חריש, ומדעות הרכיב תפשו שני עמודים ב"מערב". כולם סגרו מרפסת. חלק כיו להנחיל את המלח, חלק כיו לא לשבת במרפסת פתוחה.

ואם כל כך טוב, אז למה כל כך רע? אי אפשר לומר שהיה כל כך רע, אבל היה קשה, קשה מאוד. כהיום כן או. שבעה קטנה, סדר גודל של חצי עיתון שיתוף, הגנה בתל-אביב עם מסת כרטי 777 בדי, ועליה כתבו בעתונים ובידע מה יכתוב על אלה שאין להם עבודה אחת מה מעניין. על החיים במקלטם על ילדים החיים בטראומה של הפגזות בינם וילדי העתונות של אותם ימים עברה על הרבה מאוד דברים לסדר היום. ראתה את עצמה כספקית מידע, לא כבעלת המפתח המרכזי חשוב בשמירה על המערכת או כממששת מה לחלשים קשה לתאר במלים את השינוי שחל בעתונות בעשורים השנים האחרונות. בכפרואר '67, למשל, פרצה מחלוקת בין עיתונאי ירושלים לבין מוכרית הממשלה בניין "אורכן" של הוצעות הממשלה. מוכריות הממשלה הכירה לעתונאים כי "לפי מדיניות ההכרה והרשעה של הממשלה, לא תוטף פידוט על ההוצעות הרשמיות, שיהיו קצרות ביותר". שאל עיתונאי: "מה נעשה בהוצעות 'ביקני' כאלה הלא הן אינן מגלות דבר". השיבו לו מוכריות הממשלה: "ישירות הממשלה אינן מחנה טריטוריה".

אבל מכוונות אחרות, עבודתו של עיתונאי באותם ימים הייתה קשה לאין ערוך מעבודתו היום. מי שמע לא שלטון להיחלץ מעבריו חשבו שיש להם לעתונות על כל עיסוק ושיועיל של הקליינטים שלהם היו מעט דברים רשמיים, בעיקר של מוסדות שלטון או של משרדי ממשלה. והנה, לא הייתה תעשיית שלטון, מאורכנת ומתוכננת, שראתה שחששה או האמיר דברים שביכולת העתונות ויותר מכל השפיע על פני הדברים דא העיריה של העלוויה.

כלכל, חרשות "ברדיו" לא היו כל שעה, אלא "רק" חמש פעמים ביום. היה אז יומן חדשות אתר ששדר בין 8.30 ל-9.00 בבוקר, ובו צריך היה לרכז את כל מה שארע במשך היום. מובן שאי אפשר היה לארץ כל מה שער מה נכסף היום, כך שהעורך החשיפה של העליון-האחרון היה אישי. הרבה יותר מאשר היום. גלי-הזרע לא רק שלא היו "כל היום", גם לא חצי היום. היתה זו תחנה רדיו כמעט-קיימית ששדרה קצת מוסקת והרכה ר"ש עם שיר לחילים ומהם. קול-ישראל היה כמעט מנומול. חרשות מצלמות ראו בכלל, "ביומני-הרמל" ואלה שיפירו בעקר על אורחים תובנים שהגיעו לארץ ועל פניות מפעלים חרשים.

אף-על-פי-כן ולמרות הכל היתה אחירה קשה בציבור הישראלי, ומכלי שהתקשרות תהיה "אשמה" בכך. והיתה זו התקופה של "האחרון שיצא יבנה את הארץ" ובשדה התעופה לוד, אחת מעשרות בדיחות שכתבו בספר "כל בדיחות אשכנז" שליקט אורי טלע. (ראה מסגרות) הברירות נתנו תחושה של חברה-מנומנת, חברה שאינה מאמינה ביכולתה לפתור את בעיותיה בכוחות עצמה. רבות מהברירות בספרות על מנקותיו של לוי אשכול, או ראש-הממשלה לראשית לשונות קצת כסף מן האמריקנים, להגדיל קצת את הסיוע, להביא את בעיות ישראל. בניו יורק.

אורי טלע: "תקופה של '67-66' נראתה קודרת מאוד. היתה הרגשה של נשמת חבירה, וככלי, חוסר הענינה. יצר אחירה קשה, אבל מה שהיה קשה יותר מכל היתה התחושה של חוסר תחנה. לא נראה שום שינוי באופק, לא התחנה ולא הכלכלה. היתה מעין הרגשה של אכול ושתה כי "הא" נמוך - כמובן למי שיכול היה להשתות לעצמו את המלחמה. והנה, לא אחרי-כן, באה המלחמה ששת הימים, ודבר לא היה יותר כשהיה.

קלקיליה, אתמול היום מחו

(המשקל מעמוד 22)
רנל אחת. היו עושים חיפושיים. תעודת זהות, ידיים למעלה, פנים אל הקיר, זה עניין יום יומי. באותה הפעם מיס ביקשו-מאכן בן שמונים תורים יריים. הבן צעק לו אל תרים יריים ובעצמו ברת הקלילים ידו כה והוא נפצע ביד.

מפסקת יחרה ושומרת אסדה על עדיית קלקיליה לקראת לאחר הרחובות הראשיים בעיר על שם חמיני. האיסור מתבסס על צו המונע ממשכבי השטח דום והמחוקים להציב שלטים שיש להם משמעות פוליטית או בטחונית, שלא באישור הממשל הצבאי. "כשהייתי בתפקיד ראש-העיריה רציתי לסדר את הצי גישה לקלקיליה. עשיתי חפירות והימשל לא הסכים לאשר אותן. ביקשו ממני שאסבא את כל התפירות חורה. ביקשתי מהם לבנות בתחילים חרש, כי בתייה חוליים של הארץ אינו מספיק לאוכלוסיה. הם לא הסכימו. אחר התושבים בנה בתי-יולדות קטן. עד עכשיו הימשל לא מוכן לעזור במיכשור המסך, אמר ראש העיריה לשעבר.

הם רוצים שבשמן תחנן קלקיליה תהיה שיבת לכרס-בא, אמר ערנן הינני. "מבינים את זה כי שאנשים יתרגלו. זה חלק מהלחץ. אמבולנס נהגתם בגומיה יושב בגמל חיפה שלוש שנים. לא נתנו לו להיכנס. כשאדם חולה, הוא נוקט לאישפוז בישראל ומשלם שם אלפי דולרים. אנונו משלמים מה את כל המיסים: מס הכנסה, מע"מ, קופת-חולים, אבל דבר אלמנטרי כמו בתי-חולים שישמק לאוכלוסיה - אין.

"ישראל יצרה תלות בינה לבין הגנה בכלכלה, במסחר ובתקשורת. זה דבר טבעי שהמחוקים חוששים רק על הרגשה שלהם. הם לא יכולים לדבר נגד מדינת ישראל, כי הם לוקחים אוכל מהחוריים. אם הם יודו: אנונו לא רוצים ישראל, אז לא יתנו להם מה לאכול. הם, כעצם מפתחים לומר את האמת."

הער בין ראש העיריה המחד לבין ראש העיר-ית הנוכחי, הממנה, כמעט שלא ניתן לני-שור. אביר-הגנה גולד "אפה" שיש עכשיו עיר המכוונות של רמת-השרון. זה הוציא שלטון, ואישה תחנת ודלק זה הארסה שלטון. הוא לא אוהב לדבר על פוליטיקה. ליד דלת חדרו ניצב שומר. הדלת עצמה נעולה. השומר מבנים אורנו פנימה לא לפני ששלף מפתח מבית ופתח אותה. הצלם מוכן להשקיף שראה את אביר-הגנה מוציא בחופזה אקדח מתחתיו המבוססים ומבנים מתחת לשולחן.

אביר-הגנה מונה ביולי '82 לאחר תחלת דאש הערים בגדה. הממשל הצבאי אינו בוחר ראש-עיריות באקראי. שלוש שנים אחר-כך נרצה בקלקיליה יצחק רזון, ראש-מלכית. ראש העיריה הממנה הציע פרס של אלף ריב למי שיסגיר את הרוצח. "לראש העיריה תוקם היה טוליטיקה בראש, הוא אמר, לי ייש בר-אש רק טובת התושבים. אחרי '67 העיר התפתחה וגדלה. לפני המלחמה היו בעיר 17 אלף תושבים. היום יש קרוב ל-30 אלף. כל שבוע אנונו תובנים ארבעים רשונות בניה. לפני המלחמה היו בקלקיליה אולי ארבע-חמש מכוניות. היום ממוקם בכל בית יש אוטו, פרינצידר, טלויזיה וירא. בשנת '67 היו בסך-הכל שתי טלויזיות בעיר.

"צריך להבין שתושבים אינו מסתיר קלקיליה-הי ים על השבתות. כלם מחכים לשבת שחור-היום יבאו לקניות. עשירים אלה יורדים חיי מגיעים לכאן בשבת אחת. היום באים אלי אלישם. חצי מהם ערבים-ישראליים. כל וריקת אבן או וריקת. בקיבוץ מקלקיליה את היום. חרשים את הפרנסה. אצלנו בקלקיליה רוצים שקט. רוצים לחיות. להתמסרם בכבוד, זה מה שמעניין את האנשים פה.

אין היום לשתתלים: "לא אוהב אוהב. אין אחד לא אוהב אותם. הם תושבים את עצמם מדינת ישראל. למי הם באו להתייך לשלושים אלף תושבים שלא עשו כלום? למי לא חייב להתחנן? ריבון וירא מן האם."

אחת מבין את דגיאלה ויסה. היא שכנה שלטון. אבל לא ריביתיה איתה. רק שמעתי עליה בהרשות.

הבלתי יאומן קרה!!! צלצול כחול-לבן בי-40% - 30 הנחה!

אלקטל השיגה פריצת דרך טכנולוגית.
בעקבותיה זכתה במכרז החשב הכללי,
ומציעה לבית-ישראל טלפונים, מתוצרת
כחול-לבן, ימים, משוכללים ובהנחות ענק.

יוניטל 1000
מגנול חוסם-חיוני. מאגר של 10 זכרונות. חיוני חוזר למספר האחרון. אישור משרד התקשורת 475.

יוניטל 2000
מגנול חוסם-חיוני. "נדוויק" אוטומטי לקו תמוס. חיוני ללא הרמת האפרכסת. חוזר לבקורת החיוני. מאגר של 10 זכרונות. חיוני חוזר למספר האחרון. אישור משרד התקשורת 476.

יוניטל 500
אפרכסת שוואי כל הטלפון/מאגר של 10 זכרונות. חיוני חוזר למספר האחרון. חיוני חוזר לבקורת החיוני. לחצן חשוקה למגעית-קשב. בכל של 5 מטר. מוחלח-קור. אישור משרד התקשורת 474.

יוניטל 3000
בלקטרוניקה היחיד בישראל עם מגנול-שיחורו / סוללה מקל-קדמיום לשומרו החיוני בזמן-הקו / מפתח מוגן לאיפוס-זמנו / "נדוויק" אוטומטי לקו תמוס / חיוני ללא הרמת האפרכסת / חיוני חוזר לבקורת החיוני / מאגר של 10 זכרונות. חיוני חוזר למספר האחרון / אישור משרד התקשורת 477.

**שנותיים אחריות!!!
ללא תקדים בישראל**

טלפון עם "אבא"
מגנול כל 66

לחצו על הקויות המבוצעות בשרות-החיוני. בשרות - מאגר זכרונות של שיחות - 46 זכרונות / טלפון סודר, חמלך וורד 47 ת"א / רשימת קויות איילון ר"ג / שירות-החיוני / 17 נאדר, חובט 3 א.א.א. / סלון בדי, לביטויק 11 שוק רמלה / בירושלים: אגל, שמואל 13 / בחיפה: טלמיון, בריבובא 1 / ובחברות נוספות (מת ברת המלך / פרשת התקנים, ברת המעבור-למדי, בירושלים: חשמשל בחיפה: שוק ודוד / תל-אביב: 62744 / 2-6464811 (03) 62744 / 2-6464811 (03)

האזן את האזן

גליון יוני של:

עיתון של 280 עמודים
שהוא שלושה עתונים
(ועוד מוסף אחד):

הירחון לאשה ולמשפחה

מגזין לגבר

עיתון צבעוני לילדים

"כדאי לדעת" - מוסף מיוחד על זכויות
נשים ומידע שימושי
(בשיתוף עם ויצ"ו)

גליון יוני של
מופיע ביום א' הקרוב.
הבטיחי כבר היום את העיתון
אצל מוכר העיתונים שלך

280 עמודים של צבע, הנאה וענין.

שובך יונים

(משך מעמד 17)

בנה

נעם באני לבקד את ארז, יתנתן, אבל היו
נשקטים, או הוא הצטרף, לא ידע בן כמה הוא
כית אל ממש קטן.
אך קראים לך
"שק בנה", יש לו כוכב טמבל כמות שיכול היה
לחול גם כעיסה.
הוא בנה
לעצמים אני בונה מקדשים בית, אבל זה לא
לעצמי.
שאלו אותו למה הוא מתכוון, או הוא הבנים את
משקטו למה יותר הוא לא ריבד איתו.

האזלטים

הנח לקח אתי אליו. "לך", הן אמרו, "תרבד
מה המדבר שלנו. הוא בעל עקרונות".
הנח והאשן שבתנתי בו אצל בעל העקרונות,
הוא לא היהודי הנח. במלים אחרות, הנחני לו בקיש
ש הוא יס יבא ויתנתן בנה, 17, יהיה חלל ובי
שם הנח. משקט המפיל כמובן. הוא מדבר בשקט,
לי העסק, בלי מעצרים. בעצם הוא לא מדבר, הוא
סגור ונחני הוא תוצר של טעות בלתי-נמנעת. את
הנח, שבתלמידים שולחים בעמדה, בכל
המשפחה, לשיבת הנחניות המנימיות. הנחנים
נשקטו אלה הם רבנים חריגים, אנשי הכיפות
המחולות הנלמדים, בדרך-כלל, חזרים מן השיבות
אין יתר חריגים מהם שנכנסו אליהן.

א"י, אמר יתנתן, "רונה שנתהיה מה מרינת
הנח, שאנשים יהיו מתייבבים לחיות לפי חוקי
הנח, כמו דקת ארזיין. הוא סיפר, בחקשור אחר,
עלנכס מסיימת מחלל שבת - ריבד מוח. אני
שאל אותו אם הוא חושב שצריך יהיה להוציא אותו
לחוק מפי שאני מחלל שבת. "לא בהכרח", יתנתן
סניף, "אך רק בנסיבות מאוד קיצוניות ובפני הרב
ש לא רוצים. אבל חץ מזה, זה חק שצריך לקיים".
דרכי, נשקט, הוא רץ בין בעיות שהן יסודיות
ע"כ הנח, יישקט הנשקט, מסיימת, משאיר אותו
מסריק, חקר נשימה, כותב עד כאכסרף. לקראת
הנח נשקט. מה בעצם, שאלתי, נחם לך להרגיש בן
נח. "אין", הוא ענה, "היום, 1987".

"באלי זה השמל", הוא אמר, "ומה עם מרד
הנחנים וקט תס, המנחחה "כ", הוא אמר מטרד
הנחנים. אני באמת מרגיש שאני צריך להיות יותר
קטב מה שנקרא במרינתו.
אני מנעקש להאמין שיש בינינו משנה משותפת
על כל את. מנסה מסיקה. מה אנה חושב. עלי.
שום חתך.
אני לא ידע מי זה".

אם אשקע שר כדריי אני כמה ארץ. ברגע אני
אני.
לשם לי קטן חושש, הוא חלל למרד. ראה את
הנח, וקט את "חשקט" של שורצנבר. מיס כחול
זה לא ראה את קט, לא בסדר, אני אומר לו, מה יש,
איתו זה יותר קט ממשקט "טוב, אבל במסגרת האלה
משקט שיש מה ממשקט" אני שואל-אם הוא חושב
ששקט מוכנסים הם לא משקט. "אני לא ידע",
הוא ענה, "אולי לי ידע".
כחאן נדבד עם מישור זה אפלטוני לגמרי. "אני
לא ידע מה הוא ידע. שאסור לה לבקע בן. השקט
זה נחני ראה שאסור לא במכלל אחר. לשני לעניינים
זה נחני זה אני. הוא נחני, בידה, על אביבים
ששקט משהו רבני נחני אף את השני. זה נשקט
אני נחני מה שקט נחני, אבל אני-אם מה ששקט
הוא.
אני ששקטו איתו ויתנתן הוא הכי מנחני
והמשקט בעמוד הבא)

הם לא הגיעו בגלל הלהט המשיחי

ערב אני יושב עם המבוגרים, מעל מחנות של
בניה ושקט גרעינים. כשהם נשקטים לאחור
והכיפות נעלמות אל תוך הקיר, נדמה שאפשר
בקלות, להזיז את כל הסיטואציה מערבה,
למשולש ירמיהו.

שלושה זוגות. ארזי ושולה זומר, ציפי ושי לוריא,
ליאורה וידידה סגל. הם שייכים, כולם, לדור
השני של גוש אמונים. הדור הרגוע יותר. גוש
אמונים - מבחינת החקשורות למחות - מתעסק
כל הזמן עם הנח. הוא נמצא איתו במגע ישיר,
יומיומי. עם הזמן מצרצב בציבור והתחושה שתגוש
היה קיים מאז ומעולם, שעל הקו הרוק עמדו
אלמי מתנחלים בתנוחת-זינוק וחיבו בנשימה
עצורה ל-6 ביוני 1967. ואז - ברגע ששוחזרו (ואו
נכשלו, מה זה משנה בעצם) השתחים (או יתחדו
ושמרו, גם זה לא בליכר חשוב) - מרגו כולם
בריצה והתנחלו והתנחלו והתנחלו. איכשהו -
ואולי לא בליכר איכשהו - טוצרה האשלייה
שהגוש מנשים והנחיות שחיתת שמורת אצלו כל
הזמן, שיש איתו שר-קודש מסתורי בו מסודרת
חובת ההתנחלות על כל מרעיה.

צריך לחזור עשרים שנה לאחור כדי להבין עד
כמה זה לא נכון. תבורות, יהודה ושומרון נכבשו
בעצם כחוצה מבניסותה הנכלית-ציונית של ירדן
למלחמה. אף אחד לא חיבן את זה אז חלם על
זה, בעת שאף אחד לא בנה תוכנית אינטרנטית
שלמה אף לתתישב באזור. מה שקרה הוא קרה
שקורה עם כל תנועה. בהתנחלות חיו כמה
משוננים, קנייני שמו קולניים ואגרסיביים
ומילטנטיים, אחרים בא הרוב השקט יותר.
בעשין הרוב השקט יושב מרג, שותה את הביצה
השלשית שלו. אנהו מסבכים שכל אחד יסגר
את חסימו של כשהוא מתחיל מעוזוה ירושלים
וזמר בלום שבו הגיע לעפרה.

בסיכומי של דבר יש לכל הסיפורים רק מבנה
משותף אחד. אף אחד מהם לא הגיע לערבה בגלל
חלחל המשיחיות. בגלל חלחל חושש באזור
השקט - בן. בגלל הלהט הלאומי-נחני. גם
כן, אבל לא בגלל אף אחד מהסיבות הנקלסיות
שגם אמונים טוען שאנחנו נמצאים בגלל בן-ישו.
שולה זומר (המש וחצי שנים בעמדה), "ביום
שחזור ירושלים למדינה בבינתה", בקובץ
נאות-מרבד. אחרי חצבא עזובה את הקיבוץ
ועברתי לעיר ירושלים. שם התחלתי להתקרב
ליהדות, למדתי יהדות במסגרת "מכון מאיר"
בשנות ארבע-חמש, ואז נמשחת שוב עם ארז
שאלתי אותו בקשר כל השנים, והתנחלו. חתם
לינושלים. אחרי התחילי ללמוד יהדות. אני
ביהתיים למדתי. שאלתי אלכסנדר ונלדו. בן
שלושה ילדים. אחריכן שמעתי שחלל בן-יהוה מוח
מה "כולל" - ובאמת. לא מתור נצח. להתנחל. באו
הנח וקט מקום נחני ומה. והשגור חבולל. משקט
נשאר. תראשונים. שבת חתך הן איזאליסטים.
היום זה נחני מרגי ירושלים עם אנשים וחמדים.

אני זומר. "אני מבוגר משולח בחקש שנים. גם
אני הייתי בקיבוץ. ומשם והלכתי לגבא. שיתחל
במודעין. אחריכן עברתי. למחנות. וקטתי
שיתחל בראש-פינה. משם הדורתי קיבוץ. אחרי
שיתחל יום כחול עברתי לקיבוץ גור. במסגרת
התחלתי קומניסטיים. שותף לי בזהות. משקט
אבל חתם לי שם משקט. אקליפסו. באיזאליס
מסיימת. אנהו. ערבים. תתנחלו. שאני אחזור
לארצם. הגיעה לטע ב' 78. עברתי במסגרת
משרד המע. בלח חקשורת חת ויתחל משקט
שולה וקט בקטן יהדות. חת בן חתה דתה
ואני חתה. עברתי ארבעה התנחלות. עמק
בין-הנהרות. ביהמחל. חיות גרבים. חת
התעסקת. על חומות. חתה. אני מסיימת את
אשתי והתחלתי ללמד. גם כן חתה. לקראת מה

האזלטים

המשך מחפשו דוד הקדוש
מבטלים, הוא גם אחת הברירות הערכיות ביותר לאלה
ש'הוריו' קראו קצת יותר. והנהלת המהצית את
העשייה בלעדיה "כל עניינה" הדינאמית, הוא משטר של
נאמנות, הנהלת לרבות מורשת מוסקת למסד ולתקדים
מסלולים המבטיחים המבטיחים, הדם, אפילו את
הואו דורשים מקבוצת נפרדת, בניסיון
העריכה, אומר יתנוגת בפסקות א' ללא
פסקה, הם כל מכל וכל אחז באיך הוא כמו
השורשים, והתפתחות את האנגליה הם יכילם לוחות הם
אבל הם עריכים לדעת מי השלטת. הבהות השגימה
"הנהגה לרבות" הוא גורם לסתם משהוא, נכון, הם
מגר שני, אהם הדין מרכז משהוא את הדין מהגור
לילד שובב כשהוא נלמד אחרים.
איש מסביל על יתנהג, חילם גמלים דרעות
ומנות טרבות, והבעת הדינאמית אי מריגית את הוריות
אבל כל מכל וכל לשפת מרוב מרוב, לא ארץ יש
זה הדינאמית אחי. אחי הם בהתפתחות המסחר
ש'העריכה' הדינאמית. אין לו פסקות, והנהגה כל משהוא
אח וההכללות שלה "אני לא אכנס את כהנה לכלול
וגם לא את מכל שלה", אז "אני מאוד מעריך את
ידיעותי של יוסף שרדי", הוא הוא מכלל אותם
בארכיאהם, הדין אחי נארג, אבל יש בהם מדיניות
והתפתח של אלה שהתפתח את הדבר כיס חסון
שלהם. הבהות נעצות, בהאחר משהוא מקבל על הדין,
אחיה חרף של גמלים שמתקנים עם הלהות הם
סדר על עתידה של אחי, אותה הוא יאמר להם, כי
שארם ילד לא אומר שבהגלה של יוסף אחי הדבר
העני של חרף של יוסף שרדי, אבל פחות,
הדינאמית הוא יוסף שרדי, והדינאמית הוא יוסף
העריכה, הוא יוסף והלהות והדינאמית הוא יוסף
בניסיון אנו - המהצית את הפסקה, יתנוגת, אבל אותה
אז "דינאמית" הם מרגשים.

והתחלתי עם השאלה הבטוחה מכול - נאחז
כיתה אחת
מן סגל, "זה רצו לשכנ", הסתכלה עלי במבט
בטוח, בלי למצמץ. "בכיתה ביח" היא אמרה, רשמתי
אחריו - ואם שלה נבנסה לחדר והתכרדר לי שני
רברים - ראשון - שעל פי את ארבעה למסנן, והשני -
שורה בכיתה אלק.
כן, מה את רוצה לעשות משותי גידול?
"כלום כמו אמא".
ליאורה האמא? "היירי רוסאר".
אני לא רוצה להיות תורפוס!
ולמה את גורר בקצת?
"כי יש מה שער גורמלי שנכנסים ויוצאים
וגורמלי".
ואת מי את רוצה? שונאית בשלום?
"אני שולחית טאנזי ותרפוז, ילדיו את אח".
טוב את מי רוצה? את מי שכלום
הרצני?
"היירי".
כבר?
ועוד מי רוצה?
"מבאנז, אחי אש, שני, וזה לא כמו הרב קוק, הרב
קוק כוחם שירים ולעזר, אותו בבית-ספר ובעזר לא
מבאנז".
הערב בטיטוויס, היום קוק זכר, יעוז על מסבנה
בשלום, לא רק שילוני מלמד את זה בבית-הספר, וזה
גם לא בדיקת טיב שירותי אחי כיוון מעמק התורה
סוף מלחמה, אתי כחנא הרצל אחי, שני אחי, וזה
הרבים של הרצני, אחי מלמד, אחי אש, אחי יעקב
אח והערב מלכותיה.
אח כחנא אחי אש, יעקב אחי.

כמוסם טוב, כאמצע עמדה עומדת האולפנא
 בית הספר למנות. מכל האיוור מגיעות הזה כנות

58 מלכודת

תחזית לשבוע שבין 5 ל-12 ביוני

[illegible]

טוסטוס, מערכת סטריאו או מלתחה חדשה?

תאומים (21 במאי עד 20 ביוני)
השבוע כדאי להקדיש את הזמן לעשיית שיניים נתי
עוב הבית, או לעיסוק בתחביבים. בתחום הרומנטי אתם
נוטים לזחוק, וכדאי שתתחילו לחציב רגליים על הקוקט
אתם מבזבזים עכשיו יותר מדי על קניות.

סרטן (21 ביוני עד 22 ביולי)
 בימים אלה חיי־החברה שלכם מסעירים ומלאי אוד
 עים, ואמויות לכם הצלחה. עם זאת, עליכם לתקוע
 שלא לחזות את תחזיתיו־בוחים. לא בורד לכם נא
 לחסמורד עם בעיית כלשהי בתחום הנית.

אריה (23 ביולי עד 22 באוגוסט)
זה הזמן ללמוד כיצד לדבר עם הממונים עליכם, ואולי להשיג התקדמות. הקטם שלכם מותח מזה שנים נמרצות. דלוחות, כך שאין צורך לשחק את המקד הבונק. הודו לא רצו להוסיף מדרגות ממונים.

בתולה (23 באוגוסט עד 22 בספטמבר)
 אותם במהים למסעות מרתקים שיובילו אתכם למקומות
 רחוקים, אך ישנה בעיית מידיות בתחום הביתי שחובלת
 את תשומת לבכם. בשעות הלילה צריך ליהדר מראש

מאזניים (23 בספטמבר עד 22 באוקטובר)
חשובי אתם נועים לעצלות מסוימת, או שם זו תהיה
נחמם שמועת מכם למעול, זה הזמן לירות מהיציאות
וז שלכם. ההתפתחויות בתחום תכסימי בעולות לעולות

עקרב (23 באוקטובר עד 21 בנובמבר)
 בימים אלה עלולות להיות לכם הוצאות בלתי-צפויות
 אל תניחו לכן למנוע מכם מלהשתתף באירועים הדתיים
 ים. מרגלים ומרגלות עשויים למנוס חשבוש מישור מעין

קִשּׁוֹת (22 בנובמבר עד 21 בדצמבר)
לא חל מחתול כמחובות השבוע, אך אל תתרושו מן בעיית העסקים צמיה לכם מידה מטיימת של חלטה. אין זה זמן טוב לערב חברים בנושאים כספיים. **בבוקר**

גדי' (22 בדצמבר עד 19 בינואר)
 חורף מספר תקלות של חרצוג האחרון, נסיעות וטיולים
 יסבו לכם הנאה מרובה. למטיילים ולפניות מסתמנות עתה
 הכניחות חדשות, ואולי אפילו רומן. אל תצטרע עכשיו לה'

דלי (20 בינואר עד 16 בפברואר)
בעסקים משהו מוסח להשיג את שלו בכל מחיר, (על
כן לעמוד על המישהו, אך בענייני הציון וכלל מחנה
שומרה, וזה וזה טוב לאיחוד אנשים, בעבודתו של החומר

דגים (19 בפברואר עד 20 במרץ)
ישיבה חשובה בתחום הקריירה עולה להזדוּת. והוא
בימים אלה הוא על שיחות מלב אל לב ועל הרגשה
"היחיד" אנו זה חצי מיליארד נידונים ונידונים בעולמו

טלה (21 במארכ עד 19 באפריל)
שעות חבוק: הן חטובות ביותר לדישונים בעבודת שם
לאחר מכן צפויות הפרעות שלא ייחול לכם לחזקת
החוקים.

שוד (20 באפריל עד 20 במאי)
אם כי העניינים הרומנטיים מתגלמים על מי שחולק
עלולות להיות אי-הבנות לגבי משימות הקשר והחשד

דעקו לחקדיש תשומת לב מיוחדת למסרים.

השבועון לצעירים

הנהלה שתעניין ב-Daelim Liberty Olx מבית "קנור"
או שמרכת סטריאו משוכללת תוצרת "קנור"
המלאת מנגינתו ושמירת המיקום של
המוזיקה במשך 7,500 שנים תוצרת גלי.

אגב. יש להם
כל מי שחוזם על מנחי
למשיב לנער מקבל ענשיו חיים 3 קלטות מדליקות
יזכירם וז' "דבור חדיש" ו"א-הא".

הוא ושלמה את החלום הנ
וקבל את מעריבי לנוער
כל שבוע,
3 קלטות חיות נוער

קווד, מלא ושוליים
הקדמה והסבר: נמצא בלתי נכון, חלופה
61-200 חלופה 200

שם המספרה _____ שם מזה _____
 שם מזה _____
 מיקוד _____

נ.ב. תודה מראש על הקבלות. חן נהד

המבצע לחודשיים בלבד • הגדלה כל שבוע

_____

هَذَا مِنَ الْاَصْلِ

(מדינת ישראל) (מדינת ישראל)

[illegible]

THE

ביתם בנ"י נרם, וחנ"י נרם, ונרם
אם ידעתם את כבודם ימים

1970-1971
 1972-1973
 1974-1975
 1976-1977
 1978-1979
 1980-1981
 1982-1983
 1984-1985
 1986-1987
 1988-1989
 1990-1991
 1992-1993
 1994-1995
 1996-1997
 1998-1999
 2000-2001
 2002-2003
 2004-2005
 2006-2007
 2008-2009
 2010-2011
 2012-2013
 2014-2015
 2016-2017
 2018-2019
 2020-2021
 2022-2023
 2024-2025
 2026-2027
 2028-2029
 2030-2031
 2032-2033
 2034-2035
 2036-2037
 2038-2039
 2040-2041
 2042-2043
 2044-2045
 2046-2047
 2048-2049
 2050-2051
 2052-2053
 2054-2055
 2056-2057
 2058-2059
 2060-2061
 2062-2063
 2064-2065
 2066-2067
 2068-2069
 2070-2071
 2072-2073
 2074-2075
 2076-2077
 2078-2079
 2080-2081
 2082-2083
 2084-2085
 2086-2087
 2088-2089
 2090-2091
 2092-2093
 2094-2095
 2096-2097
 2098-2099
 2100-2101
 2102-2103
 2104-2105
 2106-2107
 2108-2109
 2110-2111
 2112-2113
 2114-2115
 2116-2117
 2118-2119
 2120-2121
 2122-2123
 2124-2125
 2126-2127
 2128-2129
 2130-2131
 2132-2133
 2134-2135
 2136-2137
 2138-2139
 2140-2141
 2142-2143
 2144-2145
 2146-2147
 2148-2149
 2150-2151
 2152-2153
 2154-2155
 2156-2157
 2158-2159
 2160-2161
 2162-2163
 2164-2165
 2166-2167
 2168-2169
 2170-2171
 2172-2173
 2174-2175
 2176-2177
 2178-2179
 2180-2181
 2182-2183
 2184-2185
 2186-2187
 2188-2189
 2190-2191
 2192-2193
 2194-2195
 2196-2197
 2198-2199
 2200-2201
 2202-2203
 2204-2205
 2206-2207
 2208-2209
 2210-2211
 2212-2213
 2214-2215
 2216-2217
 2218-2219
 2220-2221
 2222-2223
 2224-2225
 2226-2227
 2228-2229
 2230-2231
 2232-2233
 2234-2235
 2236-2237
 2238-2239
 2240-2241
 2242-2243
 2244-2245
 2246-2247
 2248-2249
 2250-2251
 2252-2253
 2254-2255
 2256-2257
 2258-2259
 2260-2261
 2262-2263
 2264-2265
 2266-2267
 2268-2269
 2270-2271
 2272-2273
 2274-2275
 2276-2277
 2278-2279
 2280-2281
 2282-2283
 2284-2285
 2286-2287
 2288-2289
 2290-2291
 2292-2293
 2294-2295
 2296-2297
 2298-2299
 2300-2301
 2302-2303
 2304-2305
 2306-2307
 2308-2309
 2310-2311
 2312-2313
 2314-2315
 2316-2317
 2318-2319
 2320-2321
 2322-2323
 2324-2325
 2326-2327
 2328-2329
 2330-2331
 2332-2333
 2334-2335
 2336-2337
 2338-2339
 2340-2341
 2342-2343
 2344-2345
 2346-2347
 2348-2349
 2350-2351
 2352-2353
 2354-2355
 2356-2357
 2358-2359
 2360-2361
 2362-2363
 2364-2365
 2366-2367
 2368-2369
 2370-2371
 2372-2373
 2374-2375
 2376-2377
 2378-2379
 2380-2381
 2382-2383
 2384-2385
 2386-2387
 2388-2389
 2390-2391
 2392-2393
 2394-2395
 2396-2397
 2398-2399
 2400-2401
 2402-2403
 2404-2405
 2406-2407
 2408-2409
 2410-2411
 2412-2413
 2414-2415
 2416-2417
 2418-2419
 2420-2421
 2422-2423
 2424-2425
 2426-2427
 2428-2429
 2430-2431
 2432-2433
 2434-2435
 2436-2437
 2438-2439
 2440-2441
 2442-2443
 2444-2445
 2446-2447
 2448-2449
 2450-2451
 2452-2453
 2454-2455
 2456-2457
 2458-2459
 2460-2461
 2462-2463
 2464-2465
 2466-2467
 2468-2469
 2470-2471
 2472-2473
 2474-2475
 2476-2477
 2478-2479
 2480-2481
 2482-2483
 2484-2485
 2486-2487
 2488-2489
 2490-2491
 2492-2493
 2494-2495
 2496-2497
 2498-2499
 2500-2501
 2502-2503
 2504-2505
 2506-2507
 2508-2509
 2510-2511
 2512-2513
 2514-2515
 2516-2517
 2518-2519
 2520-2521
 2522-2523
 2524-2525
 2526-2527
 2528-2529
 2530-2531
 2532-2533
 2534-2535
 2536-2537
 2538-2539
 2540-2541
 2542-2543
 2544-2545
 2546-2547
 2548-2549
 2550-2551
 2552-2553
 255

קני
מוצרי
הלנה
בינשטיין
ב-20%
הנחה
ותוכלי
לזכות
בטבעת
יהלום

טבעת יהלום
תוגרל בכל אחד
מבתי הכלבו
של

הלנה רובינסטין Helena Rubinstein

هكذا من الأصل

לחברי ומשתתפי אנשים

במוצאי שבת, 6.6.87, בשעה 21.00,
במועדון "צוותא" בתל-אביב,
והיום

**ערב מיוחד
לציון 20 שנה
למלחמת ששת הימים**

**בהשתתפות:
יצחק בן אהרן
מוטי חוד
אהרן יריב
גאולה כהן
מתי מלך**

נשמח לראותכם עמו

בשיתוף עם "שרשים":

**"בתי כנסת וכנסיות
בגליל"
ארכיטקטורה, ארכיאולוגיה
ומאבק דתות
מזרים ומלוחים:
מז מוסי אביעם
גי' חנה ספראי
מרוז' אשר עובדיה
חסידר וקקיים 18.6.87-17.**

**אנו מציעים
בקיץ 1987 (חש"ז)
טיולים וחופשות**

★ ארה"ב
★ המזרח הרחוק
★ אירופה הקלאסית
★ סקנדינביה
★ ספרד - פורטוגל
★ יוגוסלביה - הונגריה
★ טיולים מיוחדים
★ לצעירים ולגיל הזהב

ערכי חרצאות
בליזוי שקופיות
ייתכן על ידי מדיניות חבית "גשר"
לקראת סילול קיץ 87 (שקופיות)
10.00, יום שני, בשעת 20.00
בית הקונסוליה, רח' אמל בנות
אמארי מלן חמד דוד, תל-אביב
10.00, יום שלישי, בשעת 20.00
בית אבא חזקיה, ירושלים
11.00, יום חמישי, בשעת 20.30
בית זנון אמריקה, רח' זנון
הרצלי, תל-אביב

6.6, החל מ-19.30, **מועד ארוך 1 רחל-טיר**

דוד:

(c) $\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{x}} \right) = \frac{\partial L}{\partial x}$

יָהּ . 18-10-19-20 יום.
יָהּ . 16-18-19 יום.
— אוסטרִיה . 17-18-23 יום.
יַרְנָאִים . 15-20-21 יום.
32 יום.
2 יום.
יום.
—
או תיאטרון.

**זי שקומיות על
ה, מרכז אירופה, קניה
אחת צוות המומחים של "נאות הכיכר"
וסלולים, על אופיין של הארצות וכל
דרשים למסיעה.**

2 לילות במקוון קרלטון על בסיס חצי פנסיון

בהצגת תיאטרון ומפגש עם השחקנים לאחר ההצגת.
גלי ומודד בשכונת, בדרום תל-אביב.
במוזיאון לתולדות תל-אביב – יפו ובית רובין.
עם העתונות.

[illegible]

ה'תשנ"ב
ה'תשנ"ג
ה'תשנ"ד
ה'תשנ"ה
ה'תשנ"ו
ה'תשנ"ז
ה'תשנ"ח
ה'תשנ"ט
ה'תש"ס